

แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร
กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น
สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้

ไพฑูรย์ แซ่ไคว่

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร
กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น
สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้

ไพฑูรย์ แซ่ไคว่

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

ชื่อเรื่อง: แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร
กรณีศึกษากรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น
สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยง
ตนเองได้

ผู้จัดทำ: ไพฑูรย์ แซ่ไคว้

ชื่อปริญญา: ประกาศนียบัตร (คริสต์ศาสนศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุณี เกรียงชัยพร

วันที่อนุมัติ: 2 กุมภาพันธ์ 2022

สถาบัน: มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)
2. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.สาธัญญ์ บุญเกียรติ)
3. _____ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)
4. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.โพลเรียน เฟิร์ก)

สงวนลิขสิทธิ์ © ไพฑูรย์ แซ่คั่ว
มหาวิทยาลัยพายัพ ปี 2565

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ “แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร:กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คือ อาจารย์สกุณี เกรียงชัยพร ที่ได้ให้คำปรึกษา การชี้แนะในการศึกษาค้นคว้า แนะนำขั้นตอนหนุ่ใจ และวิธีจัดการค้นคว้าอิสระจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้จัดทำ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ในสาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์ทุกท่านสำหรับการสั่งสอนองค์ความรู้ต่าง ๆ ทางคริสต์ศาสนศาสตร์ การประยุกต์ใช้ การเสริมสร้างชีวิต และการเป็นแบบอย่างในการเป็นผู้ทำพันธกิจที่เหมาะสม

ขอขอบพระคุณ คริสตจักรสันติธรรม จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 14 คริสตจักรไตรสภาวาคม จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 14 คริสตจักรสายสัมพันธ์เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 14 คริสตจักรสานฝัน จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 1 คริสตจักรสามัคคีธรรม-แม่สะลาบ จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 1 ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านการให้ข้อมูล ตลอดจนได้ให้คำปรึกษาแนะนำการจัดการจัดการค้นคว้าอิสระจนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณนักศึกษาปริญญาโทวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีชั้นปีการศึกษา 2562 สำหรับการให้กำลังใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนเสริมสร้างกันจนกระทั่งจบการศึกษา

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ที่ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน สนับสนุนทุนการศึกษา และทุก ๆ ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการทำการค้นคว้าอิสระครั้งนี้จนกระทั่งประสบความสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณคริสตจักรภาคที่ 14 ที่เป็นแรงบรรดาลใจและภาระใจในการทำหัวข้อค้นคว้าอิสระ ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรัก สติปัญญา และโอกาสในการศึกษา ณ วิทยาลัยฯ แห่งนี้ รวมถึงการทรงนำและทรงเลี้ยงดูจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาและต่อ ๆ ไปในอนาคต

ขอพระเจ้าทรงโปรดอวยพระพรแก่ทุกท่านทั้งร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ

ไพฑูรย์ แซ่ไคว่

ชื่อเรื่อง:	แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร: กรณีศึกษา คริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่ สามารถเลี้ยงตนเองได้
ผู้จัดทำ:	นายไพฑูรย์ แซ่ไคว่
ชื่อปริญญา:	ประกาศนียบัตร (คริสต์ศาสนศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สกุนี เกรียงชัยพร
วันที่อนุมัติ:	2 กุมภาพันธ์ 2022
สถาบัน:	มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
จำนวนหน้า:	82
คำสำคัญ:	การเลี้ยงตนเอง คริสตจักรที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ภาระใจในการเลี้ยงตนเอง

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยศึกษาจากคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ เพื่อนำมาใช้ ผู้ให้สัมภาษณ์ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้คือ บุคคลต่างๆ ที่มีส่วนในการทำพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นในคริสตจักรภาคที่ 1 และภาคที่ 14 ได้แก่ ศิษยาภิบาลและประธานคณะกรรมการคริสตจักร จำนวน 10 คน ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth interview) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแนวคำถามถึงแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ผลที่ได้จากการวิจัยสรุปได้ว่า แนวทางในการเลี้ยงตนเองประกอบด้วย 3 ด้าน โดยให้ชื่อภาษาอังกฤษว่า 3H Self-supporting church model ได้แก่ 1) Head (พุทธิพิสัย) เป็นการให้ความรู้เข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการเลี้ยงตนเอง รวมทั้งความรับผิดชอบ บทบาท ความจำเป็นที่คริสตจักรต้องเลี้ยงตนเอง 2) Heart (เจตพิสัย) สร้างภาระใจในการเลี้ยงตนเอง แบ่งปันนิมิตคริสตจักรในการทำพันธกิจ และกระตุ้นให้สมาชิกในคริสตจักรเห็นคุณค่าของการเลี้ยงตนเอง และ 3) Hand (ทักษะพิสัย) สร้างและส่งเสริมพฤติกรรมในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรให้แก่สมาชิก ผู้วิจัยหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้แก่คริสตจักรท้องถิ่นในสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยเพื่อนำไปสู่การเลี้ยงตนเองได้

Title: Guidelines Self-supporting Church Case Study of Self-supporting Local Churches Belonging to the Church of Christ in Thailand

Author: Phaithoon Saekhow

Degree: Certificate in Christian Theology

Advisor: Sakunee Kriangchaiporn (Ph.D.)

Approval Date: 2 February 2022

Institution: Payap University, Chiang Mai, Thailand

Number of Pages: 82

Keywords: Self-supporting, Self-supporting Local Churches, self-sufficiency

ABSTRACT

This independent research aims to study the self-supporting strategy of the local churches affiliated with church councils in Thailand. The informants in this research are ten church leaders, including pastors in, regions 1 and 14. The researchers conducted in-depth interviews, that included a line of questioning about the self-supporting practices of local churches affiliated with Church Councils in Thailand that support themselves. The results of this research prompted three domains of effectiveness in the ability to be self-supporting. First, Head (Cognitive domain), which provides an understanding of the concept of a self-supporting church, as well as responsibility, role, and necessity for the church to support herself. Secondly, Heart (Affective domain), promotes self-supporting church values, shares church visions, and encourages church members to value self-raising. Lastly, hand (Psycho domain), puts self-supporting churches into practice among the church members. The researcher hopes that the results of this research will serve as a guideline for local churches under the Church Council in Thailand to support themselves.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	10
1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย	11
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	11
1.4 ขอบเขตการวิจัย	11
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	11
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 แนวคิดเรื่องของการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร	13
2.2 การเลี้ยงตนเองของสภาคริสตจักรในประเทศไทย	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
3.2 กรอบแนวความคิด	28
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	28
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	28

3.5	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	28
3.6	ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	29
3.7	การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์	29
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....		30
4.1	Head (พุทธิพิสัย) ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงตนเอง ตระหนักถึงบทบาทความ จำเป็นที่ต้องเลี้ยงตนเองของคริสตจักร	31
4.2	Heart (เจตพิสัย) ภาระใจในการเลี้ยงตนเอง แบ่งปันนิมิตคริสตจักรในการทำพันธกิจ... ..	37
4.3	Hand (ทักษะพิสัย) แนวทางพฤติกรรมในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร	55
4.4	วิเคราะห์การเลี้ยงตนเองจากทฤษฎี “H -Triangle Self-supporting church Model	76
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....		78
5.1	สรุปผลวิจัย	78
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	78
5.3	ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม.....		83
ภาคผนวก.....		86
ภาคผนวก ก		87
ภาคผนวก ข		89

ภาคผนวก ค.....	90
ประวัติผู้จัดทำ	91

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 กราฟแสดงการถวายนเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร.....	37
ตารางที่ 2 การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร.....	40

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 ทฤษฎี “H -Triangle Self-supporting church Model”	30
---	----

อักษรย่อและสัญลักษณ์

- ศบ. ศิษยาภิบาล
- ศจ. ศาสนาจารย์

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

สภาคริสตจักรในประเทศไทยเป็นองค์กรคริสต์ศาสนา สถาปนาขึ้นในปี ค.ศ.1934 มีธรรมนูญการปกครองเป็นแม่บท โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ 1.การเลี้ยงตนเอง 2.ปกครองตนเอง 3.ประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง ซึ่งนโยบายทั้งสามนี้ได้รับในธรรมนูญแห่งสภาคริสตจักรฯตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงปัจจุบันเพื่อให้สมาชิกมีความตระหนักว่าพันธกิจของสภาคริสตจักรฯเป็นเรื่องของทุกคนที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบ นโยบายการประกาศด้วยตนเอง และการปกครองตนเองค่อนข้างประสบความสำเร็จ ส่วนการเลี้ยงตนเองนั้นยังจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการและพัฒนาต่อไป

สภาคริสตจักรในประเทศไทยเป็นองค์กรทางศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ มีความเป็นมาตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1982 ซึ่งประกอบไปด้วยคริสตจักรและหมวดคริสเตียนและองค์กรต่างๆ กระจายในภูมิภาคต่างๆ

ผู้ทำการศึกษาได้กระทำพันธกิจหลักในการเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรเพชรโพธิ์ชัย ได้เห็นว่าเนื่องด้วยความหลากหลายทางบริบทของคริสตจักรท้องถิ่นที่มีอยู่ในสภาคริสตจักร ตลอดจนถึงสถานะการณ์ทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคมของคริสตจักรต่างๆ ที่มีความหลากหลายส่งผลให้การทำพันธกิจและการบริหารของคริสตจักรในการเลี้ยงตนเอง จึงก่อให้เกิดสภาวะที่บางคริสตจักรไม่สามารถที่จะเลี้ยงตนเองได้ อันเกิดจากอุปสรรคและปัญหาต่างๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรในสภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อรองรับการเติบโตของพันธกิจที่เกิดขึ้นในแต่ละคริสตจักร แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรท้องถิ่นที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ จึงเป็นการบริหารจัดการพันธกิจเพื่อคริสตจักรสามารถเลี้ยงตนเองได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของแต่ละคริสตจักรได้ จากการสำรวจวรรณกรรม ได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 1) ทศศักดิ์กับการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรลาหู่ ภาคที่ 6 คະແສງ ນານານິຄມ. (2552) ได้กล่าวถึงบริบทของคริสตจักรลาหู่ 2) การวิเคราะห์การเจริญเติบโตคริสตจักรวังธรรมเขตอภิบาลที่ 3 คริสตจักรภาคที่ 2 สภาคริสตจักรในประเทศไทย (ค.ศ.2003-2007) อาสกรณ์ นาปัง, (2552) แต่ยังไม่พบว่ามีช่องว่างวรรณกรรมที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริบทของการเลี้ยงตนเองในคริสตจักรภาคที่ 14 จึงเป็นที่มาว่าผู้ทำการศึกษาหาแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร:กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ โดยเลือกกลุ่มเป้าหมาย 5 คริสตจักร จากภาคที่ 1 และ 14 เพื่อนำมาใช้ และประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของคริสตจักรต่างๆที่มีความสนใจโดยทั่วไป

1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้มุ่งศึกษาแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรภาคที่ 1 ภาคที่ 14 โดยศึกษาจากการทำพันธกิจของคริสตจักรต่างๆในภาคที่ 1 ภาคที่ 14 และวิเคราะห์ว่ามีแนวทางการทำพันธกิจอย่างไร และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรภาคที่ 1 ภาคที่ 14

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาถึงการทำพันธกิจที่ส่งผลต่อการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรภาคที่ 1 และ 14 และการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดังนี้ เอกสารการดำเนินการเกี่ยวกับการเลี้ยงตนเอง

- 1) ศิษยาภิบาลในคริสตจักรภาคที่ 1 ภาคที่ 14 จำนวน 5 คน
- 2) ประธานธรรมกิจในคริสตจักรภาคที่ 1 ภาคที่ 14 จำนวน 5 คน

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) เป็นแนวทางในการเลี้ยงตนเองของแต่ละคริสตจักร
- 2) คริสตจักรภาคที่ 1, 14 นำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ และนำความรู้แนวทางไปใช้พัฒนาสู่ความยั่งยืนในการทำพันธกิจของพระเจ้าให้เติบโตยิ่งขึ้นไป

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

คริสตจักรเลี้ยงตนเอง หมายถึง คริสตจักรท้องถิ่นสามารถรับผิดชอบค่าตอบแทนหรือค่ายังชีพ รวมทั้งสวัสดิการต่างๆ ของศิษยาภิบาลผู้รับใช้พระเจ้าที่ปฏิบัติงานเต็มเวลา ตามวุฒิการศึกษาหรือมากกว่านั้นได้ และสามารถทำพันธกิจของคริสตจักรในบริบทของตนด้วยรายได้หรือเงินถวายของคริสตจักร

แนวทางการบริหารพันธกิจเพื่อการเลี้ยงตนเอง หมายถึง ลักษณะของพันธกิจเพื่อการเลี้ยงตนเอง สถิติข้อมูลการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร วิธีการบริหารการจัดการของคริสตจักรเพื่อการเลี้ยงตนเอง ดัชนีตัวชี้วัดการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ทางด้านปริมาณและคุณภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร กรณีศึกษากรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ผู้ทำการศึกษาได้ศึกษางานวิจัย หนังสือคริสเตียน หนังสือบริหารคริสตจักร หนังสือประวัติศาสตร์คริสตจักร หลักการสอน และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานและข้อมูลในการจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อนำมาเป็นแนวทาง โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1) แนวคิดเรื่องของการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร
 - 2.1.1) แนวคิดเรื่องของการเลี้ยงตนเองตามพระคัมภีร์
 - 2.1.2) แนวคิดเรื่องของการเลี้ยงตนเองเนเวียส
- 2.2) การเลี้ยงตนเองของสภาคริสตจักร
 - 2.2.1) โครงการ 30 สตางค์ และก้วยเดี่ยวครึ่งซาม
 - 2.2.2) โครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง 1979

2.1 แนวคิดเรื่องของการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

2.1.1) แนวคิดเรื่องของการเลี้ยงตนเองตามพระคัมภีร์

1) ทศางค์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม

ปฐมกาล 14:20ข ฉบับ 1971 “อับรามก็ยกหนึ่งในสิบจากข้าวของนั้นถวายแก่กษัตริย์เมลคีเซเดค” พระคริสตธรรมคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่า อับราฮัมถวายหนึ่งในสิบของทรัพย์ที่รับมาได้ให้แก่ เมลคีเซเดค คนต่างศาสนาก็มีธรรมเนียมการถวายสิบลดแก่พระของพวกเขา อับราฮัมจึงทำตามที่คนทั่วไปยอมรับ และสมาคมพระคริสตธรรมไทย (2009) อธิบายว่า หนึ่งในสิบ หมายถึงสิบเปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นส่วนที่มอบให้กับพระวิหาร แม็กษัตริย์เมลคีเซเดคเป็นทั้งกษัตริย์และปุโรหิต แต่ในพระธรรมตอนนี้ อับราฮัมถวายหนึ่งในสิบให้พระองค์ในฐานะที่เป็นปุโรหิตมากกว่า เพราะพระองค์เสด็จมาอวยพรท่าน **ปฐมกาล 28:22ข ฉบับ 1971** “และทุกสิ่งที่คุณถวายให้พระองค์ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายหนึ่งในสิบแก่พระองค์” พระคริสตธรรมคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่า ยาโคบให้คำมั่นสัญญาแก่พระเจ้าถึงการถวายหนึ่งในสิบแก่พระองค์

สำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้เขา จากการพระคัมภีร์สองตอนนี้อับราฮัมกับยาโคบทำให้เห็นว่า การถวายสิบลดเป็นสิ่งสำคัญที่เราทุกคนต้องถวายแด่พระเจ้า ถือได้ว่าเป็นการตอบสนองพระพรที่พระเจ้าอวยพรในชีวิตของเรา

กัณดารวิถี 18:26 ฉบับ 1971 “ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงกล่าวแก่คนเลวีว่า ‘เมื่อพวกเจ้ารับทศางค์จากคนอิสราเอล ซึ่งเราให้แก่เจ้าอันมาจากเขา เป็นมรดกของเจ้านั้น เจ้าจงนำทศางค์ของทศางค์ที่เจ้าได้มานั้นถวายแด่พระเจ้า’ พระคริสตธรรมคัมภีร์รวมธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่า คนเลวีได้รับหนึ่งในสิบจากเผ่าอื่นๆ แต่พวกเขาก็ต้องถวายหนึ่งในสิบเพื่อพันธกิจของพระเจ้าเช่นเดียวกัน

เฉลยธรรมบัญญัติ 14:22-23 ฉบับ 1971 “ผลได้เป็นปีๆ จากพืชพันธุ์ในนาของท่านนั้น ท่านจงถวายทศางค์ ท่านจงรับประทานทศางค์ที่ได้จากข้าว หรือเหล้าองุ่นของท่าน หรือน้ำมันของท่าน และผลรุ่นแรกจากฝูงวัวและฝูงแพะแกะของท่าน ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านในสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์สถิตที่นั่นเพื่อท่านทั้งหลายจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายเสมอ” พระคริสตธรรมคัมภีร์รวมธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่า พระคัมภีร์บอกวัตถุประสงค์ของสิบลดไว้อย่างชัดเจน คือให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา เราต้องถวายสิ่งแรกและสิ่งที่ดีที่สุดจากทั้งหมดที่เราหามาได้แด่พระเจ้า อะไรก็ตามที่เราให้อันดับแรกแสดงว่า สิ่งนั้นสำคัญที่สุด

เฉลยธรรมบัญญัติ 14:28-29 ฉบับ 1971 “พอครบสามปีทุกที่ที่ท่านทั้งหลายจงนำทศางค์จากพืชผลที่ได้ ในปีนั้นมาสะสมไว้ในเมืองของท่านคนเลวี เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกอย่างท่าน และคนต่างด้าวและลูกกำพร้า และแม่ม่าย ผู้ซึ่งอยู่ในเมืองของท่าน จะได้มารับประทานอย่างอิมหน้า เพื่อว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยการพระพรแก่บรรดากิจการซึ่งมือของท่านทั้งหลายได้กระทำนั้น” พระคริสตธรรมคัมภีร์รวมธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่าพระคัมภีร์ส่งเสริมให้จัดระบบเพื่อดูแลคนยากจน พระเจ้าทรงบอกให้ประชากรของพระองค์นำสิบลดทุกปีที่ 3 ไปช่วยเหลือคนที่ช่วยตัวเองไม่ได้ คนหิวโหย และคนยากจน กฎเกณฑ์เหล่านี้มีไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ประเทศล่มจมเนื่องจากความยากจนและการกดขี่ทุกคนจึงต้องรับผิดชอบดูแลคนที่ด้อยโอกาส ครอบครัวก็ต้องช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวและบ้านเมืองก็ต้องช่วยเหลือคนในชุมชนของตนเอง กฎหมายบ้านเมืองปกป้องสิทธิของคนยากจน แต่การช่วยเหลือของคนจนก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตด้านศาสนา พระเจ้าทรงคาดหวังให้ผู้เชื่อช่วยเหลือคนขัดสน

2 พงศาวดาร 31:4-6 ฉบับ 1971 “และพระองค์ทรงบัญชาประชาชนผู้อยู่ในเยรูซาเล็มให้บริจาคส่วนที่เป็นของปุโรหิตและของคนเลวีเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้ถวายตัวเขา ถือธรรมบัญญัติของพระเจ้าให้มัน พอพระบัญชากระจ่ายออกไปประชาชนอิสราเอลก็ได้บริจาคเข้ามาอย่างมากมาย มีผล

รุ่นแรกของข้าว เหล้าองุ่นใหม่ น้ำมัน น้ำผึ้ง และผลิตผลทุกอย่างของไร่นา และเขานำทศวงศ์ แห่งของทุกชนิดเข้ามาอย่างมากมาย และ ประชาชนอิสราเอล และ ยูดาห์ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของยูดาห์ ได้นำทศวงศ์ของวัวและแกะและของสิ่งที่มีมอบถวาย แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และเก็บไว้เป็นกองๆ” พระคริสตธรรมคัมภีร์มัทธิวมธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่า กษัตริย์เฮเซคียาห์นำระบบการถวายสิบลดกลับมาอีกครั้ง คือให้ประชาชนถวายทรัพย์สินหนึ่งในสิบให้ปุโรหิตและคนเลวี เพื่อพวกเขาจะมีอิสระในการรับใช้พระเจ้าและประชาชน ประชาชนก็ตอบสนองทันทีด้วยความใจกว้าง และยินดี

มาลาคีย์ 3:8-10 ฉบับมัทธิวมธรรม “มนุษย์จะโกงพระเจ้าหรือ? ถึงกระนั้นเจ้าก็โกงเรา “เจ้าถามว่า ‘พวกข้าพระองค์โกงพระองค์อย่างไร?’ ก็สิบลดและของถวายต่างๆ พวกเจ้าทั้งชาติตกอยู่ใต้คำสาปแช่งเพราะเจ้าโกงเรา” พระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ตรัสว่า “จงนำสิบลดมายังคลังพระวิหารให้ครบ เพื่อจะมีอาหารในพระนิเวศของเรา จงลองดูเราในข้อนี้ มีหรือที่เราจะไม่เปิดประตูฟ้าสวรรค์เทพรมาให้เจ้าอย่างเหลือล้นจนไม่มีที่จะเก็บ” พระคริสตธรรมคัมภีร์มัทธิวมธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่า พระเจ้าทรงมีพระทัยที่อดทนกับประชาชนของพระองค์มาก ตลอดประวัติศาสตร์ประชากรของพระองค์ไม่เชื่อฟัง มีหน้าซำยังเหยียดหยามบัพยอกผู้พิพากษาของพระองค์ แต่พระองค์ก็มีพระทัยที่จะรับพวกเขากลับมาหาพระองค์เสมอ ในตอนนี้มาลาคีย์ร้องประชาชนให้หยุดโกงพระเจ้า หยุดเอาสิ่งที่เป็นของพระเจ้า ในสมัยมาลาคีย์นี้ประชาชนไม่ถวายสิบลด ทำให้เผ่าเลวีต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ พวกเขาจึงละลายในการดูแลพระวิหารและการนมัสการพระเจ้าซึ่งพระเจ้าทรงมอบให้ดูแล การที่ประชากรของพระเจ้าไม่ยอมถวายสิบลดถือว่าคนผู้นั้นโกงพระองค์

จากพระคัมภีร์ทั้งห้าตอนนี้สิ่งให้เห็นว่า การถวายสิบลดนั้นจำเป็นมากๆ ไม่ใช่เพราะพระเจ้าอยากได้เงินของเรา แต่สิบลดไม่ใช่ของเราตั้งแต่แรก มันเป็นของพระองค์เราควรจะต้องคืนให้กับพระองค์ หากเราไม่คืนถือว่าเราโกงเงินของพระเจ้า สำหรับสิบลดนั้นนอกจากจะเก็บไว้ช่วยเหลือเผ่าเลวีซึ่งพวกเขาต้องปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าในพระวิหารแล้ว ยังเก็บไว้เพื่อคนยากจน และคนชายขอบ พระเจ้าต้องการเราเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ในเมื่อเราได้รับจากพระเจ้าเราควรจะให้แกผู้อื่นด้วยเช่นกัน

2) ทศวงศ์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

มัทธิว 23:23 ฉบับ 1971 “วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยพวกเจ้าถวายทศวงศ์ของสะระแหน่ ลูกผักชี และยี่หระ ส่วนข้อสำคัญแห่งธรรมบัญญัติคือความยุติธรรม ความเมตตา ความเชื่อนั้นได้ละลายเสีย การถวายทศวงศ์พวกเจ้าก็ควรปฏิบัติ แต่ไม่ควรละลายข้อสำคัญนั้นด้วย” พระเยซูไม่ได้มาเพื่อลบล้างธรรมบัญญัติ แต่มาทำให้ธรรมบัญญัตินั้น

สมบูรณ์ขึ้น ดังนั้นพระเยซูไม่ได้ให้ยกเลิกการถวายสิบลดแน่นอน พระคริสตธรรมคัมภีร์มัทธิวมัทธิธรรมร่วมสมัยฉบับอธิบาย อธิบายว่าในตอนนี้นั้นพระเยซูตำหนิพวกรัชมารยาจารย์และพวกฟาริสี แม้พวกเขาจะถวายสิบลด แต่พวกเขาไม่ยอมช่วยเหลือคนยากจน การถวายสิบลดก็สำคัญและการรักษาธรรมบัญญัติข้ออื่นๆก็สำคัญด้วยเช่นกัน

ฮีบรู 7:2ก ฉบับ 1971 “อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งในสิบแห่งของทั้งปวงแก่เมลคีเซเดค” แม้พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่จะไม่สอนเรื่องสิบลดโดยตรง พระเยซูก็ได้พูดว่าการถวายสิบลดก็ควรปฏิบัติ ไม่เพียงแค่นั้นต้องมีใจเมตตาด้วย จดหมายฮีบรูอ้างอิงถึงการถวายสิบลดของอับราฮัม แสดงว่าคนในยุคนั้น เขาปฏิบัติกันอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องสอนอะไรมากมาย เราจึงไม่ค่อยเห็นพระคัมภีร์เขียนถึงการถวายสิบลดสักเท่าไร

3) ทศางคิในมุมมองผู้เชื่ออื่น

ชมรมนักคิดคริสเตียนไทย (2021) ได้อธิบายว่า “การถวาย คือ การให้พระเจ้าได้มาเป็นศูนย์กลางของการถวายเงินของคริสเตียน”

ริค วอร์เรน (2018) ได้อธิบายว่า “การถวายสิบลด หมายถึง การคืน 10% ของรายได้ทั้งหมดให้กับพระเจ้า”

เนติ คูโชติกุล (2018) ได้อธิบายว่า “การถวายรูปแบบหนึ่งในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเป็นการถวายจากรายได้ทั้งหมด 10% แก่พระเจ้าเพื่อเป็นส่วนที่เลี้ยงดูเหล่าเลวี และเพื่อดูแลคนที่ยากลำบากในสังคม”

2.1.2) แนวคิดเรื่องของการเลี้ยงตนเองเนเวียส

พันธกิจมิชชั่น การปลูกสร้างคริสตจักรให้เลี้ยงตนเอง ปกครองตนเอง และดูแลตนเองโดยคนท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ เป็นพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1888 องค์คณะมิชชั่นต่างๆ โดยเฉพาะคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนประสบปัญหาทางการเงิน ซึ่งในช่วงนั้น จอห์น แอล เนเวียส ได้นำเสนอแผนการทำพันธกิจมิชชั่น โดยมีเป้าหมายที่จะให้คริสตจักรอยู่ภายใต้การดูแลของคนท้องถิ่นมิชชันนารีทั้งในประเทศไทย และเกาหลี ต่างได้นำแผนดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้คริสตจักรท้องถิ่นเลี้ยงตนเอง ปกครองตนเอง และประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง

ในประเทศไทยแผนการเนเวียสนั้นดูเหมือนจะไม่ประสบผลสำเร็จในช่วงเริ่มต้น มีอุปสรรคจนทำให้มิชชันนารีกับผู้นำท้องถิ่นขัดแย้งกัน (เรียกเหตุการณ์ครั้งนั้นว่า “กบฏศิษยาภิบาล”) เนื่องจากคริสตจักรไทยในเวลานั้นพึ่งพามิชชันนารี คนงานหาเลี้ยงชีพกับมิชชันนารี และมิชชันนารีเองไม่มีการเตรียมพร้อมในเรื่องนี้ โดยเฉพาะการสร้างผู้นำให้สอนพระวจนะและประกาศข่าว

ประเสริฐอย่างจริงจัง แต่อย่างไรก็ตามแผนการเนเวียสนั้นเป็นจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการตื่นตัวในการดูแลตนเอง เลี้ยงตนเองและปกครองตนเองของคริสตจักรไทยในเวลาต่อมา ทำให้เกิดการการตั้งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ส่วนในเกาหลีแผนการเนเวียสถือว่าประสบความสำเร็จที่สุดในภูมิภาคเอเชีย คริสตจักรเลี้ยงตนเอง ปกครองตนเอง และประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง จนสามารถส่งมิชชันนารีออกไปเกือบทั่วโลก เนื่องจากคริสตจักรเกาหลี เริ่มต้นประกาศพระกิตติคุณด้วยคนเกาหลี และในช่วงเริ่มต้นด้วยสภาพของประเทศที่ตกต่ำในด้านต่างๆ และมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ คริสตจักรเป็นที่พึ่งของคนตกทุกข์ได้ยากอย่างแท้จริง คริสตจักรให้ความสำคัญกับการศึกษาพระวจนะนี้เป็นจุดสำคัญและจุดเด่นของแผนการเนเวียสในเกาหลี

คณะมิชชันนารีในไทยและเกาหลีต่างก็นำแผนการเนเวียสมาใช้ แต่เนื่องด้วยการที่ทั้งสองประเทศมีบริบทที่ต่างกันเวลานั้น จึงทำให้ส่งผลลัพธ์ต่างกัน และจุดเน้นสำคัญมิชชันและผู้นำท้องถิ่นในไทยในแผนการเนเวียสคือเรื่องการเงิน แต่สำหรับคริสตจักรเกาหลี มิชชันและผู้นำเวลานั้นจุดเน้นสำคัญคือการศึกษพระวจนะของพระเจ้า และการสร้างสาวกคริสตในคริสตจักรท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุด

ในปี 1890 จอห์น แอล เนเวียส ซึ่งเป็นมิชชันนารีในประเทศจีน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการทำพันธกิจมิชชัน ซึ่งต่อมาเรียก “แผนการเนเวียส” ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางการทำพันธกิจมิชชันของมิชชันนารี ในภูมิภาคเอเชีย และมิชชันนารีในเอเชีย ต่างก็นำนโยบายของเนเวียสมาใช้ในการทำพันธกิจ โดยกระบวนการของวิธีการเนเวียสตามที่เขียนไว้ในหนังสือของเขามิดังนี้ (จอห์น ทิคิม, 1998)

1) เน้นการร่วมมือกับคนในท้องถิ่น และทำพันธกิจกับทุกๆ คน

มิชชันนารีควรเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ และทุกคนควรจะต้องติดต่อกับคนพื้นเมือง มีผู้ช่วยเป็นคนพื้นเมือง และเมื่อเริ่มงานในสนามพันธกิจใหม่ควรสำรวจพื้นที่ให้ทั่วถึง และไม่ควรรีด้วยความสนใจกับคนกลุ่มใดเป็นพิเศษแต่ให้ความสำคัญกับคนทุกกลุ่มทุกชนชั้น

2) เน้นการประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเองเป็นสำคัญ

ผู้เชื่อต้องการประกาศข่าวประเสริฐด้วยตนเอง คริสเตียนแต่ละคนควรจะถูกสอนให้ประกาศกับเพื่อนบ้านของพวกเขาโดยไม่หวังค่าจ้าง แต่พวกเขาจะประกอบอาชีพตามการทรงเรียกของพระเจ้า คำพยานบุคคลเช่นนี้มีผลต่อเพื่อนบ้าน ทุกคนในคริสตจักรควรจะเป็นผู้ที่เรียนรู้จากผู้รู้ ฆราวาสจะเป็นผู้เลือกผู้นำของตนเอง ขบวนการเลือกสรรเกิดขึ้นอย่างเป็น

ธรรมชาติ ผู้นำฝ่ายวิญญาณจะเกิดขึ้นเองอย่างอัตโนมัติ คริสตจักรจะขยายตัวของมันเองโดยวิธีการตามขั้นตอนนี้

3) เน้นการเลี้ยงดูตนเองเป็นสำคัญ

คริสตจักรต้องเลี้ยงดูตนเองได้ คริสเตียนควรจะได้รับผิดชอบคริสตจักรของตนเองในด้านความต้องการและการเงิน คริสตจักรควรถูกสร้างตามพันธกิจของท้องถิ่น ผู้นำเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะได้รับค่าตอบแทนในการเป็นผู้รับใช้เต็มเวลาจากคริสตจักรที่เขาได้รับใช้ อยู่ คริสเตียนควรดูแลคนยากจนในคริสตจักรเป็นพิเศษ คริสตจักรควรส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มพูนของพระทานมากขึ้น คริสเตียนควรสนับสนุนการเงินเพื่อทำพันธกิจทั้งในและต่างประเทศ โรงเรียนสถาบันคริสเตียนควรรับการช่วยเหลือเพียงส่วนเดียวในช่วงเริ่มต้นเท่านั้น

4) เน้นการสอนพระวจนะเป็นสำคัญ

ผู้นำฆราวาสในคริสตจักรท้องถิ่นควรเป็นผู้สอนคำสอนพื้นฐาน ควรเน้นการสอนมากกว่าการเทศนา ควรจัดทำคู่มือการสอน และในการสอนทุกครั้งให้เน้นที่พระคัมภีร์ ควรจัดชั้นเรียนศึกษาพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ต้องเป็นรากฐานแห่งการรับใช้ทุกอย่าง มีเป้าหมายในการเพิ่มความลึกซึ้งของคริสเตียนให้เต็มด้วยพระวจนะ พระคัมภีร์เป็นคู่มือสิทธิอำนาจเพียงเล่มเดียวในการตอบคำถามทุกประการ การสอนทุกครั้งต้องพึ่งพาการทรงนำของพระวิญญาณ

5) เน้นวินัยคริสเตียนเป็นสำคัญ

ต้องมีการลงวินัยอย่างเคร่งครัดตามวิธีการของพระคัมภีร์ การลงวินัยนอกเหนือจากนี้ควรเป็นไปตามความคิดเห็นของที่ประชุม

6) เน้นการมีสัมพันธภาพ

ช่วงเริ่มต้นอย่าเสียเวลากับระบบที่ซับซ้อนในคริสตจักร แต่กิจกรรมของคริสตจักรควรจะเป็นกิจกรรมที่คริสเตียนทุกๆ ไป อาสาทำได้ อย่ามีศิษยาภิบาลเต็มเวลาในคริสตจักรท้องถิ่นจนกว่าสมาชิกเห็นความจำเป็นและเต็มใจรับผิดชอบค่าตอบแทนศิษยาภิบาลไม่แข่งขันกับคณะนิกายใดๆ อย่างน้อยควรมีการศึกษา เพื่อแบ่งเขตการทำงานให้แน่นอน

7) เน้นการช่วยเหลือ สังคมสงเคราะห์

ไม่มีลักษณะการรับใช้ของผู้เผยแผ่คริสต์ศาสนารุ่นแรกคนใดเลยที่โดดเด่นกว่านี้ คือการประกาศพระกิตติคุณด้วยความโอบอ้อมและด้วยมนุษยธรรม รักษาคนเจ็บป่วย ทำให้คนพ้นจากความตาย และเล่าโลมใจผู้ที่ทุกข์ยาก กฎแห่งการปฏิบัตินี้สำแดงในชีวิตของพระคริสต์และพวกอัครทูต เป็นสิ่งที่สำคัญและควรกระทำอย่างยิ่ง ดังนั้นการทำพันธกิจกับแพทย์คริสเตียนชาวต่างชาติจึงเป็นสิ่งสำคัญ

8) เน้นการให้คนท้องถิ่นปกครองตนเอง เลี้ยงดูตนเอง

มิชชันนารีไม่ควรดูแลคริสตจักรท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่งนานเกินความจำเป็น เพราะการกระทำเช่นนั้นอาจจะส่งผลเสียต่อคริสตจักรโดยไม่ตั้งใจ เพราะคริสตจักรที่ไม่ได้นำด้วยผู้นำท้องถิ่นจะไม่เติบโต เพราะยังคงอาศัยการพึ่งพามิชชันนารีตลอด งานหลักของมิชชันนารีคือการสร้างคริสตจักร สถาบันคริสเตียนที่พึ่งตนเองและเลี้ยงดูตนเองได้ และสร้างการรับใช้ให้คนในท้องถิ่น มิชชันนารีเป็นทูตชั่วคราวที่ถูกส่งมาทำงานกับคนต่างชาติเมื่องานสำเร็จแล้ว เขาก็ถอนตัวจากที่นั่น

9) เน้นการปรับประยุกต์การทำพันธกิจเข้ากับบริบท แต่ไม่ขัดกับพระวจนะของพระเจ้า

การทดสอบวิธีการทำพันธกิจใดๆ ก็ตามควรจะดูว่ามันสามารถปรับเข้ากับเป้าหมายที่วางไว้ได้หรือไม่ สอดคล้องกับสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์หรือไม่ สุดท้ายคือวิธีนั้นใช้ได้ผลหรือไม่ วิธีใดก็ตามที่ขาดความวางใจในพระเจ้าจะล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า

10) เน้นการสอนความจริง และชัดเจน (ทรรศนะต่อความเชื่ออื่นที่ไม่ใช่ของคริสเตียน)

คำสอนคริสเตียนต้องถูกนำเสนออย่างสมบูรณ์แบบ โดยปราศจากการอ่อนเร้นหรือบิดเบือน ถึงแม้ว่าเป็นการชั่วคราวก็ไม่ควรกระทำ มิชชันนารีควรจะทำให้คำสอนของเขาสมบูรณ์และชัดเจนที่สุดตามพระคัมภีร์

จากแนวคิดทั้ง 10 ประการของนโยบายแผนเนเวียส สรุปได้ว่า มิชชันนารีไม่ควรควบคุมดูแลคริสตจักรท้องถิ่นนานเกินไป แต่ควรสอนและสนับสนุนให้คริสตจักรปกครองตนเอง เลี้ยงดูตนเอง ปกครองตนเอง และประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง การเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต การเชื่อมสัมพันธ์ร่วมมือกับคริสตจักร และองค์กรต่างๆ เน้นการสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญ โดยใช้

พระวาทะแห่งความจริงเป็นฐาน และปรับให้เข้ากับบริบทต่างๆ ตามวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม แต่ไม่ขัดต่อพระประสงค์ อีกทั้งยังดำเนินพันธกิจด้านการช่วยเหลือ สังคมสงเคราะห์ และนำเสนอพระกิตติคุณ หลักคำสอนคริสเตียนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่ปกปิดหรือมีเงื่อนไข

การตอบสนองต่อนโยบายแผนเนเวียสเมื่อมิชชันได้นำมาใช้ในประเทศไทย

จากการประกาศใช้นโยบายแผนเนเวียส ในปี ค.ศ. 1890 นโยบายคริสตจักรเลี้ยงตนเอง ปกครองตนเอง และประกาศด้วยตนเองนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเวลานั้นมิชชันนารีพยายามใช้แผนเนเวียสในการทำพันธกิจในประเทศไทยตามนโยบายองค์การมิชชันคณะเพรสไบทีเรียน โดยประกาศใช้ในประเทศไทย และมิชชันลาวในปี ค.ศ. 1895 การตอบสนองต่อแผนเนเวียสในคริสตจักรไทยมีดังต่อไปนี้

เมื่อประกาศเริ่มต้นนโยบายแผนเนเวียส ขึ้นที่มิชชันลาว สิ่งที่เกิดขึ้นที่เด่นชัดและถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย คือ เกิด “กบฏศิษยาภิบาล” (ประสิทธิ์ พงษ์อุดม, 1998) เรื่องนี้เกิดขึ้นในการประชุมเพรสไบทีเรียภาคเหนือ (ประชุมคณะกรรมการคริสตจักรภาคล้านนา) เมื่อปี ค.ศ. 1895 ทางมิชชันอเมริกาเพรสไบทีเรียนได้รับเอาแผนการเนเวียส มาใช้ในการปฏิบัติ พันธกิจในประเทศไทย เวลานั้นมิชชันนารีพยายามจะเร่งรัดให้ทุกคริสตจักรมีศิษยาภิบาล และผลักราะความรับผิดชอบค่าตอบแทนไปให้คริสตจักร ซึ่งทำให้คริสตจักรเดือดร้อนเพราะยังไม่มี การเตรียมการและสร้างความเข้าใจ จึงจ่ายค่าตอบแทนศิษยาภิบาลไม่เต็มที หรือบางคนไม่ได้รับ ทำให้ศิษยาภิบาล และผู้ประกาศฯ จากเคยได้รับค่าตอบแทนจากมิชชันมาตลอดแล้วถูกตัดทอนลง เพราะขัดกับนโยบายแผนเนเวียส นี่เป็นเหตุของความไม่พอใจเกิดขึ้นในคริสตจักร ทั้งในผู้นำ และศิษยาภิบาล

ประสิทธิ์ พงษ์อุดม (2004) กล่าวว่า “ถึงแม้การใช้แผนเนเวียสดูเหมือนไม่ประสบความสำเร็จในคริสตจักรไทยในเริ่มแรก แต่อย่างน้อยได้เป็นการกระตุ้นให้คริสตชนไทยได้รู้ถึงภาวะความรับผิดชอบในอนาคต เนื่องจากการนำเสนอแนวคิดดังกล่าว ได้ทำให้มีการจัดตั้งวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมที่เชียงใหม่ ในปี ค.ศ. 1912 และปี ค.ศ. 1913 จัดตั้งโรงเรียนฝึกอบรมพระคัมภีร์ของมิชชันสยามที่กรุงเทพฯ เพื่อเตรียมผู้นำคริสตจักรไทยอย่างเป็นทางการอีกครั้ง และที่สำคัญได้มีการจัดตั้งโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย คือการปฏิบัติการผ่านทางการศึกษาเพื่อเตรียมคนสำหรับคริสตจักรไทย” (ประสิทธิ์ พงษ์อุดม, 2527) จากการปฏิบัติพันธกิจของมิชชันนารีคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียน ตั้งแต่เริ่มแรก ในปี ค.ศ. 1847 จนถึง ปี ค.ศ. 1895 มิชชันนารีจะเป็นผู้รับผิดชอบในทุกๆ ด้าน ต่อมาใน ค.ศ. 1895 เมื่อมีการเน้นให้ศูนย์มิชชันของคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนทั่วโลกใช้นโยบายสร้างคริสตจักรของชนในชาติที่สามารถเลี้ยงตนเอง ปกครองด้วยตนเอง และประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง หรือที่เรียกว่า “แผนการเนเวียส” นับเป็นจุดเริ่มต้นของแนวคิดและมีการผลักดัน

ในการปลูกสร้างคริสตจักรที่เป็นของชนในชาติขึ้น แม้ว่าการใช้แผนการเนเวียสในคริสตจักรไทยจะไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเหมือนในระเทศเกาหลี หรืออาจจะกล่าวได้ว่า “ในช่วงแรกที่คณะมิชชันได้นำนโยบายแผนเนเวียสมาใช้ในประเทศไทยนั้นความล้มเหลว” แต่อย่างน้อยในเวลาต่อมา ก็ได้จุดประกายความคิดในหมู่ผู้นำคริสเตียนไทย และมีผลดังนี้

- 1) ผู้นำคนไทยตระหนักถึงอนาคตของคริสตจักรไทยจะต้องยืนด้วยตนเอง รับผิดชอบทุกอย่างด้วยตนเองโดยไม่พึ่งพามิชชันนารี
- 2) มีการเตรียมการ และการสร้างผู้นำ ผู้รับใช้พระเจ้าขึ้นในเวลาต่อมา มีการตั้งวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเชียงใหม่ (วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี) และโรงเรียนอบรมพระคัมภีร์ ที่กรุงเทพฯ
- 3) เกิดกระแสการตั้งคริสตจักรแห่งชาติ เป็นคริสตจักรที่ ปกครองตนเอง เลี้ยงตนเอง และประกาศด้วยตนเอง และได้ก่อตั้งสภาคริสตจักรแห่งสยาม มีธรรมนูญ และดูแลบริหารงานโดยคนไทย จนกลายมาเป็นสภาคริสตจักรในประเทศไทยในปัจจุบัน
- 4) แผนเนเวียส กลายเป็นเป้าหมายหลักของการตั้งสภาคริสตจักรในประเทศไทย คือ ปกครองตนเอง เลี้ยงตนเอง และประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง มาจนถึงปัจจุบัน

แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน ถึงแม้ในภาพรวมของสภาคริสตจักรในประเทศไทย จะสามารถปกครองตนเอง เลี้ยงตนเอง และประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง แต่ในเรื่องงานพันธกิจมิชชันยังไม่ได้ตื่นตัวและให้ความสำคัญน้อยมาก อีกทั้งคริสตจักรท้องถิ่นส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ยังคงมีโครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง (เฮอริเบท สวอนสัน, 1994, น.15) ในปี 1979 สภาคริสตจักรฯ ได้วางแผนแม่บทเกี่ยวกับการสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่นสามารถเลี้ยงตนเอง จนเกิดโครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง 1979 โครงการนี้มีข้อมูลฐานว่าการที่คริสตจักรมีศิษยาภิบาลเต็มเวลาซึ่งได้รับค่าตอบแทนเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะฟื้นฟูคริสตจักรในสังกัดสภาคริสตจักรฯ ต่อมาภายหลังมีการปรับหลักเกณฑ์และชื่อโครงการเป็นโครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง 1979/2005 ถึงแม้ว่าโครงการนี้จะต้องถูกยุติลงในเวลาอันใกล้นี้ แต่ยังมีคริสตจักรอีกจำนวนมากที่ยังเลี้ยงตนเองไม่ได้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเนินการแผนเนเวียสในประเทศไทยไม่ประสบผลเท่าที่ควร

- 1) มิชชันนารีไม่ได้มีการเตรียมความพร้อม ให้กับผู้นำคริสตจักร และไม่สร้างความเข้าใจที่ชัดเจน ไม่ถามความต้องการหรือสมัครใจของคริสตจักรในเวลานั้นของมิชชันนารี ในการนำแผนการเนเวียสมาใช้ ทำให้เกิดการขัดแย้งกันที่ไม่เคยมีมาก่อนระหว่างมิชชันกับผู้นำคริสตจักรและศิษยาภิบาลในเวลานั้น

- 2) การให้ความสำคัญกับเรื่องเงิน การเลี้ยงตนเอง โดยวัดจากความสามารถในการดูแลศิษยาภิบาล จากการเงินคริสตจักร หรือความสามารถในการให้เงินค่าตอบแทนแก่ศิษยาภิบาล
- 3) ผู้เชื่อในยุคแรกโดยมิชชันนารีนั้นส่วนใหญ่จะได้รับการดูแล ช่วยเหลือ ได้ทำงานกับมิชชัน โดยเป็นผู้ได้รับมากกว่าจะเป็นผู้ให้ จึงยึดติดภาพของการรับการช่วยเหลือจากมิชชัน หรือมองว่ามิชชันนารีเป็นดั่งเก้าอี้แกมมองข้ามภาระการรับผิดชอบในการทำตามพระมหาบัญชา
- 4) พื้นฐานของคริสตจักรในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้ามีน้อย คนท้องถิ่นที่เป็นผู้นำที่สามารถสอนพระวจนะของพระเจ้ามีไม่มาก และพื้นฐานคนไทยเองก็ไม่ชอบที่จะเรียนรู้พระวจนะอย่างจริงจัง

2.2 การเลี้ยงตนเองของสภาคริสตจักรในประเทศไทย

2.2.1) โครงการ 30 สตางค์ และก๊วยเตี๋ยวครึ่งชาม

พิชญ อรรถมณี (1982) ผู้เขียนหนังสือในท้องฟ้ายังมีดาว กล่าวว่าท่านอาจารย์จรูญ เคยเน้นว่าโครงการเลี้ยงตนเอง “มันมีอยู่แล้วในธรรมนูญสภาคริสตจักรตั้งแต่เริ่มต้น แต่เราไม่ทำกันเท่านั้นเอง” ในปีค.ศ. 1960 สภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ เอาใจใส่เกี่ยวกับเรื่องการอภิบาลศิลาเพียงแต่น้อย และมีคริสตจักรเพียงไม่กี่แห่งที่มีศิษยาภิบาลเต็มเวลา จำนวนศิษยาภิบาลดังกล่าวมีไม่กี่คนที่ผ่านระบบศาสนศาสตร์ศึกษา และได้เกิดโครงการ 30 สตางค์ช่วยคริสตจักรชนบทขึ้น เพื่อสนับสนุนและเรียกร้องให้สมาชิกคริสตจักรคริสตจักรฯ ต่างๆได้ถวายเพื่อช่วยในเรื่องเงินเดือนของศิษยาภิบาลทั่วประเทศ โดยมีหลักการว่าถ้าคริสเตียนทุกคนจะถวายเงินเพียง 30 สตางค์ต่อสัปดาห์ ก็จะได้เงินมหาศาล เมื่อนำมาเข้ากองกลางก็จะมากพอที่จะช่วยคริสตจักรชนบทให้มีศิษยาภิบาลของตนได้ หลังจากนั้นก็มีกรรมรงค์โครงการ ก๊วยเตี๋ยวครึ่งชาม ซึ่งมีเป้าหมายเดียวกัน แต่ทั้งสองโครงการนี้ได้ผลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

2.2.2) โครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง 1979

โครงการ 1979 คือการส่งเสริมให้คริสตจักรได้บรรลุเป้าหมายของนโยบายของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ว่าด้วยการปกครองด้วยตนเอง ประกาศด้วยตนเอง และเลี้ยงตนเองโดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

1) ให้ทุกคริสตจักรมีศิษยาภิบาลที่มีประสิทธิภาพประจำ (คริสตจักรของตนเอง) หรือสามารถมีศิษยาภิบาลได้

2) ให้ทุกคริสตจักรมีความเอื้ออาทรห่วงใยกันและกัน ในฐานะที่เป็นอวัยวะของพระวรกายของพระเยซูคริสต์

3) โครงการนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเชื่อในพระคริสตธรรมคัมภีร์ดังต่อไปนี้

3.1) “การถวาย” เป็นการโมทนาพระคุณพระเจ้า เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงเป็นนิรันดร์(สดุดี136) เพราะพระองค์ “ให้” พระเยซูคริสต์แก่เราพระองค์ทรงโปรดให้เราเป็นคนชอบธรรมทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เราได้รับการช่วยกู้ให้รอดจากความบาป และความตายโดยพระคุณของพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์ (2 คร.8-9) เพราะท่านทั้งหลาย รู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าของเราแล้วว่าแม้พระองค์มั่งคั่งพระองค์ก็ยอมเป็นคนยากจน เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งมีเนื่องจากความยากจนของพระองค์ “การถวาย” แสดงถึงการรักพระเจ้าและเพื่อนบ้าน (มก. 10.17 -22, 1 ยอห์น 3.11-18) เพราะฉะนั้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจึงเป็นความหมายและพันธกิจที่แยกออกจาก “การถวาย” ไม่ได้

3.2) “การให้” เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มิใช่ด้วยทัศนนะว่าเราเข้มแข็ง เขาอ่อนแอ หรือเรามั่งมี เขายากจน แต่เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าให้การทำงานของคนอื่นเบาลงและให้การทำงานของพวกท่านหนักขึ้น แต่เป็นการให้กันให้กันมาในยามที่ท่านมีบริบูรณ์ เช่นเวลานี้ท่านก็ควรช่วยคนเหล่านี้ที่ขัดสน และในยามที่เขามีบริบูรณ์เขาก็จะได้ช่วยพวกท่านเมื่อขัดสน (2 คร.8:13-14)

ดังนั้น โครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเองจึงเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้คริสตจักรทั้งหลาย รับผิดชอบพันธกิจของตนเองและแสดงออกซึ่งการโมทนาพระคุณพระเจ้าร่วมกันขอพระคุณพระเจ้า โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยน้ำใจกว้างขวาง เราเชื่อมั่นว่าถ้าคริสตจักรถวายเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยใจกว้างขวาง คริสตจักรทุกแห่งจะสามารถมีศิษยาภิบาลได้ และยังมีเหลือมากที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการรับเงินเดือนของศิษยาภิบาลตามโครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง 1979
ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย

1) ระเบียบข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1980

2) บรรดาระเบียบ กฎ ข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวกับการรับเงินเดือนของศิษยาภิบาลที่ขัดหรือแย้งกับ
ระเบียบข้อบังคับนี้ให้ใช้ระเบียบข้อบังคับนี้แทน

3) ในระเบียบข้อบังคับนี้คำว่า

“เงินเดือน” หมายถึง เงินเดือนอัตราที่ได้รับจริงเป็นรายเดือนตามคุณสมบัติที่ได้
กำหนดไว้ในระเบียบนี้ “ศิษยาภิบาล” หมายถึง ศาสนาจารย์ หรือ ครูศาสนา ตามที่ถูก
กำหนดไว้ในธรรมนูญแห่งคริสตจักรฯ ค.ศ. 1974

“คริสตจักรประจำตำบลที่เลี้ยงตนเองได้” หมายถึง คริสตจักรที่สามารถรับผิดชอบ
เงินเดือนของศิษยาภิบาลที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาในคริสตจักรนั้นๆ

“คริสตจักรประจำตำบลที่เลี้ยงตนเองไม่ได้” หมายถึง คริสตจักรที่ไม่สามารถ
รับผิดชอบของศิษยาภิบาลที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาในคริสตจักรนั้นๆ

4) อัตราเงินเดือนของศิษยาภิบาลตามระเบียบข้อบังคับนี้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ แต่ละระดับ
ให้ถือขึ้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือน โดยเริ่มตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไปซึ่ง
กรรมการดำเนินงานสภาฯ เห็นชอบแล้ว

5) ศิษยาภิบาลจะได้รับเงินเดือนในระดับใดนั้นให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

5.1) ผู้ที่สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของศูนย์ศึกษาคริสเตียนบริการ ของคณะศาสน
ศาสตร์แมคกิลวารี วิทยาลัยพายัพ หรือเทียบเท่าตามหลักสูตรนั้น หรือเข้าสอบเทียบได้ให้รับ
เงินเดือนอยู่ในระดับ 1 (ตามบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนระดับ 2)

5.2) ผู้ที่สอบไล่ได้ตามหลักสูตรคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี วิทยาลัยพายัพ ปริญญา
B.Min. ได้รับปริญญา B.Th. จากสถาบันศาสนศาสตร์อื่นๆ ที่กรรมการศาสนศาสตร์ของ
สภาคริสตจักรรับรองแล้ว ให้ได้เงินเดือนในระดับ 2 (ตามบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
พลเรือนระดับ 3)

5.3) ผู้ที่สอบไล่ได้ตามหลักสูตรคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี วิทยาลัยพวยพ
ปริญญา B.D. (M.Dv) หรือผู้ที่ได้รับปริญญา Th.M. หรือ ปริญญาโทด้านศาสนศาสตร์ศึกษา
อื่นๆ ที่ เทียบเท่าในระดับนี้ จากสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่กรรมการศาสนศาสตร์ของสภา
คริสตจักรรับรองแล้ว ให้ได้เงินเดือนในระดับ 3 (ตามบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการพล
เรือนระดับ 4)

5.4) ผู้ที่สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสถาบันศาสนศาสตร์ได้รับปริญญา Th.D
เทียบเท่าในระดับนี้จากสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่กรรมการศาสนศาสตร์ของ
สภาคริสตจักรรับรองแล้ว ให้ได้เงินเดือนในระดับ 4 (ตามบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
พลเรือนระดับ 5)

6) คริสตจักรประจำตำบลใดที่จะให้ศิษยาภิบาลของตนได้รับอัตราเงินเดือนตามระเบียบ
ข้อบังคับอนุมัติจากคริสตจักรภาค และกรรมการดำเนินงานสภาคริสตจักรฯ ตามลำดับ

7) อัตราส่วนความรับผิดชอบเงินเดือนของศิษยาภิบาลตามระเบียบข้อบังคับนี้แบ่งออกเป็น
3 ส่วนดังนี้

1) คริสตจักรประจำตำบล

2) คริสตจักรภาค

3) สภาคริสตจักรฯ

ทั้งนี้ให้เป็นไปตามสัดส่วนความรับผิดชอบตามโครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง 1979

8) คริสตจักรประจำตำบลใดที่จะให้ศิษยาภิบาลของตนได้รับเงินเดือนตามระเบียบข้อบังคับนี้
ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและสัดส่วนความรับผิดชอบนี้ เป็นระยะเวลาติดต่อกันจากปีที่
เริ่มต้นจนกระทั่งกำหนดปีที่เลี้ยงตนเองได้ ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงศิษยาภิบาลคริสตจักร
ประจำตำบลนั้นก็ตาม

9) การเลื่อน ขึ้นเงินเดือนของศิษยาภิบาลต้องได้รับความเห็นชอบจาก คริสตจักรภาค และ
สภาคริสตจักรฯตามลำดับ

10) การปรับอัตราเงินเดือนของศิษยาภิบาล เพื่อความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจของ ประเทศให้อยู่ในการพิจารณาของกรรมการดำเนินสภาคริสตจักรฯ หรือกรรมการอำนวยการ สภาคริสตจักรฯ

11) ศิษยาภิบาลได้รับเงินเดือนตามโครงการเลี้ยงตนเอง 1979 จำต้องเข้าโครงการบำเหน็จ 1969ของกองการศึกษา สภาคริสตจักรฯ ทั้งนี้โดยให้ถือว่าคริสตจักรประจำตำบลเป็นหน่วยงาน ต้นสังกัด การแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกระเบียบข้อบังคับนี้จะกระทำได้อีกต่อเมื่อ กรรมการ ดำเนินงานสภาคริสตจักรฯ หรือกรรมการอำนวยการสภาฯมีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิก ด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของกรรมการทั้งหมด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร:กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2) กรอบแนวคิด
- 3.3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
- 3.4) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6) ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล
- 3.7) การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ บุคคลต่างๆ ที่มีส่วนในการทำพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นในภาคที่ 14 และคริสตจักรภาคที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย ศิษยาภิบาล ประธานคณะกรรมการคริสตจักร จำนวน 10 คน

- 1) คริสตจักรสันติธรรม จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 14
- 2) คริสตจักรไตรสาวคาบ จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 14
- 3) คริสตจักรสายสัมพันธ์เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 14
- 4) คริสตจักรसानฝัน จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 1
- 5) คริสตจักรสามัคคีธรรม-แม่สะลาบ จ.เชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 1

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีลักษณะดังนี้

3.1.1) การศึกษาวิจัย ศิษยาภิบาล ประธานกรรมการคริสตจักรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำพันธกิจในคริสตจักรท้องถิ่นภาคที่14 และคริสตจักรภาคที่ 1 โดยยินยอมและสมัครใจให้ความร่วมมือในการวิจัยตลอดระยะเวลาของการวิจัย

3.1.2) การศึกษาวิจัยประธานธรรมกิจคริสตจักรที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำพันธกิจในคริสตจักรท้องถิ่นภาคที่ 14 และคริสตจักรภาคที่ 1 โดยยินยอมและสมัครใจให้ความร่วมมือในการวิจัยตลอดระยะเวลาของการวิจัย

3.2 กรอบแนวความคิด

การวิจัยที่ได้ศึกษา และพิจารณาหนังสือบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงตนเอง การบริหารงานคริสตจักร รวมถึงงานเขียนวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทของผู้ที่ศึกษาถึงการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร และการศึกษาในด้านประวัติศาสตร์ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและคำตอบที่เป็นจริง ครอบคลุมประเด็นอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแนวทางคำถามประเด็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สมุดบันทึก 1 เล่ม และโทรศัพท์บันทึกเสียง 1 เครื่อง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ติดต่อสอบถามกับกลุ่มศิษยาภิบาล กลุ่มประธานคณะธรรมกิจคริสตจักรท้องถิ่นภาคที่ 14 และคริสตจักรภาคที่ 1 ด้วยตนเองเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยที่ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นผู้กำหนดวันและเวลาที่สะดวกในการให้ข้อมูลในช่วงระหว่างเดือนเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ร่วมกัน การเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 50-60 นาที สถานที่และเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ให้ข้อมูล โดยดำเนินการสัมภาษณ์รายบุคคล (personal interview) ในระหว่างสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จัดบันทึกพร้อมใช้เครื่องบันทึกเสียงในการบันทึกข้อมูลโดยได้รับอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูล และนำและข้อมูลที่ได้จากการบันทึกทั้งสองรูปแบบเป็นข้อมูลหลักที่จะนำไปวิเคราะห์ด้วยการใส่รหัสจัดหมวดหมู่ในขั้นตอนต่อไป

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1) นำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสารมาประมวล และสรุปจัดหมวดหมู่เพื่อตอบคำถามการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร: กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้

3.4.2) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาประมวล และสรุปจัดหมวดหมู่เพื่อตอบคำถามการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร: กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้

3.4.3) วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นำมาสรุป และจัดหมวดหมู่

3.6 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

3.7 การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์

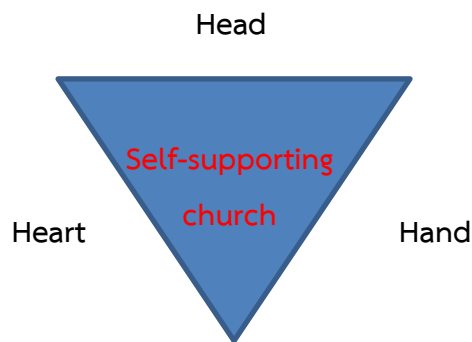
ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง จึงได้กำหนดการป้องกันผลกระทบด้านจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

- 1) การป้องกันผลกระทบต่อบุคคล โดยการไม่ระบุชื่อและนามสกุล ของผู้ให้สัมภาษณ์ (ข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมการวิจัยจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงานผลการวิจัยเป็นข้อมูลส่วนรวม)
- 2) ผู้เข้าร่วมการวิจัยสามารถปฏิเสธที่จะให้ข้อมูล หากรู้สึกอึดอัดหรือไม่ต้องการจะตอบในบางคำถาม

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาแนวทางการวิจัยเรื่อง แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ตามวิธีการดำเนินการวิจัยตามบทที่ผ่านมา แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอ้างอิงจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม “H -Triangle Self-supporting church Model”

ภาพที่ 1 ทฤษฎี “H -Triangle Self-supporting church Model”

จากการวิจัยโดยเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อวิจัยเรื่อง แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ เพื่อเป็นแนวทางที่คริสตจักรสามารถตอบสนองต่อความต้องการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึง

4.1 Head (พุทธิพิสัย) ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงตนเอง ตระหนักถึง

บทบาทความจำเป็นที่ต้องเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับ พบว่ามีความเข้าใจในส่วนของคริสตจักรเลี้ยงตนเองอย่างหลากหลาย ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้กล่าวถึง การเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ว่า

“ คริสตจักรที่สมบูรณ์ คริสตจักรนั้น จะต้อง มีผู้เลี้ยง มีผู้อภิบาล มีศิษยาภิบาล คริสตจักรของเรามีศิษยาภิบาล ซึ่งทำงานเต็มเวลา และเราก็กู้ยืมศิษยาภิบาล มีเงินเดือนให้ศิษยาภิบาล มีสวัสดิการให้ทุกอย่าง ให้ศิษยาภิบาล ตามนโยบายสภาคริสตจักรในประเทศไทยทุกอย่าง ”

ในทำนองเดียวกันนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่สองได้กล่าวเสริมในประเด็นเดียวกันเกี่ยวกับ ความหมายของการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ตามข้อมูลของผู้ให้การสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า

“ คริสตจักรที่เลี้ยงตนเองได้ หมายถึง คริสตจักรที่สามารถดูแลภาระค่าใช้จ่าย ที่ใช้ในคริสตจักร ไม่ว่าจะใช้ในการทำการใช้จ่ายภายในคริสตจักร หรือในการทำพันธกิจต่างๆได้ รวมถึงการจ่ายเงินเดือนของทีมผู้รับใช้ บุคลากรที่ทำงานรับใช้ในคริสตจักรส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นสวัสดิการ หรือค่าตอบแทน ค่ายังชีพของศิษยาภิบาล และมีงบประมาณสำหรับการบริหารจัดการพันธกิจ ”

นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวเสริมในประเด็นเดียวกันเกี่ยวกับการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ดังข้อมูลของผู้ให้การสัมภาษณ์ท่านนี้ว่า

“ คำว่าคริสตจักรเลี้ยงตนเองหมายถึง คริสตจักรมีความสามารถมีกำลังในการทำพันธกิจได้ด้วยตนเอง โดยลดการพึ่งพาอาศัยทรัพยากรจากภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องงบประมาณต่างๆ โดยความเข้าใจหลักการว่า คริสตจักรเลี้ยงตนเองก็คือ ทำภารกิจด้วยตนเองตามกำลังความสามารถของตัวเอง สรุปคือ คริสตจักรสามารถที่จะมีศิษยาภิบาลเต็มเวลาของตัวเองได้ โดยคริสตจักรจะดูแลรับผิดชอบศิษยาภิบาลได้ ”

ในทำนองเดียวกันผู้ให้การสัมภาษณ์อีกท่านเสนอมุมมองว่า

“คริสตจักรเลี้ยงตัวเองคือ คริสตจักรที่สามารถเลี้ยงดูศิษยาภิบาล แล้วก็สามารถที่จะมีค่าใช้จ่ายในการที่จะทำพันธกิจต่างๆ ในคริสตจักร สามารถที่จะดำเนินไปด้วยแรงขับเคลื่อนของสมาชิกเองที่มีส่วนร่วมในการถวาย”

ในอีกแง่มุมหนึ่ง ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึง

“สำหรับการเลี้ยงตัวเองของคริสตจักรก็คือ ทุกอย่างเบ็ดเสร็จอยู่ในคริสตจักรของเรา โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยการช่วยเหลือจากแหล่งภายนอก หมายถึงว่าโดยเฉพาะในเรื่องถ้าพูดถึงเรื่อง การเลี้ยงตัวเองโดยส่วนมากนี่ก็คิดถึงเฉพาะเรื่องเงินมาก่อน การเลี้ยงตนเองก็คือปกครองตนเอง ดูแลตัวเองได้ แล้วก็สามารถเลือกใช้สามารถทำภารกิจด้วยตัวเอง นี่คือการเลี้ยงตัวเอง แต่ไม่ใช่ว่าไม่ต้องอาศัยจากข้างนอกนั่นก็คือว่าไม่ได้แบบอาศัยเรื่องด้านการเงินจากภายนอกเข้ามา แต่ว่าเราได้รับการสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือด้านอื่นๆ การมีส่วนช่วยเหลือจากภายนอกด้วยเช่นเดียวกันแต่หมายถึงว่ามันไม่ได้มาในรูปแบบของการเงิน”

นอกจากนี้ยังมีอีกคนได้เพิ่มเติมในส่วนนี้ว่า

“เมื่อตั้งโบสถ์ได้มีความคิดว่าอยากจะได้ศิษยาภิบาลเป็นของตนเอง อยากมีศิษยาภิบาลของตัวเอง ในเวลานั้นคริสตจักรเราควรจะมีศิษยาภิบาล ก็เริ่มมีกองทุนศิษยาภิบาล มีความเข้าใจการเลี้ยงตนเองตั้งแต่นั้นมาแล้ว โดยที่ตอนนั้นมันจะมีโครงการของสภาคริสตจักรในประเทศไทยโครงการคริสตจักรเลี้ยงตนเอง 1979 ซึ่งนโยบายหรือว่าความเป้าหมายของสภาคริสตจักร เป็นคริสตจักรปกครองตนเองทำภารกิจโดยตัวเอง อันนี้พื้นฐาน เพราะฉะนั้นคำว่า การเลี้ยงตนเองในนัยยะในความหมายที่เข้าใจก็คือ การเลี้ยงตนเองคือเราสามารถที่จะดูแลทั้งหมดทั้งเรื่องของการบริหารจัดการรวมทั้งการ ดำเนินภารกิจปกครองการดูแลทั้งหมด ประกอบกันเป็นคริสตจักรที่เลี้ยงตนเองได้ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องเงินเท่านั้น แต่พูดถึงเรื่อง งาน

เรื่องของการบริหารจัดการต่างๆ ได้ด้วย นี่ก็ถือเป็นหลักของความเข้าใจของการเป็นคริสตจักรเลี้ยงตนเอง”

นอกจากนั้น ยังมีผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านหนึ่งที่กล่าวถึงประเด็นที่เสริมกันเกี่ยวกับการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรดังนี้

“ความเข้าใจการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรก็คือ การที่คริสตจักรสามารถจะบริหารจัดการตนเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องของด้านการเงิน การประกาศ การทำพันธกิจ ที่เกี่ยวกับชุมชนก็เป็นการบริหารจัดการในของคริสตจักร แต่ว่ายังมีความเกี่ยวข้องกันในส่วนภาคของคริสตจักรภาคและสภาคริสตจักร ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนในสิ่งที่โบสถ์ยังขาดอยู่แต่ว่าการเลี้ยงตนเองก็คือหมดก็จะเป็นผู้ที่มีส่วนในการดูแลศิษยาภิบาลด้วย ดูแลทุกอย่างทั้งด้านการเงินด้วย”

4.1.1) ค่ายังชีพและสวัสดิการผู้รับใช้พระเจ้า คือ การสนับสนุนให้ผู้รับใช้พระเจ้าอยู่ได้โดยการสนับสนุนของทางคริสตจักรให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ที่เหมาะสม

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้กล่าวถึง การเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ว่า

“ค่ายังชีพศิษยาภิบาล 10,600 บาท และที่สวัสดิการของเราก็มีให้ศิษยาภิบาลอีก 5% แล้วก็อีก 3% เป็นเกษียณ แล้วเรามีสวัสดิการรักษาพยาบาลเป็นสวัสดิการปีละ 1200 บาท เพราะศิษยาภิบาลของเราเป็นโสด”

ในทำนองเดียวกันผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านเสนอมุมมองว่า

“ประมาณ 9000 บาท มาตรฐานสภาคริสตจักร ในการเริ่มต้นตามขั้นของสภาคริสตจักร แล้วคริสตจักรได้มีสวัสดิการแก่ศิษยาภิบาลแล้วผู้รับใช้ในคริสตจักรแล้วก็จ่ายในส่วนค่ารักษาพยาบาล 8% ตามที่สภาคริสตจักรกำหนดไว้ จ่ายในส่วนค่ารักษาพยาบาลที่เป็นของคนงานของพระเจ้าที่จ่ายแยกจาก 8% ปีละประมาณ 1,200 บาท มีที่พักที่โบสถ์แล้วก็น้ำมันรวมในเงินเดือน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“คริสตจักรสนับสนุนเป็นรายเดือน ตอนนี้น่าจะประมาณ 17,000 - 18,000 บาท น่าจะประมาณนั้นพร้อมกับสวัสดิการต่างๆ ตามข้อปฏิบัติระบบของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ก็มีในส่วนของค่ารักษาพยาบาล รายครอบครัวสมทบค่า 5% และ 3% นั้นเป็นพวกสวัสดิการ แล้วก็ของขวัญคริสต์มาส จำนวนเงิน 5,000 บาท ตามหลักของสภาคริสตจักรให้ทุกอย่างตามหลักสภาคริสตจักร แต่ว่าในแง่ของการช่วยพันธกิจของศิษยาภิบาลในการทำงาน เราช่วยอย่างเช่น ค่าโทรศัพท์จ่ายเป็นรายเดือน ค่าพาหนะเยี่ยมเยียน จ่ายให้ไปเลยเหมือนกับทุกเดือนๆ เป็นรายจ่ายประจำ แต่ว่าถ้าพาหนะในการทำภารกิจเยี่ยมเยียนต่างๆเป็นที่เบิกเป็นครั้งๆ ก็ยังมีอยู่เหมือนกับสองรายการที่จะช่วย แต่ว่าอันนั้นก็ช่วยตามที่เบิกแต่เรื่องเยี่ยมเยียน ที่เราเขียนไว้ในงบประมาณ แล้วค่าโทรศัพท์ ค่าเยี่ยมเยียน มีบ้านพักสำหรับศิษยาภิบาล มีการรณรงค์คุยกันว่าใครมีอะไร ก็นำไปให้ ศิษยาภิบาล มีกับข้าว ทำกับข้าวมีอะไรอยากจะทำเอาไปให้ศิษยาภิบาลกิน ครอบครัวก็เอาไปให้”

นอกจากนั้น ยังมีผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านหนึ่งที่กล่าวถึงประเด็นที่เสริมกันเกี่ยวกับ

“สำหรับค่าตอบแทนศิษยาภิบาลและรวมถึงสวัสดิการอะไรต่างๆ ในส่วนของค่าตอบแทนของศิษยาภิบาลก็เฉลี่ยต่อเดือนก็จะอยู่ที่ 17,380 บาท ซึ่งต้องบอกตอนนี้ ณ ปัจจุบันที่รับใช้ที่นี่ก็เป็นเวลา 10 กว่าปีแล้ว ส่วนในเรื่องของสวัสดิการก็ตามที่ระเบียบปฏิบัติของสวัสดิการที่ได้รับของสภาคริสตจักร สมทบค่ายังชีพไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสวัสดิการรักษาพยาบาลที่ต้องจ่ายให้กับหน่วยงานต่อปีนะ แล้วก็มีส่วน 5% มี 3%เกษียณอายุ เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติหลักเกณฑ์หน่วยงานสวัสดิการ อย่างอื่นก็มีของขวัญคริสต์มาส ซึ่งก็หนึ่งปีคริสตจักรก็มีให้อย่างเช่น ปีนี้ได้ 5,000 บาท ผู้ช่วยศิษยาภิบาลก็ได้ 2,000 บาท สำหรับผู้ช่วยศิษยาภิบาลมันไม่มีค่ายังชีพเราเรียกว่า ค่าขอบคุณในการร่วมพันธกิจคริสตจักร ตามความเห็นของคณะกรรมการบริหารคริสตจักรเห็นว่ายังไม่มีกำลังที่จะรับศิษยาภิบาลได้ทั้ง

สองคน ในขณะที่พันธกิจมีความจำเป็นที่จะต้องมีศิษยาภิบาลทั้งผู้ช่วยศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลฝ่ายด้วยเพื่อที่จะเพิ่มพูนการทำพันธกิจ การเลี้ยงดูพุ่มพอกสมาชิก สำหรับผู้ช่วยศิษยาภิบาลมีค่าขอบคุณเดือนละ 3,000 บาท ตอนที่คริสตจักรมีผู้รับใช้เต็มเวลาก็จะมีศิษยาภิบาล แล้วก็มีผู้ช่วยศิษยาภิบาล ส่วนท่านศิษยาภิบาลอาวุโส ท่านเกษียณไปแล้วชราภาพแต่ก็อยู่ในการดูแล การเอาใจใส่ของคริสตจักร ในเรื่องของสวัสดิการค่าตอบแทน การดูแลของคริสตจักรก็ยังคงดูแล คือ ดูแลตามตามกำลังของคริสตจักร ศิษยาภิบาลเป็นผู้รับใช้เราก็ถือว่าเราให้พระเจ้านำในการเลี้ยงดูผู้รับใช้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีก 6 ท่าน ได้กล่าวถึงความภูมิใจที่มีต่อการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

“สนับสนุนค่ายังชีพ 10,450 บาท และผู้ช่วยศิษยาภิบาล 4500 บาท แล้วคริสตจักรมีสวัสดิการแก่ศิษยาภิบาลและผู้รับใช้สวัสดิการค่าเกษียณค่าบำเหน็จ 5% แล้วก็ส่งเดือน 522 บาท ส่งสภาคริสตจักรอันนี้คือคริสตจักรส่งให้ ค่าบำเหน็จ 3% คือ 314 บาท อันนี้ก็คริสตจักรส่งให้ อีก 5% ศิษยาภิบาลส่งเอง สวัสดิการของผู้รับใช้ โดยส่วนมากสมาชิกจะถวายส่วนตัวกับอาจารย์ บางคนเขาจะเขียนว่าถวายเพื่อศิษยาภิบาล 300 - 400 บาท บางคนเขามีเยอะหน่อยยังมีให้ศิษยาภิบาล 1,000 บาท กรณีพิเศษบางคนเขาก็เอากับข้าวไปให้ เอาผลไม้ไปให้ มันจะเป็นแบบนี้ ค่าน้ำมันถ้าไกลๆ ถ้าสตรีพาไปสตรีเขาก็จ่าย ถ้ารวีพาไปรวี ก็จ่าย อนุชนพาไปอนุชนก็จ่าย ไม่เกี่ยวกับคริสตจักร อันนี้แต่ละกลุ่มเราจะรับผิดชอบเอง มีบ้านพักศิษยาภิบาล”

“เป็นค่าตอบแทน ก็ตอนนี้อยู่ที่ประมาณ 10,000 บาท ก็เริ่มแรกประมาณ 8,000 กว่าบาท คริสตจักรก็ค่อยๆช่วยกัน แต่ของภรรยาที่อยู่ในส่วนที่คริสตจักรเองได้สมทบเข้ามาช่วยเหลือแต่ไม่ได้สวัสดิการ รวมอยู่ที่ประมาณ 14,000บาท เกือบ15,000 บาท ต่อเดือนของค่าใช้จ่ายอันนี้คือส่วนค่าตอบแทน สวัสดิการก็คริสตจักรก็ช่วยประกันสุขภาพก็ครอบครัวศิษยาภิบาล ปีละ 2,400 บาท ก็ค่ารักษาพยาบาลก็ครอบครัวไปรักษาที่โรงพยาบาลแมคคอมมิคก็เป็นประกันสุขภาพที่คริสตจักรเองก็ได้ช่วยเหลือตรงนี้ทุกปี คริสตจักรดำเนินการบ้านพักศิษยาภิบาลนี้เป็นของคริสตจักรก็ถือเป็น

สวัสดิการให้ กับค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอินเทอร์เน็ต ค่าน้ำมันไม่มีตายตัวแต่ถ้ามีเกี่ยวกับงานงานรวิเกี่ยวกับอนุชน คริสตจักรก็จะมีเราก็จะมี ถ้าของอนุชนอนุชนก็ช่วยอาจารย์ในเรื่องนี้ รวิก็รวิก็ช่วยรับผิดชอบ ถ้าเป็นงานของคริสตจักรก็เกี่ยวกับงานพันธกิจก็คริสตจักรเราสามารถเบิก แล้วก็คริสตจักรจะช่วยค่าน้ำมัน”

“มีค่าตอบแทน 26,000 บาท เป็นค่าตอบแทน มีเงินทุนเกษียณ 3% และ 5% แล้วก็มีการรักษาพยาบาล สวัสดิการผู้รับใช้ 2,400บาท ต่อปี แล้วก็เงินคริสต์มาส”

“ที่นี้ดูแลเงินเดือนค่าตอบแทนเต็มอัตราประมาณ 30,000 บาท รวมทั้งสวัสดิการต่างๆ และของสภาคริสตจักรด้วย มีของขวัญคริสต์มาสทุกปีที่นี่ให้สองเดือน เนื่องจากเราทำงานมานาน ค่ารักษาพยาบาลค่าสมทบอันนั้นอยู่ในระบบแต่คริสตจักรก็เป็นผู้รับผิดชอบ”

“ณ ปัจจุบันนี้ของอาจารย์ก็ประมาณ 16,000-17,000 บาท แล้ว สวัสดิการจัดตามระเบียบของสภาคริสตจักร สมทบเท่าไรมีเท่าไรสมทบตามระเบียบ ค่าบอกสมทบ 5% ก็สมทบ 5% 10% ก็ให้ 10% ให้ตามนั้นเลย แล้วก็สวัสดิการที่เพิ่มเติมคือ ประกันชีวิต มีบ้านพักให้และดูแลเรื่อง ค่าน้ำ ค่าไฟ ไม่ได้คิดในเงินเดือน”

“สำหรับค่ายังชีพ ปัจจุบันนี้อ้างอิงตามขั้นของสภาคริสตจักร ก็ตอนนี้ที่ได้รับอยู่ที่ 16,710 บาท เป็นการที่คริสตจักรได้สนับสนุนให้สำหรับค่ายังชีพ ส่วนสวัสดิการอื่นๆ ที่คริสตจักรให้ ไม่ว่าจะเป็นของของขวัญคริสต์มาส โบนัสก็ให้หนึ่งเดือน ให้สำหรับการดูแลที่พัก บางครั้งก็ดูแลเรื่องของอาหาร มีพี่น้องสมาชิกก็ดูแลเรื่องของปัจจัยในการใช้ในการดำเนินชีวิตต่างๆ เป็นการสนับสนุนจากคริสตจักรด้วยแล้วก็จากสมาชิกของคริสตจักรด้วยเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น”

4.2 Heart (เจตพิสัย) ภาระใจในการเลี้ยงตนเอง แบ่งปันนิมิตคริสตจักรในการทำพันธกิจ

4.2.1) การถวายเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร

เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการของคริสตจักรในการบริหารจัดการภายในคริสตจักร เพื่อการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการถวายว่ารับการถวายเฉลี่ยต่อเดือน

ตารางที่ 1 กราฟแสดงการถวายเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร

“การถวายเฉลี่ย รวมสิบลด รวมถวายทุกอย่าง ประมาณเดือนละ 17,000 บาท โดยเฉลี่ยต่อเดือน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้านับเฉพาะในถุงถวายประมาณ 3000 ถึง 4000 แต่ว่าในส่วนนี้ ในการดูแลสำหรับค่าตอบแทนของผู้รับใช้ในหมวดคริสเตียนนั้นๆด้วย ก็สิบลดของ

สมาชิกในคริสตจักรด้วยก็เฉลี่ยประมาณ 12,000 บาทไปจนถึง 15,000 บาท”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“การถวายโดยรวมทั้งหมด ถือเป็นรายรับของคริสตจักรก็แล้วกัน เดือนหนึ่งก็เดือนนึงประมาณ 40,000 ถึง 50,000 บาท โดยประมาณเฉลี่ยช่วงเวลานี้ แต่ว่าก่อนหน้านั้นก็อาจจะเยอะกว่านี้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“สำหรับการถวายของคริสตจักรเราเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร แบ่งเป็นสามส่วน คือว่าถวายมีการถวายปกติ การถวายเทศกหรือสืบลด แล้วก็ส่วนที่สามเป็นการถวายพิเศษ ซึ่งในส่วนของการถวายรวมทั้งหมดเฉลี่ยต่อเดือนก็จะอยู่ที่ 30,000 ต่อเดือน ถึง 50,000 บาท แต่ทั้งนี้เนี่ยในแต่ละช่วงหนึ่งปีก็จะมีบางช่วงบางเดือนที่มีสถานการณ์ที่บางครั้งเกี่ยวกับวิถีชีวิตพี่น้องสมาชิก ที่ไม่อาจจะประมาณหรือคาดการณ์ได้หรืออาจจะขึ้นลงตามสถานการณ์ แต่อย่างไรก็ตามก็จะอยู่ที่เราราว 30,000บาท ถึง 40,000 บาท หรือสูงสุดอยู่ที่ 50,000 ต่อเดือน แล้วก็ทั้งปีเรารวมกันถวายก็ถ้าเฉพาะในส่วนของการถวายปกติก็จะอยู่ที่ 600,000 บาท ถึง 700,000 บาทต่อปี”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“บางเดือนถ้าสมมติว่ามีงานอย่างเทศกาล ถ้าสมมุติว่ามีเทศกาลถวายผลแรก คริสตมาสเราก็จะได้เยอะ คริสตมาสเราปีนี้เราไม่ได้จัดครีกครั้งก็ขอบคุณพระเจ้าเรายังได้เงินประมาณ 40,000 กว่าบาท แล้วก็อย่างถวายผลแรกเราก็ทำเฉพาะภายในของเรา เราก็ได้เงินประมาณ 40,000 กว่าบาท อันนี้ก็ขอบคุณพระเจ้า เราพยายามเป็นยังไงก็พยายามโปรโมทเพราะเราเลี้ยงตนเอง เราพยายามอธิบายให้สมาชิกเข้าใจในการถวายมันจะเกิดผลตามมายังไง การถวายสืบลดถ้าสมาชิกหลายคนไม่เข้าใจสืบลดเอาไปทำอะไรแล้วก็เพื่ออะไร แล้วพันธกิจคืออะไรเพื่ออะไร ต้องอธิบายให้เขาเข้าใจ ตอนนี่ก็

รู้สึกว่าการสมาชิกถวายสลิปลดเข้ามาเยอะขึ้น ถวายพันธกิจเข้ามาเยอะขึ้น ก็ขอขอบคุณพระเจ้าเราพยายามอธิบายไปก่อน คริสตจักรเลี้ยงตัวเองมันไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง แต่ก่อนเราเป็นคณะกรรมการเป็นสมาชิก ทุกคนเข้าใจว่าเงินคริสตจักรเยอะแยะมากมาย แต่มันไม่พอ เมื่อเรามาอยู่ตำแหน่ง มันไม่ใช่เราต้องทำความเข้าใจกับสมาชิกใหม่ ทำความเข้าใจอธิบายบางคน ฟังรู้ว่าโบสถ์ไม่มีเงิน นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เราต้องดิ้นรนเพื่อเราจะอยู่ได้ เพื่อเราจะได้เลี้ยงผู้รับใช้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ต่อเดือนก็มีบางเดือนที่เป็นอย่างเช่น ถวายขอบพระคุณ อีสเตอร์แล้วก็ คริสตมาส อันนี้สามเดือนนี้ยอดอาจจะสูงหน่อยก็ 50,000 40,000 หรือบางทีก็ 60,000 กว่าอะไรอย่างนี้ ถ้าเดือนเฉลี่ยทั่วไปประมาณนี้ แต่พูดถึงเดือน นอกจากสามเดือนที่ยกตัวอย่างนี้ ก็จะเดือนหนึ่งก็คือมีประมาณช่วงก่อนที่ไม่ มีโควิดก็สมาชิกถวายสูงหน่อยตกที่เกือบ 30,000 บาท แต่ว่าในช่วงโควิดมา ก็จะมี 10,000 กว่า 20,000 ต้นๆ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“จริงๆคริสตจักรเราเริ่มต้นเมื่อพฤษภาคม 2020 เพราะฉะนั้นตอนนั้นมันผ่าน เข้ามา กำลังจะเข้าสู่ปีที่สอง ก็มีการเฉลี่ยถวายต่อเดือนตอนนี้รวบรวมทุก กรณีนี้นี่ไม่ว่าจะเป็น สลิปลด แล้วก็จะเป็นถวายปกติ ถวายขอบพระคุณพระเจ้า ถวายพิเศษต่างๆก็จะประมาณอยู่ที่ 50,000 บาท ต่อเดือน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ณ ปัจจุบันถ้าโดยเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตรงเนี่ยโดยเฉลี่ยเดือนละ 50,000 – 60,000 บาท อันนี้ทั้งหมดนะทั้งสลิปลด ทั้งปกติถวาย ขอบพระคุณ ถวายอื่น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ข้อมูลตรงนี้ประมาณ 20,000 บาท ต้องพูดกันตรงๆ ถ้าอยากได้ข้อมูลตรง
นี้ต้องคุยกับอาจารย์เพราะจะมีบันทึกต่างๆ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็เนื่องจากว่าโบสถ์ ส่วนใหญ่พี่น้องที่ทำงานอยู่ที่เนี่ยเป็นพี่น้องที่ทำงาน
เกี่ยวกับอาชีพประจำ มีรายได้ประจำเป็นส่วนใหญ่ก็คือหนึ่งละ ประมาณ
60%-70% ขึ้นไป แต่ก็ยังมีส่วนหนึ่งที่เป็นผู้สูงอายุที่อยู่ที่บ้าน แล้วก็
เป็นการค้าขาย แต่ถามว่าการถวายสืบลดหรือว่าการถวายต่อเดือนของ
คริสตจักรเนี่ยได้เท่าไรมันก็ดูแบบบัญชีแต่ละบัญชี เช่นบัญชีปกติได้เท่าไร
บัญชีศิษยาภิบาล กองทุนต่างๆ ได้เท่าไร การถวายเฉลี่ยก็คือ 20,000 บาท
ต่อเดือน ส่วนบัญชีศิษยาภิบาลเนี่ยก็ได้อยู่ประมาณ 10,000 บาท ทุกเดือน
แล้วก็เรื่องสืบลด ถ้าเป็นร้อยละของผู้ถวายก็ยังน้อยอยู่สำหรับโบสถ์ยังน้อย
อยู่ จะมีแนวทางต่อไปในการที่จะเชิญชวนพี่น้องสมาชิกในการเข้าใจในเรื่อง
ของการถวายสืบลดมากขึ้น แต่ว่าการถวายก็ยังมีดี”

4.2.2) ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ตารางที่ 2 การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักรนั้น มีค่าใช้จ่ายจากเงินเดือนศิษยาภิบาล ซึ่งศิษยาภิบาลของเราเพิ่งทำงานใหม่ค่ายังชีพยังไม่มาก เงินเดือนประมาณ 10,600 กว่าบาทรวมสวัสดิการแล้ว แล้วก็เราก็มียค่าใช้จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอาหาร ค่าบริหารในคริสตจักร ค่าอินเทอร์เน็ต ก็อีกประมาณ 7000 บาท คริสตจักรของเราเป็นตึกแถว ซึ่งไม่ได้มีค่าเช่า ค่าใช้จ่ายของเราก็ประมาณนี้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็ประมาณเท่ากับเงินถวาย ประมาณ 10,000 บาท ไปจนถึง 14,000 15,000 บาท แล้วแต่ช่วงเทศกาลหรือว่า หลักๆก็เป็นค่าตอบแทนของผู้รับใช้ แล้วก็ค่าส่วนต่างๆที่ใช้ในการบริหารคริสตจักรในการจ่ายค่าไฟ ค่าน้ำ ค่าบริหารจัดการอื่นๆ อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในคริสตจักร รวมถึงในการทำพันธกิจของคริสตจักรด้วย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็ในส่วนของค่าใช้จ่ายก็สอดคล้องกับรายรับ เรารับเท่าไรก็จะจ่ายประมาณใกล้เคียงบางเดือนก็จะมีเกินไปบ้าง แต่จะเกินไม่มาก อย่างเช่นขอยกตัวอย่าง ไปรับของเดือนธันวาคม สมมติว่าเดือนเนี่ยในเดือนธันวาคม ปี 2021 เรามีรายรับที่ 74,674.41 บาทใช้ไหม เราก็จะเราก็จะมีรายจ่ายอยู่ที่ 75,515.40 บาท ซึ่งจะมีรายจ่ายมากกว่ารายรับเนี่ย 840.99 บาทเป็นต้น บางเดือนเราก็จะมีรายจ่ายน้อยกว่ารายรับ บางทีเราก็จะมีรายรับมากกว่ารายจ่าย แต่ก็ไม่ไ้ช่่มาก เฉลี่ยแล้วประมาณเดือน 30,000 บาท มีรายรับน้อยที่สุดเนี่ย 30,000 บาท มากที่สุดก็จะไม่เกิน 50,000 บาท จะอยู่ในประมาณนี้ รายจ่ายของเราก็จะอยู่ที่ประมาณ 30,000 บาท แล้วก็มากที่สุดไม่เกิน 50,000 บาท ก็จะอยู่ในประมาณนี้ แต่เราพยายามคุมการค่าใช้จ่ายต่างๆให้อยู่ในงบที่เรามี”

“เฉลี่ยก็มันประมาณ เฉพาะของศิษยาภิบาลนี่ก็ประมาณ 15,786 บาทแล้ว ยังมีค่าใช้จ่ายทั้งของอาจารย์ เฉพาะของศิษยาภิบาลเรานี้เราขึ้นให้ 3% ที่นี้มีศิษยาภิบาลหนึ่งคน แล้วก็ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ผู้ช่วยนี้เราให้ 4,500 บาท แล้วมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่าไฟประมาณ 1500-1600 บาท เพราะมันไม่แน่นอน แล้วค่าอินเทอร์เน็ตทั้งหมดประมาณ 17,000 บาท”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“เฉลี่ยต่อเดือนก็ตกอยู่ที่ประมาณ 20,000 กว่าบาท”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“มีส่วนช่วยในเกี่ยวกับเรื่องการบัญชี คริสตจักรค่าเฉลี่ยทั้งหมดก็สำหรับรายจ่ายตอนนี้ น่าจะอยู่ซักประมาณ 30,000 บาท ก็โดยส่วนมากมันก็ค่าตอบแทนผู้รับใช้ เพราะว่าตอนคริสตจักรจะเริ่มต้น กรรมการคุยกัันก็คือผู้รับใช้ สำหรับศิษยาภิบาลมองจากถึงแม้จะเป็นโบสถ์ใหม่แต่พี่น้องใจใหญ่ก็คือถามอาจารย์ว่า อาจารย์ได้เคยได้มาเท่าไรก็ตอนนั้นก็คริสตจักรใหญ่ก็ประมาณ 20,000 กว่าบาท ก็เลยรับมาเลยไม่ได้ลดหรือว่าจะไรตัดอะไรของอาจารย์ออกไปก็เป็นอย่างต่อเนื่องตอนนี้อยู่ที่ 26,000บาท เป็นค่าตอบแทน แล้วก็ค่าใช้จ่ายอื่น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ส่วนใหญ่ก็จะเป็นค่าตอบแทนศิษยาภิบาลแล้วก็ค่าบริหารภารกิจ ที่ทำร่วมกัน ก็อยู่ที่ประมาณซักเดือนละ 30,000-40,000 บาท อันนี้ค่าตอบแทนจะไปอยู่ในนั้นหมด เพราะว่าส่วนใหญ่หลักๆก็จะเป็นเรื่องค่าตอบแทน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“สำหรับค่าใช้จ่าย เท่าที่เราได้มีการประชุมในทุกครั้งสำหรับเรื่องบัญชีปกติก็ประมาณ 7,000บาท ขึ้นเป็นต้นไป ไปจนถึงบางเดือนมีกิจกรรมใหญ่ๆก็จะ

มีประมาณ 10,000บาท ขึ้นไปเหมือนกันแต่ว่าประมาณเนี่ยประมาณ 7000 -10,000 บาท ถ้าปกติโดยทั่วไป ส่วนบัญชีศิษยาภิบาลก็ตามเรทของค่ายังชีพของศิษยาภิบาล”

4.2.3) ความสำคัญการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

“มีความสำคัญอย่างมาก เพราะว่าถือว่าคริสตจักรของเราได้เจริญเติบโต เพราะว่าเรามีผู้เลี้ยงที่ดี แล้วผู้เลี้ยงก็ทำงานอย่างหนัก เพื่อที่จะได้ให้สมาชิกได้เห็นความสำคัญตรงนี้ว่า ให้สมาชิกสามารถล้วงกระเป๋าตัวเอง ออกมาแล้วก็ถวายไม่ว่าจะเป็นการถวายปกติของเขา การถวายสิบลดหรือว่าการถวายในกรณีพิเศษต่างๆ สิ่งเหล่านั้นมีส่วนสำคัญมากในการที่จะกระตุ้นจัดกิจกรรมต่างๆ การคิดคอนเทนต์บางสิ่งบางอย่าง เพื่อให้สมาชิกมีโอกาสด้วยกันแล้วก็มีโอกาสที่จะล้วงกระเป๋าของเค้าออกมาเพื่อที่จะถวาย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็จริงๆการเลี้ยงตนเองสำหรับคริสตจักร ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ถือว่าสะท้อนถึงภาระใจของสมาชิกในการที่จะร่วมกันถวายร่วมกันรับใช้ในคริสตจักรเหมือนกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“คริสตจักรจะต้องมีผู้เลี้ยงต้องมีศิษยาภิบาลประจำ ศิษยาภิบาลที่ทำงานเต็มเวลา ถึงแม้จะเป็นคริสตจักรใหญ่มีผู้ที่เรียนพระคัมภีร์เยอะ ก็เยอะอยู่แต่ว่าเนื่องจากเพราะว่าไม่ได้ทำหน้าที่ผู้อภิบาลผู้เลี้ยงโดยตรง การทำภารกิจด้านต่างๆมันก็อาจจะลดลงเพราะว่าทุกคนอาจจะต้องไปทำงานประจำของตนเอง นั้นความสำคัญจะต้องศิษยาภิบาลเต็มเวลาที่จะทำหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงแกะของคริสตจักรทำพันธกิจด้านนี้นั่นเอง ความสำคัญของการเลี้ยงตนเองเนี่ยก็จึงเป็นเรื่องที่คริสตจักรต้องช่วยกัน มวลสมาชิกมีความเข้าใจแล้วก็ช่วยการที่จะดูแลศิษยาภิบาล อันนี้เป็นส่วนหนึ่ง แล้วก็อีกส่วนหนึ่งก็คือว่าเราต้องเป็นกำลังที่จะมีกำลังที่จะทำพันธกิจของตัวเองแล้วก็สนับสนุนส่วนอื่นๆ

ที่อยู่ในภาค เท่าที่เราคิดว่าเราจำเป็นจะต้องมีส่วนร่วมสนับสนุนต่างๆ นี้ก็เป็นพื้นฐานความคิดคริสตจักรที่ว่าเราต้องเลี้ยงตนเองเราต้องยืนหยัดตัวเองให้ได้ ลดการพึ่งพิงส่วนอื่นๆ ก็ทรงงศ์แล้วก็ยึดถือเป็นแนวของคริสตจักรในการคิดถึงเรื่องของการเลี้ยงดูตนเองให้ได้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ในเรื่องของความสำเร็จในการเลี้ยงตนเองมองว่า ที่จริงแล้วแค่ขาดในส่วนนี้ไปรู้สึกว่าการคริสตจักรก็คงดำเนินพันธกิจแล้วก็ทำพันธกิจก็น่าจะยากพอสมควร เพราะว่าในส่วนของการคริสตจักรที่เลี้ยงดูตนเองได้ คิดว่าทั้งในเรื่องของการให้ค่าตอบแทน การดูแลศิษยาภิบาล ทั้งในเรื่องของการดูแลในเรื่องของพันธกิจต่างๆ ที่ต้องขับเคลื่อนที่ต้องใช้เงินในการที่จะทำพันธกิจ ซึ่งจริงๆ แล้วเราแยกจากความเชื่อที่จริงแล้วเราเดินด้วยความเชื่อที่จริง แต่ในความเป็นจริงก็คือเราต้องมีทรัพย์สินหรือกำลังในการที่จะใช้ ในการขับเคลื่อนพันธกิจ เห็นว่าในการที่คริสตจักรที่สามารถที่จะเลี้ยงดูตนเอง ก็คือมีค่าตอบแทนสำหรับศิษยาภิบาล แล้วก็สำหรับพันธกิจ จะทำให้การขับเคลื่อนพันธกิจของคริสตจักรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เพราะว่าไม่มีคริสตจักรในที่จะขับเคลื่อนแล้วก็เกิดการฟื้นฟูหรือเกิดการเพิ่มพูนทั้งจำนวนการอภิบาลสมาชิกอะไรต่างๆ ได้ดี ถ้าหากไม่มีผู้รับใช้ศิษยาภิบาลเต็มเวลาที่จะเอาใจใส่พันธกิจ เพราะเราต้องตระหนักว่าในคริสตจักรที่ไม่มีศิษยาภิบาล ก็เทียบกับไม่มีการดูแลในการอภิบาลชีวิตของสมาชิกเลย ในการเอาใจใส่พันธกิจเลยอันเนื่องมาจากนี้ มองว่าต่อให้มีฆราวาสซึ่งเป็นจิตอาสาเป็นสมาชิกเข้ามาก็ตาม แต่คนเหล่านี้งานหลักของเขา ก็คือชีวิตความเป็นอยู่แต่ละวันอาชีพที่ต้องรับผิดชอบ ในส่วนเข้ามาเป็นจิตอาสาในพันธกิจของคริสตจักรเป็นไปตามกำลังความสามารถที่เขาทำได้บางช่วงเวลาเท่านั้น แต่ความจำเป็นการเลี้ยงดู การติดตามอภิบาลสมาชิก การพุ่มพักผู้เชื่อให้เติบโตนั้นจำเป็นต้องมีศิษยาภิบาลที่อยู่เป็นประจำ เป็นเวลา และนั่นก็คือเมื่อมีศิษยาภิบาลอยู่เต็มเวลาก็จะจำเป็นที่คริสตจักรจะต้องดูแลเลี้ยงดูศิษยาภิบาล เพราะว่าคนเหล่านี้เค้าอยู่ในคริสตจักรเต็มเวลาและที่สำคัญที่สุด ถ้าหากศิษยาภิบาลที่อยู่เต็มเวลาแล้วก็ทุ่มเทให้กับพันธกิจคริสตจักร ไปทำงานส่วนตัวหรือไปทำอาชีพเสริมพิเศษด้วยบางส่วนใหญ่

แล้วคิดว่าเป็นที่ยอมรับยากสำหรับมวลสมาชิกด้วย ที่ว่าผู้รับใช้ที่อุทิศตัวเต็มเวลาทำไมต้องไปหารายได้พิเศษหรือทำอย่างอื่นแทนที่จะทุ่มเทพลังกิจของพระเจ้า ซึ่งอันนี้ก็เป็นมุมในความคิดและก็จากประสบการณ์ที่ได้เห็นมา”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าคริสตจักรเลี้ยงตัวเองนี้ถือว่าดีทำให้สมาชิกก็กระตุ้นกระตุ้นขึ้น บางที่ต้องรับผิดชอบกับผู้รับใช้ไม่ใช่ไปโยนให้กับเขา โยนให้เสนอรับผิดชอบ โยนให้ส่วนนี้รับตัวเองแบบว่าไม่มีส่วนร่วมแบบสบายใจว่าให้บ้างได้ไม่หักก็ได้ แต่ถ้าเราได้เลี้ยงตัวเองทุกคนจะมีความกระตือรือร้นที่จะดูแลผู้รับใช้และเข้าใจการดูแลผู้รับใช้มากขึ้น บางคนไม่เข้าใจว่าเขามาได้เงินกินเงินเดือนก็พอแล้วจะดูแลอีกทำไมอันนี้มันไม่ใช่มันต้องอธิบาย เพราะว่าตอนนี้เราเลี้ยงตัวเองเราช่วยตัวเองมันเป็นพระพรอันยิ่งใหญ่แล้ว แต่ละคนถ้าถวายเป็นพระพร การให้สมาชิกแล้วก็กรรมการการทำงานผลักดันตัวเองเยอะขึ้น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“การเลี้ยงตนเองในการทำพันธกิจก็จะไม่ยุ่งยาก แล้วก็เราอยากมาดำเนินการอะไรได้หลายอย่าง ในส่วนของเลี้ยงตนเองก็ธรรมกิจก็สามารถที่จะประชุมแล้วก็วางแผนสามารถดำเนินการต่อได้เลยจะรวดเร็วกว่า แล้วก็การภารกิจต่างๆก็จะไปไปด้วย ในการที่คริสตจักรจะสามารถที่จะเลี้ยงตนเองได้หมายถึงว่ามีศิษยาภิบาลของคริสตจักรได้ จำเป็นเพราะว่าเราเห็นหลายคริสตจักรก็คือถ้าขาดศิษยาภิบาล จะมีผลก็คือในการเป็นผู้นำด้านจิตวิญญาณ ก็จะขาดตรงนั้นไปแล้วก็สมาชิกเองบางที่ยังต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าที่ที่ขาดในความสำเร็จเรื่องเกี่ยวกับอาจารย์ อย่างบางที่ผู้ปกครองบางอย่างเรามอบหมายได้ แต่ชาวบ้านเขาละเลยว่าจะต้องเป็นอาจารย์ เพราะว่าก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าบางที่อาจารย์เขามอบหมายแต่เขาก็จะบอกว่าขอเป็นอาจารย์ อันนี้ก็เป็นอีกรูปมูมนึงเราก็เลยเห็นว่าเขาให้ความสำคัญกับศิษยาภิบาล เพราะว่าเขาระบุมาเลยว่าแบ่งปันที่บ้านต้องเป็นอาจารย์”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“การเลี้ยงตนเองก็คือ ถ้าจะพูดว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่เราารู้สึกว่าความเชื่อเรา หรือว่าเราเป็นกังวลเนี่ยมันก็เหมือนมันดูเหมือนว่าความเชื่อเราน้อยนะ ว่าเงินในบัญชีเรามันแจ่งเดือน แล้วเราเป็นโบสถ์ใหม่ ค่าใช้จ่ายโดยเฉพาะค่ารีโนเวทอะไรต่างๆมันก็เยอะขึ้น เพราะฉะนั้นก็อีกอย่างหนึ่งในด้านบวกก็คือพี่น้องช่วยกัน เพราะเขาเห็นว่าเราเริ่มต้นมาจากศูนย์เราไม่ได้มีเงินทุน อย่างครอบครัวศิษยาภิบาล สะสมไว้แล้วก็นำมาลงตรงนี้ ทุกคนก็รวมๆกันแล้วก็มีส่วนในการร่วมถวายเพราะฉะนั้นการเลี้ยงตัวเองช่วยหรือว่ามีส่วนทำให้จะว่า ยังไงเราก็อยู่ในของภาคหนึ่ง มีความสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์หรือการดำเนินงานก็ไปตามเป้าหมาย แต่การเลี้ยงตัวเองทำให้เรารู้สึกว่ายังไง พี่น้องแต่ละคนนะไม่เพิกเฉย เราสบายๆเดี๋ยวสภาพส่งเงินมาให้ละอย่างเนี่ย ส่วนทำให้เราที่ไม่สามารถที่จะอยู่หนึ่งได้ เลี้ยงตัวเองก็หากินได้ตัวเอง เพราะฉะนั้นถ้าสมาชิกเยอะใช้ใหม่นี้พูดตรงไปตรงมาถ้าสมาชิกเยอะเงินถวายก็ต้องเยอะตาม เพราะฉะนั้นในส่วนนี้มันก็เป็นแรงที่ทำให้เราต้องกระตือรือร้นแล้วก็ขยันที่จะนำทุกคนให้มาที่คริสตจักรเยอะขึ้น ไม่งั้นก็ไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ก็จะเป็นสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกว่ามันก็พลาดจากเป้าที่เราวางไว้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“คริสตจักรที่เลี้ยงตนเอง ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ไม่ได้มองแค่โบสถ์มีเงินจ่ายให้อาจารย์ แต่ว่าสมาชิกแบบแยะเลย ที่ผ่านมามีหลายโบสถ์ก็ไปหาวิธีที่จะช่วยให้ศิษยาภิบาลยังมีเงินเดือนอยู่ได้ ด้วยการไปเก็บไปหาวิธีเอนะบริหารจัดการ การเป็นคริสตจักรเลี้ยงตนเอง ในมุมมองเนี่ยความเข้าใจมันคือทั้งหมดทั้งมวลสมาชิกของเรา เขาก็จะต้องสามารถเลี้ยงตนเองได้ทั้งเรื่องของเศรษฐกิจ เรื่องของความเชื่อ เรื่องของการรับใช้ในงานของพระเจ้านั่นด้วย ถ้าเขาไม่ได้รู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของโบสถ์นั้นจริงๆ เขาก็จะไม่มีส่วนร่วมในการรับใช้ ส่วนร่วมในการถวาย ส่วนร่วมในการดูแลพันธกิจ ดูแลผู้รับใช้ของพระเจ้ามันจะไม่เกิดขึ้นแล้วมันจะเลี้ยงตัวเองไม่ได้ จะเห็นว่าการเลี้ยงตนเองเนี่ยคือทั้งหมดไม่ใช่แค่ตัวของโบสถ์แต่ก็คือชุมชนสมาชิกของเราเนี่ยสามารถที่จะเป็นคริสตจักรเลี้ยงตนเองได้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าหากเราต้องการศิษยาภิบาล เราต้องมีเขาว่าจะบอกเลี้ยงตัวเองก็ไม่ใช่มันเป็นสิ่งที่ถ้าอยากจะมีศิษยาภิบาล เราก็ต้องมีค่าตอบแทนให้เขา ค่าตอบแทนเนี่ยเราจะต้องใช้วิธีจัดการรณรงค์สมาชิกทรงศีลให้มีการถวายสิบลด ให้มีสัญญาถวายตอนนี้จาก 100 บาท ก็เป็นครอบครัวละ 200 บาท ทุกครอบครัว นอกจากนั้นจะมีสัญญาถวาย นอกจากนั้นจะมีสิบลด ระยะเวลาหลังเงินกองทุนที่เรามีอยู่เราก็ได้พูดกับสมาชิก อาจจะมีมองข้ามข้อดีไปเรื่องหนึ่ง ระยะเวลาไม่ได้กังวลว่าเงินจะพอหรือไม่พอ เพราะว่าบางเดือนเมื่อมีกองทุนถวายมา เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน ถ้าศิษยาภิบาลละเลยที่ไม่สนใจสมาชิกเรื่องการดูแลมันอาจจะมีส่วนที่การถวายจะลดลง ดูจากสังเกตตอนนี้การถวายนอกจากได้ในผ่านห้องพระคลัง อาจารย์จะได้ของพิเศษ เขาถวายของพิเศษสมาชิกถวายของพิเศษให้อาจารย์อีกต่างหากอันนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรอันนี้เขาถวายกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“โดยส่วนตัวคิดว่า การเลี้ยงตนเองนั้นมีความสำคัญมากสำหรับพี่น้องในคริสตจักร เพราะเป็นการที่ทำให้พี่น้องมีความรู้สึกทำให้เขารักคริสตจักรที่เขาสังกัดอยู่ ทำให้เขาเห็นความสำคัญของคริสตจักรด้วย แล้วก็เห็นว่าการเลี้ยงตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ผมบอกว่าคริสตจักรและเติบโตขึ้นแล้วแล้วก็สามารถดูแลตัวเองได้ แล้วก็สามารถที่จะเป็นที่พึ่งของคนอื่นๆได้ด้วย นี่ก็คือคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการให้พี่น้องได้เข้าใจแล้วก็มีความผูกพันกับคริสตจักรที่เป็นเหมือนกับเจ้าของร่วมด้วยกันในคริสตจักร”

4.2.4) ความเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงตนเอง

“มีความคิดเห็นว่าการเลี้ยงตัวเองของคริสตจักรนั้น เราเริ่มมาจากการเริ่มต้นที่ดี เริ่มมาจากการที่ไม่ได้รับการชั้บพอร์ตจากใครที่ไหน เริ่มจากกลุ่มคนไม่กี่คนแล้วก็ช่วยกันรับใช้เมื่อมีกลุ่มคนเยอะขึ้น สามารถที่จะเลี้ยงตัวเองได้ เราก็เริ่มมีศิษยาภิบาลเพราะการทำงานของเราก็มากขึ้น เพราะฉะนั้น

การเริ่มต้นที่ดีเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด หลาย ๆ ที่หลาย ๆ แห่งอาจจะมีจากตรงนั้นจากตรงนี้มาซัพพอร์ตเพื่อที่จะให้เกิดคริสตจักรเลยทำให้สมาชิกไม่เห็นคุณค่าหรือไม่เห็นความสำคัญตรงนี้ แต่การที่เราเริ่มให้ถูกต้อง ก็คือเริ่มจากเราช่วยกันจริงๆ สัญญาถวายเป็นจริงๆ เพื่อที่เราจะมีศิษยาภิบาลอย่างนี้น่าจะเกี่ยวกับการเริ่มต้นที่ดีมากกว่า เริ่มต้นความคิด หมายถึงว่ามีวางแผนที่ดี มีกระบวนการที่จะพึ่งพาตนเองได้ตั้งแต่แรก”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็สำหรับคริสตจักรเป็นคริสตจักรส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น แล้วก็แต่ละคนก็บางคนยังอยู่ในวัยเรียนที่ยังไม่สามารถรับผิดชอบตัวเองได้มากขนาดนั้น รวมถึงบางคนก็กำลังเริ่มทำงาน แต่ว่าในส่วนนี้ก็คือเราเห็นพัฒนาการเรื่อยๆ สำหรับการที่เขาพยายามจะถวายเป็นสืบลด ทั้งโอกาสพิเศษ หรืออะไรต่างๆ เพื่อที่จะให้คริสตจักรสามารถดำเนินไปได้ ก็ประกอบไปได้ ถึงแม้ว่าอาจจะเดือนชนเดือนบ้างแต่ก็ยังมีถวายเป็นเข้ามาเรื่อยๆ ก็ยังถือว่ากำลังเติบโต”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ในภาพใหญ่ของคริสตจักร การเลี้ยงตนเองของคริสตจักรเราถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ แต่มันเป็นเรื่องเขาเรียกว่า เรื่องปกติของคริสตจักรที่มันเหมือนเราต้องหายใจเป็นเรื่องปกติ เป็นอย่างนั้นเราต้องหายใจถ้าเราไม่หายใจเราจะตายอย่างนั้นความคิดของการเลี้ยงตัวเองของคริสตจักรมันเหมือนกับเป็นลมหายใจของพี่น้องในโบสถ์อย่างที่กล่าวไปว่าเราคริสตจักรใหญ่ เป็นคริสตจักรที่เหมือนอาจจะเป็แม่ของหลายๆคริสตจักร เพราะฉะนั้นเราจะต้องดูแลตัวเองให้ได้แล้วก็แบ่งปันสิ่งเราเนี่ยให้กับคริสตจักรอื่นๆได้ด้วย นั้นสายเลือดอยู่ในร่างกายของความคิดของการเลี้ยงตัวเองแล้วก็การเลี้ยงดูศิษยาภิบาลต้องเลี้ยงให้ได้ นี่ก็เป็นคิดว่าน่าจะเป็นคอนเซ็ปต์นี้ที่ให้ความสำคัญตอนนี้ที่คริสตจักรมีผู้รับใช้เต็มเวลา 3 คน มีศิษยาภิบาลอาวุโส มีศิษยาภิบาล นี่เป็นเหมือนกับศิษยาภิบาลเค้าเรียกอะไรศิษยาภิบาลที่ทำงาน แล้วก็มีผู้ช่วยศิษยาภิบาลหนึ่งคน ทั้งสามท่านก็ทำงานเต็มเวลา อยู่ในการดูแลของคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ภายในภาคหน้า เราจะไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับวิถีชีวิตของมวลสมาชิกในเรื่องของชีวิตความเป็นอยู่ และรวมถึงในความเชื่อศรัทธาของเขาที่มี เพราะว่าเราต้องตระหนักว่าสังคมโลกมันเปลี่ยนไปเร็วมากแล้วก็ได้สิ่งที่ได้ตลอดที่ได้ใช้ชีวิตร่วมกับสมาชิกในคริสตจักร ได้เจอได้ประสบแล้วก็ได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาก็เป็นหนึ่งในเรื่องของวิถีชีวิตครอบครัว หน้าที่การงาน เขาก็ต้องมีการปรับตัวมีการเปลี่ยนแปลงคนที่เคยทำอาชีพบางอย่างที่เคยรุ่งเรืองก็เป็นพระพรสำหรับพันธกิจด้วย ก็บางคนล้มเลิกกิจการไป ส่วนในเรื่องของความเชื่อศรัทธา ก็มีหลายหลายคนได้เจอกับวิกฤตศรัทธาเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง อย่างเช่นเราอยู่ในสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทั้งในด้านของการทำพันธกิจ เพื่อจะเสริมสร้างความเชื่อศรัทธาเกิดความเขาเรียกว่าข้อจำกัดขึ้นหลายอย่าง เช่น การนมัสการรวมกลุ่มตอนนี้ก็เป็นออนไลน์บางครั้งสมาชิกก็ไม่มีโอกาสได้มาร่วมพันธกิจที่คริสตจักร และมารับการเสริมความเชื่อศรัทธา แต่ยังไงก็ตามเชื่อว่าพี่น้องสมาชิกที่ยังมีความเชื่อศรัทธาที่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็มีหัวใจในการที่จะมาร่วมพันธกิจกับคริสตจักรก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการเป็นแรงบันดาลใจให้กับพี่น้องอีกหลายคน ที่จะกลับมารวมกลุ่มแล้วก็เสริมสร้างกันและกันในพันธกิจ และเชื่อว่ามันจะเป็นจุดหนึ่งที่จะทำให้เกิดกระบวนการเสริมสร้างในเรื่องของความคิดแล้วก็แรงผลักดันในเรื่องของการจะมีส่วนในการถวายเพื่อพันธกิจของพระเจ้า เมื่อเขาอยู่ในสถานการณ์ในเหตุการณ์แล้วจะเกิดภาวะร่วมความห่วงใยต่อพันธกิจคริสตจักร ทั้งพันธกิจทั้งต่อศิษยาภิบาล ในการดูแลผู้รับใช้ซึ่งมองไปในอนาคตไม่รู้ไม่คาดการณ์ได้ทั้งหมดแต่คิดว่าในการการส่งนำที่มาจากพระเจ้า เราเชื่อว่าพระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งคริสตจักรของพระองค์ และพระองค์จะทรงอวยพรให้พี่น้องสมาชิกมีรายได้แล้วก็ที่จะจุนเจือครอบครัวตนเอง แล้วก็มีสำหรับพันธกิจของพระองค์”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าความคิดเห็นในการที่เราเลี้ยงตนเอง ทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อคริสตจักร แล้วรับผิดชอบต่อสมาชิกด้วย จะพูดในฐานะนี้รับผิดชอบแล้วที่นี้

ก็การที่เรารับผิดชอบต่อสมาชิกสมาชิกก็จะรับผิดชอบต่อไปในคนอื่นที่ตก
ทุกข์ได้ยาก ไม่ต้องไปหวังพึ่งใคร ไม่ต้องไปหวังว่าคนนั้นจะช่วย สภา
คริสตจักรจะช่วย ภาคจะช่วย แล้วคริสตจักรนั้นจะช่วยเรา เราจะต้องช่วย
ตัวเองเราก่อนดูแลตัวเองเราก่อน ถ้าเราเหลือบ่ากว่าแรงเราขอไม่ใช่ว่าไม่
ขอ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าพูดถึงเรื่องเลี้ยงตนเองสมาชิกบางคนไม่ได้เข้าใจตรงนั้นเลย เราก็
พยายามอธิบายให้ธรรมกิจก็พยายามอธิบายบอกว่า การเลี้ยงตนเอง
หมายถึงว่าคริสตจักรเองเนี่ยเงินทุกบาททุกสตางค์ส่งให้ 10% แล้ว
คริสตจักรต้องดูแลพันธกิจต่างๆ ซึ่งสมาชิกเมื่อก่อนเขาก็เข้าใจว่าเลี้ยงตัวเอง
ก็คือเลี้ยงตัวเอง แคะแยกไม่ออก ซึ่งทุกวันนี้ก็อาจจะมีการเริ่ม
ประชาสัมพันธ์ว่าการเลี้ยงตนเอง หมายความว่า การดูแลครอบครัวศิษยาภิ
บาล การดูแลทางพันธกิจต่างๆในการรับใช้ในการงานของพระเจ้า ที่พันธกิจ
ของคริสตจักรที่จะได้ดำเนินการต่อไปได้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“พูดถึงการเลี้ยงตนเองก็ในเมื่อเราได้เริ่มต้น เราได้เริ่มต้นคริสตจักรเหมือน
สร้างแปลนไว้แบบนี้ เราก็คิดว่าถึงแม้ว่ามันจะลำบากนิดนึงในช่วงแรก ทั้ง
สมาชิกทั้งที่จะต้องลงแรงเยอะถือว่ามีเป็นการลงแรงเยอะเหนื่อย แต่มันก็
มีความชื่นชมยินดีที่มันสามารถอยู่ได้ แล้วก็คิดว่าการเลี้ยงของคริสตจักร
ไม่ใช่สิ่งที่ยากถ้าเราตั้งใจ แล้วก็คิดว่าทำได้แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นมันขึ้นอยู่กับศิษยาภิ
บาล สำคัญมากในการที่จะถ่ายทอดพันธกิจเนี่ยให้กับสมาชิกให้มีความเข้าใจ
ถ้าเขาไม่เข้าใจยังไงมันก็จะยังเหมือนเดิม ถ้าคริสตจักรสามารถทำได้ก็คือ
ทั้งศิษยาภิบาลทั้งสมาชิก ต้องมีความเข้าใจตรงกันว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ มี
เป้าหมายมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไรถ้าสมาชิกเพียงแค่มั่นนัสมการเฉยๆ หรือ
ว่าตัวเค้าไม่ขยับไม่มีความเข้าใจในเรื่องนี้ ว่าคริสตจักรจะสามารถยืนอยู่ได้
จริงๆ ถ้าพูดถึงในคริสตจักรนี้เราก็ไม่ค่อยได้พูดนะว่าคริสตจักรเลี้ยงตัวเอง
มันก็เลยเหมือนเป็นธรรมชาติแต่มากกว่าว่าคริสตจักรเมื่อมาคุณต้องมีส่วน

ในคริสตจักรในพระกายตรงนี้อย่างไรบ้าง สอนให้เขาเข้าใจตรงนี้มากกว่า โดยที่ถึงแม้ว่าจะมีคริสเตียนเดิมอยู่บ้างแต่แล้วก็ในอีกส่วนหนึ่งข้อ ได้เปรียบของโบสถ์ก็คือน่าจะคริสเตียนใหม่ผู้เชื่อที่เราประกาศใหม่เนอะ เพราะฉะนั้นเขาก็สามารถที่จะเรียนรู้เริ่มต้นใหม่ที่จะเรียนรู้ถึงในสิ่งเหล่านี้ว่า เขาต้องมีส่วนในการรับผิดชอบในการถวายยังงัยบ้าง”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“สำหรับเรามาเริ่มกัน 10 กว่าคน ทุกคนมาด้วยนิมิตมาด้วยหัวใจมาด้วยการ เป็นหุ้นส่วนไม่ใช่มาแค่เป็นผู้ร่วม เพราะฉะนั้นเราเริ่มต้นเดือนแรกการถวาย ของเราเนี่ยเกือบ 200,000 บาท แน่นนอนจากส่วนหลักๆ ก็คือจากกลุ่มที่ มาร่วมบุกเบิกแต่ว่ามีอาจจะจะมีผู้เชื่อสมาชิกที่อื่นบ้างที่เห็นอาจารย์เปิดโบสถ์ ก็อยากจะมีส่วนร่วม บ้างก็บอกว่าอาจารย์ยังต้องใช้อะไรอีกเยอะงั้นเราก็มี ส่วนร่วมถวายอันนี้เพราะฉะนั้นเดือนแรก พฤษภาคม เรามีการถวายเกือบ 200,000 บาท เดือนถัดมาก็เป็น 100,000 บาท เพราะฉะนั้นสองเดือนเรา เห็นถึงน้ำใจความตั้งใจ แล้วก็การมีส่วนร่วมของพี่น้องเนี่ยในการถวายเพราะ เขารู้ว่าโบสถ์เราเนี่ยเราจะต้องดูแลอะไรต่างๆ ดูแลศิษยาภิบาลเอง เกือบ สองปีผ่านมาเราอยู่ในวิกฤต เปิดโบสถ์สองเดือนแรกเปิดไม่ได้ ออนไลน์อย่างเดียว หลังจากนั้นพอเปิดไปอีกพักนึงเดียวปิดอีกแล้วออนไลน์แล้วออนไลน์แต่ว่า ออนไลน์เนี่ยเราออนไลน์ตลอด ออนไลน์บ้างที่ก็ต้องหยุดไปตามสถานการณ์ ก็ทำได้เฉพาะออนไลน์ แต่สิ่งที่เราพบก็คือว่าการถวายของโบสถ์เราไม่ได้ ลดลงปรากฏว่าเราเพิ่มขึ้น 10 ถึง 20% จากการถวายในเกือบสองเดือนที่ ผ่านมาเพราะฉะนั้นจะพูดถึงเรื่องเงินคงคลังเงินเข้ามาทุกเดือนทุกอาทิตย์ เนี่ยมันเป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นนี่เป็นพระพรแสดงว่าพี่น้องของเราเนี่ยก็มีความ เข้มแข็งในความเชื่อในพระเจ้าแล้วก็ในการทำงานต่างๆของเขาก็ยังสามารถที่ จะไปได้อยู่”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ความคิดเห็น ก็คิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่จำเป็นจะต้องให้พี่น้องสมาชิกมี โอกาสในการเข้าใจมากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป แล้วก็ก็มีโอกาสในการให้ความ

ร่วมมือทั้งพันธกิจเรื่องของการถวายต่างๆ ที่จะให้คริสตจักรสามารถยืนด้วยตัวเองได้ ก็สามารที่จะช่วยเหลือสังคมแล้วก็ช่วยเหลือคริสตจักรอื่นๆ ที่อยากจะยังขาดบางสิ่งบางอย่างก็สามารถที่จะเป็นที่พึ่งแล้วก็ช่วยได้ เพราะฉะนั้นถ้าเลี้ยงตนเองในคริสตจักรก็ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่พี่น้องจะต้องเข้าใจด้วยแล้วก็ให้ความร่วมมือร่วมใจด้วย”

4.2.5) ความคาดหวังเรื่องคริสตจักรเลี้ยงตนเอง

“ความคาดหวังของเราก็คือว่าตอนนี้จากสภาพเศรษฐกิจ ก็เห็นว่าสมาชิกมีรายได้ที่น้อยลง แล้วก็คริสตจักรต้องเติบโตขึ้น ค่าใช้จ่ายมากขึ้น เพราะฉะนั้นสมาชิกก็มีหลายคนที่มีรายได้เสริม เช่น คริสตจักรได้จัดทำโครงการให้กับสมาชิกให้ยั่งยืน เช่น การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงไก่ไข่ การทำพืชผักสวนครัว การที่สมาชิกมีธุรกิจ เช่น ร้านกาแฟ มีการทำกิมจิขาย แล้วเขาก็มีสัญญาถวายสัญญาถวายเพื่อที่จะมาถวายไว้ให้กับคริสตจักร ไม่ว่าจะเป็นสลิปลดหรือมากกว่านั้นที่สัญญาเอง ในส่วนที่จะถวายเพื่ออะไร อันนั้นคือสิ่งที่เราให้ความคิดกับสมาชิกและสมาชิกก็คิดได้ ว่าเพราะเห็นพระคุณของพระเจ้าในชีวิตว่าพระเจ้าประทานให้ก็น่ากลับมาให้กับพระเจ้าเพื่อพันธกิจของคริสตจักร ก็เป็นความคาดหวังที่อยากจะให้คริสตจักรสามารถเลี้ยงตัวเองได้อย่างยั่งยืน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็จริงๆ ก็หวังจะให้สมาชิกทุกคนมีภาระใจในการอย่างน้อยก็ถวายสลิปลด สัตย์ซื่อกับพระเจ้า ก็คาดหวังให้ได้มากที่สุดสำหรับคนที่สามารถที่จะดูแลตัวเองได้ หรือว่าถ้าคนที่กำลังเรียนอยู่ก็อย่างน้อยก็สัตย์ซื่อในการที่ถวายสลิปลด หวังว่าจะไม่ชนเดือนเหมือนทุกวันนี้ ตอนนี้ก็สถานการณ์ค่อนข้างจะหมิ่นเหม่ จะฝืดๆ อยู่ ช่วงของโควิดนี้ก็มีผลกระทบอะไรต่างๆ มีเหลือมบ้าง บางเดือน เพราะว่าเนื่องจากมาหลายคนมาไม่ได้แล้ว ก็หลายคนก็การขึ้นบัญชีให้ไม่สะดวกโอนหรือว่าอะไรประมาณนั้น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าพูดถึงแนวแผนการของความคิด ยังสามารถที่จะดำเนินการได้อยู่ในช่วงเวลานี้ เพราะว่าอย่างที่กล่าวคนสมาชิกรุ่นเดิมที่มีความคิดเหล่านี้ แล้วก็สมาชิกรุ่นใหม่ที่รับการถ่ายทอดกระบวนการความคิดเนี่ยเขาก็ยังยังได้รับความคิดว่าคริสตจักรจะเป็นหลัก นั่นเองการถวาย ความสัจซื่อของการรับใช้พระเจ้าในการคริสตจักรเขาก็ยังมาร่วมกันทำงานรับใช้พระเจ้าตามของประทานความสามารถที่มีอยู่ นี่ก็ถือว่าเราคิดว่าเราเลี้ยงตัวเองได้ในระดับหนึ่ง อาจจะนานถ้ามองเฉพาะค่าตอบแทนศิษยาภิบาลเป็นหลักน่าจะเลี้ยงดูศิษยาภิบาลได้จนถึง 20 ปี 30 ปี ถ้าตามตัวเลขเป็นไปตามแผนการต่างๆที่วางไว้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“อันนี้ถ้าในความคิดเห็น ด้วยหลักเราก็รู้ว่าในการถวายหลักๆ ก็คือ 10% จากรายได้ของสมาชิก ซึ่งและอย่างที่สองก็เป็นการถวายปกติซึ่งเราก็จะมีการถวายทุกสัปดาห์ แต่ว่าในคริสตจักรที่เป็นในเมืองคริสตจักรในเมืองใหญ่เนี่ย ส่วนใหญ่เราก็จะมีทะเบียนสมาชิกซึ่งในนั้นก็ระบุรายละเอียดทั้งในเรื่องของอาชีพการงานของสมาชิก แล้วในส่วนของการถวายที่ถูกแยกชัดเจนว่าถวายปกติเท่าไรสลิปลดเท่าไร ซึ่งตรงนี้ก็ถ้าคริสตจักรมองว่าสมาชิกรักในการถวาย ในการถวายเพื่อพันธกิจของพระเจ้าเพื่อการสนับสนุนเสริมสร้างบุคลากรอะไรต่างๆก็ถือว่าอยู่ในขั้นที่ถือว่าดีในระดับหนึ่ง แต่ในส่วนที่ยังมองว่าเป็นความห่วงใยเราก็ยังคงยังไม่ถึงเกณฑ์ที่คริสตจักรตั้งเป้าไว้นั้นก็คือการถวาย 10% จากรายได้เมื่อดูจากอาชีพการงานของพี่น้องสมาชิก ดูจากรายได้เฉลี่ยแต่ละเดือนของพี่น้องสมาชิกเนี่ยสามารถที่จะเช็คได้ เมื่อเราได้เห็นตรงนี้ก็ยังคงคิดถึงในเรื่องของความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับในเรื่องของการถวาย ซึ่งเป็นเรื่องของการหนุนใจกันสอนอะไรต่างๆ อาจจะยังไม่เข้าถึงความคิดบางส่วนที่ถึงหรือมีความเข้าใจ ต้องปรับมุมมองทัศนคติตามหลักพระวจนะของพระเจ้าเพื่อการถวายนั้นจะได้เพิ่มพูนหรือสมบูรณ์แบบตามหลักของพระวจนะของพระเจ้า”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“มีความคาดหวังว่าจะไปได้ อยู่ได้โดยสมาชิกร่วมมือให้ความรู้กับสมาชิก แล้วสมาชิกจะเกิดความร่วมมือ ถึงจะอยู่ได้ถ้าเขาไม่เข้าใจ คริสตจักรก็เลี้ยงตนเองไม่ได้ แต่พยายามแล้วตอนนี้มันไม่ติดลบมาหลายเดือนแล้ว”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“จะให้คริสตจักรเองให้ความสำคัญในเรื่องการประกาศ เพราะว่าทุกวันนี้ คริสตจักรก็ถ้าพูดถึงเรื่องการประกาศลดลงตรงนั้น บางทีเขามีความเข้าใจ อย่างหนึ่งก็คือว่า อาจารย์เข้มแข็ง สมาชิกเข้มแข็ง นี่เป็นการเข้าใจผิดของสมาชิกแม้กระทั่งธรรมกิจบางคนก็เข้าใจอย่างนั้น ก็จริงๆอยากจะทำให้เขา เข้าใจว่าอาจารย์เป็นเหมือนผู้นำเหมือนไฟ เป็นเครื่องจักรในการเป็นผู้นำ ทางด้านจิตวิญญาณแล้วสมาชิกร่วมรับใช้ด้วยกัน ก็คาดหวังว่าอยากจะเห็น คริสตจักรเข้าใจในเรื่องการทำพันธกิจมากขึ้น แล้วก็เรื่องในเรื่องบางครั้งการทำพันธกิจคริสตจักรเองบางครั้งเรื่องเรื่องเงินเรื่องทอง ในการจัดเกี่ยวกับ ด้านจิตวิญญาณก็อาจจะไม่กล้าทุ่มเท อันนี้ก็เป็นสิ่งที่คาดหวังว่าอยากจะเห็นคริสตจักรเองมีความเข้าใจในเรื่องพันธกิจของพระเจ้าเพราะสมาชิกเอง เขาก็ถวายเงินเข้ามาก็เพื่อพันธกิจอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคาดหวังว่าอยากจะให้คริสตจักรหรือธรรมกิจเองเขามีความเข้าใจคาดหวังว่าเขาอยากจะให้พันธกิจในเรื่องการประกาศด้วย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“คริสตจักรต้องแข็งแกร่งขึ้น เชื้ออย่างนั้นแล้วเห็นทิศทางแนวทางของโบสถ์ ที่แข็งแกร่งขึ้น ตอนนี้อาจจะอยู่เดือนหลักหมื่น แต่ว่าก็เชื่อว่าเป็นปีต่อไปเนี่ยเราก็จะไม่เป็นหกหลักเจ็ดหลักอันนี้เอาตัวเงินก่อน ตัวเงินเป็นหลักแสนได้หรือถ้าแข็งแกร่งมากขึ้นก็เป็นหลักเจ็ดหลักได้นั้นด้านการเงิน ไม่ได้ไฟกัสไปที่แค่ตัวเงินอย่างเดียวการเลี้ยงดูเยี่ยงแต่เราไฟกัสทั้งหมดทั้ง ชีวิตของพี่น้องสมาชิก ความเชื่ออะไรต่างๆ ความเป็นอยู่ของเขาด้วย คาดหวังว่าเราจะเป็นโบสถ์ที่มีทรัพยากร ทั้งบุคคล ทั้งเงินต่างๆ ในการทำพันธกิจของพระเจ้าได้เยอะขึ้น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ความคาดหวังเราต้องพึ่งตัวเองให้ได้ เรารู้สถานการณ์ของเราตั้งแต่แรกมาแล้ว คริสตจักรก็เริ่มปรับเพราะว่าคนเราถ้าได้พูดคุยกันบ่อยมันก็สามารถสื่อสารกันให้สมาชิกเข้าใจได้ ถ้าเราไปหวังพึ่งคนภายนอกนั้นก็คงอยู่ไม่ได้ หรือเกิดจากกระบวนการของการที่เรามีความคาดหวังจากภายใน คริสตจักรก่อน ต้องยืนด้วยตัวเองก่อน เราต้องมีข้อตกลงร่วมกันกับสมาชิก อยากจะมีศิษยาภิบาลใหม่ ถ้ามีศิษยาภิบาลเราต้องมีค่าตอบแทนแล้วจะเอาค่าตอบแทนจากไหน เมื่อทุกคนเห็นด้วยเราก็ตกลงตามนั้น ต้องหาแนวร่วม ถ้าไม่มีแนวร่วม ถ้าว่าเป็นความคิดของคณะกรรมการก็อย่างเดียวล้มเหลวแน่นอน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“คิดว่า ณ ตอนนี้งานเลี้ยงตนเองดำเนินมาดีแล้ว ก็คือว่าคงจะต้องให้มันดียิ่งขึ้นต่อไปแล้วก็มี ความคาดหวังว่าในอนาคตก็คริสตจักรจะพึ่งแต่ดูแลศิษยาภิบาล หรือว่ามีศิษยาภิบาลแค่คนเดียวแต่คิดว่าในอนาคตจะมีศิษยาภิบาลในฝ่ายอื่นๆ ฝ่ายอนุชน ฝ่ายเย้ามเยียน ฝ่ายอะไรต่างๆ คิดความคาดหวังในอนาคต ถ้าในตอนนี้ได้พัฒนาแล้วก็มี ความเข้าใจมากขึ้น ก็คิดว่าความคาดหวังนั้นจะเกิดขึ้นที่จะมีผู้รับใช้มากขึ้นในคริสตจักร”

4.3 Hand (ทักษะพิสัย) แนวทางพฤติกรรมในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

4.3.1) ความพึงพอใจต่อแผนการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

“ส่วนใหญ่ก็เป็นไปตามแผนการ อาจจะมีบ้างเดือนที่ไม่ตรงที่ไม่ตามแผนการ แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่มีปัญหาจากจุดนี้ เพราะว่าเมื่อบางเดือนถวายน้อยก็โดยเฉลี่ยก็อยู่ได้ เมื่ออยู่ได้มันก็สามารถเลี้ยงตัวเองได้ เพราะว่าคริสตจักรอย่าคิดว่าต้องมีทุนนอน คุณต้องเก็บต้องมีผลกำไร ปีนี้คุณจะต้องเหลือเงิน ให้เก็บไว้เพื่อทำนั่นทำนี่ไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง คริสตจักรก็คือว่าทำการทำพันธกิจ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็ยังไม่เป็นไปตามที่คาด 100% ก็ประมาณ 50% ที่มีสัญญาถวายเข้ามา เพราะว่าจะถวายสืบลดจะถวายในโอกาสพิเศษหรือว่าสำหรับถวายสำหรับ อาคารโบสถ์ที่กำลังวางแผนจะสร้าง รวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นใน คริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“เป็นไปตามแผนการในที่นี้คือเป็นไปตามแผนการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ถ้าเหลือมากกว่าแรงขอความช่วยเหลืออยู่”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“การเลี้ยงตนเอง ก็ตามที่คาดแผนการก็คิดว่าไปได้ในระดับหนึ่ง ก็ไปได้ดี ตีกว่าในโครงการ ในการเลี้ยงดูตนเอง ดูแลครอบครัวศิษยาภิบาล แล้วก็ใน ส่วนงานอะไรต่างๆแต่ละอย่างที่บอกก็คืออยากจะให้คริสตจักรเองเนี่ยเข้าใจ ในเรื่องการประกาศแค่นั้น เพราะว่าทุกวันนี้ก็คือสมาชิกเราเนี่ยมีเยอะ แต่ ไม่ได้เข้าใจตรงนั้น นี่คือนี่คือสิ่งที่อยากจะให้แสดงความคิดเห็นก็คืออยากจะให้ สมาชิกได้เข้าใจตรงนั้นมากขึ้นในส่วนอย่างอื่นสวัสดิการ ส่วนอย่างอื่นดูแล ครอบครัวศิษยาภิบาลอันนี้คริสตจักรเข้าใจตรงนั้นค่อนข้างจะดีเลยในการ ดูแลครอบครัวศิษยาภิบาล”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็คือตอนนี้ก็ถือว่า เราก็ 100% ถึงแม้ว่าในสายตาคนอื่นเนี่ยว่าเป็น คริสตจักรได้รับสนับสนุนอะไรจากเกาหลีหรือเปล่า แต่ว่าเรามาดูตัวเราเอง จริงๆมันก็ถือว่าไม่ใช่ ก็คือว่าในความเป็นคริสตจักรเดี่ยวระหว่างก็คือมันเป็น มีสองแต่ว่ารวมเป็นหนึ่งรวมเป็นหนึ่ง ถึงแม้ว่ามันจะแยกบางสิ่งบางอย่าง แยกนมัสการออกเป็นสองภาษาแต่ว่ามีโอกาสมารวมกัน แต่ว่าในส่วนของ

ผู้รับใช้ก็มีการประชุมมีการประสานกัน อย่างเทศนาอะไรเขาก็ไปอิมเดียวกัน เพียงแต่ว่ามันคนละภาษาเฉยๆ ปีนี้มันชัดขึ้นผ่านมาปีที่แล้วมันก็ติดๆขัดๆ บ้าง แต่ก็เกาหลีเองก็เห็นตัวอย่างหลายครั้งเขาก็พูดถึงสมาชิกไทยว่าสมาชิกชาวไทยที่มีส่วนในคริสตจักรเยอะ เพราะในส่วนของคริสตจักรเกาหลีเองก็ ส่วนซิปพอร์ตต่างๆ บางส่วนก็น่าจะมาจากเกาหลีเพราะสมาชิกเขาน้อย แล้วการที่จะเพิ่มจำนวนสมาชิกเหมือนคริสตจักรไทยมันเป็นไปได้ยากยิ่งช่วงนี้ที่มันโควิด คนเกาหลีก็กลับไปใช้ใหม่ ในส่วนของค่าตอบแทนผู้รับใช้อะไร เขาอาจจะมาจากต่างประเทศนอกนั้นก็ก็เป็นค่าบริหารจัดการเพราะว่าของไทยเรานี้ก็สามารถยั่งยืนอยู่ได้สนับสนุนจากคนไทย 100%

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ที่จริงแล้ว ถ้าพูดว่าเคยวางแผนคริสตจักรเลี้ยงตนเอง ไม่ได้วางแผนว่าจะ เป็นคริสตจักรเลี้ยงตนเองเลย เราเกิดมาพร้อมกับการเลี้ยงตนเองง่ายๆ เพราะตั้งแต่ต้นเลยเพราะฉะนั้นเพียงแค่เราพัฒนาและทำให้โบสถ์ เข้มแข็งขึ้นเพราะเราเลี้ยงตนเองอยู่แล้ว เลี้ยงตัวเองอยู่แล้วตั้งแต่เริ่มต้นเลย ตั้งแต่วันแรกเดือนแรกเลย ที่เราเริ่มพันธกิจเราก็เลี้ยงตนเองทั้งพี่น้องเกาหลี ด้วยก็เป็นบรรยากาศอย่างนี้ นั่นเราเพียงแค่ทำให้แต่ละเดือนแต่ละปีต่อไป เข้มแข็งเติบโตแล้วก็มีทั้งจำนวนผู้เชื่อ จำนวนสมาชิกจำนวนการถวาย จำนวนการรับใช้การทำพันธกิจต่างๆเติบโตขึ้นแข็งแรงขึ้น เพราะฉะนั้น ถ้าพูด ถึงการวางแผนเลี้ยงตัวเอง ก็คือเป็นไปตามธรรมชาติที่เราเลี้ยงตนเองที่ทำ มันแข็งแรงขึ้นเยอะขึ้นก็ถือว่าเป็นไปตามแผนการแล้วก็พัฒนาแผนการต่างๆ ขึ้นไปในแต่ละระดับ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าพูดถึงการเลี้ยงตัวเองตอนนี้ น่าจะไปได้ตามปกติอยู่ น่าจะไปได้ ถ้าถามว่า อนาคตवादฝันไม่ได้ แต่เรามีความเชื่ออยู่ว่าบางเรื่องที่เราคิดวางแผนอยาก จะให้เป็นไปตามที่คิดอาจจะไม่ได้เป็นไปตามนั้น ที่พูดแบบนี้เพราะว่าเคยเห็น สถานการณ์ ในค่าตอบแทนของ ศิษยาภิบาลที่พูดให้ฟังนั้นบางเดือนก็ไม่พอ บางเดือนก็เหลือ เมื่อเห็นปัญหาแล้วก็พูดกับธรรมิกชนก็ไม่เป็นไร อาศัย

ความเชื่ออธิษฐานแล้วพยายามจะคุยกับสมาชิกเมื่อพระเจ้าอวยพรคุณอย่างมากมาย จะตอบแทนพระเจ้าอย่างไร เรื่องการถวายสิบลด เป็นสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะคริสเตียนในสภาคริสตจักร ไม่ค่อยพูดเรื่องสิบลด ไม่เหมือนพี่น้องชนเผ่าชนเผ่า ชนเผ่านี้เขาสิบลดไม่จำเป็นต้องเป็นตัวเงิน เป็นข้าวสาร ข้าวเปลือกเป็นอะไรก็ว่าไปเป็นข้าวเปลือก เป็นผลไม้ ก็พูดกับสมาชิกเราที่หนุนใจสมาชิก ศิษยาภิบาลก็หนุนใจสมาชิกเราถวายให้กับพระเจ้าพระเจ้าก็อวยพรย้อนกลับเป็น 10 เท่า 20 เท่า อันนี้ก็เป็นน่าจะเป็นเค้าเรียกศาสนศาสตร์ที่เราตอบสนองกับพระวาระพระสัญญาของพระเจ้า ศิษยาภิบาลก็มีส่วนมากขับเคลื่อนด้วยกันทุกคน อยู่ในแผนการ ระยะเวลาหลังนี้ก็เลยไม่ซีเรียสเมื่อก่อนนี้ซีเรียสถึงแม้ตอนนี้มันจะเดือนชนเดือนก็โอเคไม่มีปัญหา เดียวพระเจ้าก็จะหาทางที่จะช่วยได้ อันนี้อาจจะเป็นความเชื่อที่เค้าเรียกไม่มีการวางแผนเหมือนใหม่ๆ เมื่อเจอปัญหาที่เลยสงสัยอยู่ ว่าเดี๋ยวนี้ทุกคนก็ไม่สงสัย ไม่ถามแต่ละคนไม่วิตกกังวลเงินเดือนตอบแทนก็มีให้อีกสักเดือน แต่ทางที่ดีมันก็น่าจะมีแผนแต่ว่าพูดถึงการเลี้ยงตนเองมันไม่ได้การวางแผนสมาชิกจะซื่อสัตย์กับพระเจ้าอย่างไรถ้าเราส่งให้สมาชิกซื่อสัตย์กับพระเจ้าในเรื่องสิ่งที่พระเจ้าอวยพร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็คิดว่าตอนนี้100%แล้ว 100% คือว่าเป็นไปตามที่ได้คิดวางแผนไว้ทุกอย่าง เป็นไปตามนั้นเพียงแต่ว่าอาจจะมีบางสิ่งบางอย่างที่มันยังเกิดขึ้นแล้วก็ยังไม่ได้เป็นไปตามที่คิด แต่ส่วนใหญ่ก็คิดว่าเป็นไปตามที่แผนการของคริสตจักรที่ได้วางไว้สามารถดูแลตนเองได้ เป็นไปตามกระบวนการ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ปัจจุบันนี้คือพึงพอใจ ถือว่าเป็นคริสตจักรเล็กๆ สมาชิกส่วนใหญ่ก็ยังเป็นนักเรียน นักศึกษา ยังไม่มีคนที่ทำงานเต็มเวลามีเงินเดือน แต่สามารถที่จะเลี้ยงตนเองได้ แล้วก็รอคอยความหวังว่าอีกไม่กี่ปีเมื่อเขาเรียนจบ เมื่อเขามีงานทำดีๆ เขาก็จะมีส่วนในการถวาย รัชใช้พระเจ้ามากขึ้น คิดเป็นเปอร์เซ็นต์จาก 100% มีความพึงพอใจประมาณ 70% ถึง 80%”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ณ ตอนนีก็ปานกลาง ในส่วนที่เพราะว่าในส่วนที่กำลังจะดำเนินการยังไม่ได้เริ่มทำ เริ่มไปแล้วแต่ว่าเรายังไม่ได้เห็นผลเพราะว่าจะเวิร์คไหมในเรื่องของการขายของ ขายไข่ ขายมะขาม ขายพืชพรรณธัญญาหารต่างๆ รวมถึงการเปิดเป็นสตูดิโอให้เช่าสำหรับทำอีเวนท์ ทำกิจกรรมต่างๆ เพราะว่าช่วงนี้โควิดก็มีบ้างประปรายแต่ว่ายังไม่ได้เห็นผลชัดเจนขนาดนั้นถ้าให้เปอร์เซ็นต์ความพึงพอใจ ชัก 70 % ได้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าคะแนนเต็ม 10 ก็สัก 5 สัก 6 คะแนน ถึงแม้ที่พูดมามันดูเหมือนภาพมันไปทางที่ดี แล้วมันอยู่ตัวแต่ว่าเป็นคริสตจักรใหญ่ ส่วนหนึ่งก็เป็นผู้อาวุโสส่วนหนึ่งก็จะเป็นผู้ที่เรียกว่าอะไรคุณเคยโบสถ์จาริตโบสถ์เดิม นั่นการคิดหรือการมีไอเดียใหม่ๆ เนี่ยมันต้องสร้างความเข้าใจพอสมควรในการที่จะช่วยเสริมสร้างช่วยกระตุ้นต่างๆ เพราะอาจจะจะมีบางคนที่อาจจะไม่รู้เรื่องไม่อาจจะยังไม่เข้าใจหรือไม่มองเห็นภาพเหล่านี้เนี่ยแต่ว่าจะไม่ทิ้งคนเหล่านี้แต่ว่าจะต้องเดินสร้างความเข้าใจแล้วก็เดินไปด้วยกันซึ่งอาจจะต้องมีกระบวนการใช้เวลา เพื่อที่คริสตจักรจะมีศักยภาพมีกำลังมากขึ้นในด้านงบประมาณหรือเครื่องของเครื่องใช้ต่างๆ สมาชิกก็พยายามถวายเป็นถวายตลอดที่เป็นของอะไรต่างๆ ให้กับคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“คิดว่าการการเลี้ยงตัวเองในภาพรวม น่าจะประมาณซัก 65% ถึง 70% โดยประมาณ ถ้ามองผ่านทางเนื้อหนังหรือระบบการบริหารอย่างโลกบอกตรงๆ เลยว่ายังไม่มีความรู้สึกพึงพอใจนะ เพราะว่าอาจจะทำได้ดีกว่านี้น่าจะทำได้ดีกว่านี้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ณ ปัจจุบันนี้คิดว่าเอาปานกลาง อาจจะทำเปรียบเทียบเปรียบเทียบกับอดีตแล้วก็ อาจจะทำหวังถึงอนาคตแต่ว่า ณ ปัจจุบันนี้ สมมุติว่า 100% เอา 60% อัน 40% ที่ยังไม่เคยพอใจ คือสมาชิกยังไม่เข้าใจในการถวายแท้อันนี้เราต้องพยายามทำความเข้าใจกับสมาชิก”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็พึงพอใจ ก็อยู่ในระดับที่ดีแต่ก็ไม่ใช่ว่าจะดีมาก ก็พึงพอใจในระดับที่ดี ค่อนข้างจะอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ถ้าเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ก็อยู่ที่ 70%”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถึงปัจจุบันก็ถือว่าเราขอบคุณพระเจ้าที่เปิดตัวมาได้ไม่นานแล้วก็สามารถ เลี้ยงดูได้แล้ว เงินถวายมันก็ดูเหมือนอันนี้กว้างๆ แต่อันนี้สมาชิกอยู่ในระดับ ไหนอาชีพอังงเงินเดือนเขามากน้อยแค่ไหน ก็คือทุกคนช่วยกัน แล้ว โดยเฉพาะยังเป็นการถวายแบบออนไลน์ ถึงแม้ว่าไม่สามารถมานมัสการที่ โบสถ์ได้ แต่พี่น้องก็ไม่ละเลยในเรื่องของการถวายมันเห็นได้ชัดเจนว่าเวลา โอนเอาสมุดบัญชีไปเขยออดแต่ละสัปดาห์มันเป็นอย่างบ้าง”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ณ ปัจจุบันนี้ก็พอใจกับในสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่ แต่ว่าก็คงไม่ได้หยุดอย่าง ที่บอกหยุดพัฒนาให้เป็นโบสถ์ที่เข้มแข็งและเติบโตต่อไป ทุกปีเห็นการ เติบโตของโบสถ์ที่นี้ ทั้งกายภาพ ทั้งจิตวิญญาณ ก็ทั้งเรื่องจำนวนคน ทั้งเรื่อง ของอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์ เห็นการเติบโตที่ถ้าพูดถึงเร็วใหม่ก็ถือว่าเร็ว สำหรับโบสถ์ ต้องการจะพัฒนาตัวเองให้ทำคริสตจักรให้เข้มแข็งขึ้น ถ้ามว่า คริสตจักรของเราพึงพอใจกับการเป็นคริสตจักรเลี้ยงตนเองไหม ณ ปัจจุบัน นี้ เราก็พึงพอใจขอบคุณพระเจ้าในระดับที่เราเป็น แต่ว่าเราจะไม่หยุดอยู่แค่นี้ เราต้องการที่จะพัฒนาต่อไป เราจะขยายโบสถ์ลูกของเราเองตอนนี้เราก็มี

ที่แม่อายุ แล้วก็ที่ดอยสะเก็ด มีคะแนนความพึงพอใจเต็ม 100% สำหรับการ
เลี้ยงคริสตจักรณปัจจุบันนี้ ณ ปัจจุบันนี้ ให้ 80%”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ณ ปัจจุบันนี้พึงพอใจอยู่ ถ้า 5 ก็ให้ 5 อยู่ ถ้าสมมติว่า 100% ก็จะทำให้
100%อยู่ อันนี้บอกเรื่องของความเชื่อด้วยนะ ถ้าไม่มีความเชื่อมั่นก็ไม่
สามารถถ้าเราไม่100% แล้วก็ไม่เลี้ยงดูอาจารย์ไม่ได้ เพราะว่าพูดถึงเรื่อง
ความพอใจมันไม่ใช่เพียงแค่อาจารย์เท่านั้น มันหมายถึงว่าพี่น้องมีส่วนร่วม
มีองค์ประกอบจากสมาชิก คณะธรรมกิจ ศิษยาภิบาล ต้องร่วมมือกันถ้าหา
กว่าขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไม่ได้ แล้วเรื่องความโปร่งใสของค่าใช้จ่ายนี่ก็เป็น
ส่วนหนึ่งที่มันทำให้สมาชิกมีความมั่นใจ เราต้องชี้แจง เพราะว่าในแต่ละปี
ประชุมสัปบุรุษจะทำรายละเอียดของค่าใช้จ่ายทั้งหมดทุกๆเดือน ทุกเดือน
จะมีเก็บอะไรจะทำรายรับ-รายจ่าย บัญชีของทุกกองทุน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็คิดว่า ณ ตอนนี้องพอใจมาก ก็ยังมีความหวังว่าจะต้องดียิ่งขึ้นไป ณ
ตอนนี้ ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ก็ 90% ขึ้น”

4.3.2) วิธีการเลี้ยงตนเอง

“วิธีการเลี้ยงตนเองของเรานั้นก็คือว่า สมาชิกส่วนใหญ่เป็นการสัญญาถวาย
อย่างเช่น ครอบครัวหนึ่งสัญญาถวายเพื่อศิษยาภิบาล 1000 บาท สิบลด
ต่างหาก สิบลดที่เขาถวายพระเจ้านั้นก็ต่างหาก ถวายปกติต่างหาก ถวาย
อย่างอื่นต่างหาก แต่สัญญาถวายเพื่อศิษยาภิบาลจะต้อง 100% ตรงนี้
เพราะเราจะมียอดชัดเจน ในการที่จ่ายชัดเจนอยู่แล้ว อันนี้คือสัญญาถวาย
ของแต่ละครอบครัว เราไม่ได้บังคับแต่เค้าสัญญาเองว่าเค้าจะถวาย รวบรวม
ก็พอเลี้ยงตนเองได้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ตอนนี้ก็คือ มีหลายๆที่อยู่ทีลืบลดแล้วก็ถวายพิเศษ ที่เขามาใช้สถานที่ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งคือคริสตจักรเราเปิดให้ใช้สถานที่ในการอบรม ประชุม แล้วก็ทำสตูดิโอ ทำไลฟ์สดหรือว่าสอนต่างๆได้ แล้วก็ก็มีแผนว่าจะขายของ ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ ก็เป็นอย่างเช่น มะขาม ไข่ อะไรอย่างนี้ของคณะสตรีกำลังเริ่มปลูก กำลังเริ่มเลี้ยง อันนี้เพื่อสำหรับการสนับสนุนในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“การเลี้ยงตนเองนั้นเราให้สมาชิกเข้าใจเรื่องของการถวายสิบลด ถวายสิบลดอันนี้พูดถึงตัวเงิน เราใช้วิธีถ้าพูดถึงตัวเงินนอกจากถวายสิบลดแล้วก็ถวายขอบพระคุณพระเจ้าในสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกแต่ละคนแต่ละครอบครัวก็สุดแล้วแต่ ที่ใครจะขอบพระคุณพระเจ้า อันที่สองใช้วิธีรณรงค์เมื่อเรามีกิจกรรมพิเศษที่เกิดขึ้นรณรงค์เชิญชวนให้สมาชิกมีส่วนร่วม ในการถวาย อันนี้ได้ผลเออณะ แล้วก็การถวายในส่วนนี้บางครั้งทำให้เงินเหลือรับมากกว่าจ่ายพูดง่ายๆนะ แล้วก็เอาเข้าคริสตจักรเป็นงบบริหาร เป็นงบทำพันธกิจต่างๆ ส่วนที่เหลือ เห็นภาพเฉพาะอันนี้ตัวเงินอย่างน้อยสามสี่ประการ แต่ถ้าเป็นของประทานความรู้ความสามารถก็เชิญชวน พยายามที่จะให้คนรุ่นใหม่เข้ามาสร้างผู้นำแถวสองแถวสาม มีการอบรมการเป็นผู้นำในคริสตจักรเป็นระยะๆ ไม่ได้เรียกว่าเทศกาลประจำปีแต่ว่าพอถึงจุดหนึ่งก็คิดว่าจำเป็นที่จะให้โอกาสสำหรับคนรุ่นหนึ่ง จะเรียนรู้ในแง่ของการรับใช้การเป็นผู้นำมีส่วนร่วมในพันธกิจต่างๆ คริสตจักรมีโอกาสได้ให้ความรู้อบรมเขาเข้าใจ แล้วก็เริ่มเปิดโอกาสให้เขาเข้ามามีส่วนร่วมในพันธกิจต่างๆ ในหน้าที่ต่างๆ ในบทบาทต่างๆ ในคริสตจักร อันนี้ก็ทำให้กำลังของคริสตจักรมันไม่ขาดหายแต่ใจทักอันนี้ของคริสตจักรก็คือคนหนุ่มสาวที่เป็นเรื่องของวัยกำลังเรียน วัยกำลังเรียนมอปลายมหาลัยนี้เราก็ยอมรับว่าส่วนหนึ่งเขาก็ต้องไปอยู่ที่อื่น อาจจะไปอยู่หอพักอาจจะไปอยู่มหาวิทยาลัยที่เขาต้องเรียน อาจจะไม่มีอยู่เชียงใหม่ อะไรต่างๆ ไม่ได้อยู่บ้าน เขาก็จะออกไปหรือคนที่กำลังทำงานแล้วต้องไปทำงานต่างจังหวัดต่างอำเภอต่างๆ อันนี้ก็หายไป

ในแง่ของการมีบทบาทของการมีส่วนร่วมในคริสตจักร แต่ว่าในช่วงปีถ้ามี เทศกาลสำคัญของคริสตจักรใหญ่ๆคนเหล่านี้ได้มีโอกาสได้กลับบ้านจะ มาร่วมคริสตจักรร่วมถวายร่วมอะไรต่างๆ อันนี้เห็นว่ามันมีความสำคัญ มีความผูกพันแล้วก็การที่ยังมองว่าคริสตจักรจะได้รับการพัฒนาเสริมสร้างทั้ง งานรับใช้แล้วก็จะยังเป็นงบประมาณเป็นสิ่งของต่างๆให้กับคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“สำหรับของคริสตจักรไม่มีอะไรที่สลับซับซ้อนอะไรเลย คือรู้ว่าสมาชิกของ อยู่ในเมือง ต้องบอกว่าคิดจากที่อยู่ในส่วนกลางเป็นศูนย์กลาง และสมาชิก ไม่มีใครเป็นเจ้าของส่วนไหนทั้งหมดเลย คือมองภาพเป็นมนุษย์ ถ้าส่วน ใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของภาครัฐเอกชน แล้วก็จะมีธุรกิจส่วนตัว บ้างเป็นส่วนน้อย แล้วก็อีกส่วนหนึ่งสมาชิกเป็นเขาเรียกว่าเป็นผู้สูงอายุก็ เยอะด้วย กลุ่มนี้แน่นอนแล้วรู้แล้วว่าเป็นกลุ่มที่เกษียณอายุแล้วก็ไม่มี ค่าตอบแทนอะไรอีกแล้ว ก็จะมีอะไรได้บ้างเล็กน้อยของผู้สูงอายุ ซึ่งใน ส่วนนี้ก็ห่วงพี่น้องสมาชิกให้เข้าใจในเรื่องของการถวายและให้ได้เห็นถึง ชีวิตครอบครัว เชื่อว่าพี่น้องสมาชิกยังคงรักในการที่จะถวายแล้วก็สัจจะเชื่อ ใน การที่จะถวายทรัพย์และส่วนสำหรับผู้เชื่อใหม่ก็คงเข้ามาในคริสตจักร ห่วง ใจให้เขาได้มีส่วนในการที่จะเรียนรู้และเข้าใจถึงการมีส่วนในการถวายต่างๆ เพื่อพันธกิจของคริสตจักร ซึ่งในแนวทางหรือวิธีการอย่างอื่น คิดว่าไม่มี นอกจากนั้นคริสตจักรไม่มี อาจจะมีโครงการบางอย่างมาจากในระดับสภา ถ้าที่ในเรื่องของอย่างเช่น โครงการพัฒนาเสริมสร้าง เพื่อที่จะเสริมสร้าง แต่ การตอบสนองในบริบทเมืองก็อาจจะไม่สามารถทำได้เท่ากับในคริสตจักร รอบนอก แต่อย่างไรก็ตามเชื่อว่าใช้หลักพระวจนะสอนในเรื่องการถวายกัน สัจจะเชื่อ ในการถวายนี้อาจจะเป็นแนวทางที่ใช้เพื่อหนุนจิตใจให้สมาชิกเกิด ศรัทธาก็มีภาระร่วมกัน อีกอย่างก็คือเราให้ภาระร่วมแก่พี่น้องสมาชิกทำทาย เขาถึงพระพรที่จะเกิดขึ้นผ่านทางความร่วมมือในการถวาย ส่วนใหญ่ก็ด้วย พระวจนะของพระเจ้าเป็นหลักเลยในการหนุนใจ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ส่วนใหญ่ก็ด้วยพระวอนะของพระเจ้าเป็นหลักในการหนุนใจ แล้วก็ขอ
ถวายเป็นหลัก มีความพึงพอใจในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ก็ใน
ท่ามกลางการเลี้ยงดูการทรงนำของคริสตจักรไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรื่องของตัวเลข
เสมอไปแต่มันขึ้นอยู่กับพระองค์ที่จะเลี้ยงคริสตจักร ในแบบที่พระองค์ทรงมี
ต่อคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“นี่คือวิธีการของสมาชิกจะร่วมมือด้วยการนำของที่เขามีอยู่มาถวายโบสถ์วัน
อาทิตย์ ก็เอาของมาขายเข้าโบสถ์ทุกอาทิตย์ ประกาศครั้งเดียวต่อไปก็
ต่อเนื่องแล้วไม่ต้องประกาศซ้ำสอง เขามีอะไรเขาก็อยากถวายสักไอหนึ่ง
ลูก ผักมัดสองมัด เพื่อการใช้จ่ายในคริสตจักร นอกเหนือจากเรื่องของการ
ถวายทรัพย์แล้ว เพราะว่าส่วนหนึ่งก็เลี้ยงตัวเองก็มาจากการถวายทรัพย์ แต่
บางคนอาจจะเอาเป็นพืชผล ผลิตผล การงานน้ำมือต่างๆ ก็แล้วแต่มาถวาย
ที่อาจจะไม่ได้เป็นทรัพย์ ที่อาจจะไม่ได้เป็นสืบลด ที่อาจจะไม่ได้เป็นทรัพย์
แต่ว่าเอามาถวายเป็นสิ่งของ มาถวายแล้วก็คริสตจักรก็เอาของนั้นไปขาย
หมายถึงว่าเขาจะซื้อกันเลย ในนั้นเพื่อที่จะได้เปลี่ยนแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
เพื่อที่จะเป็นทุนต่อไปในการที่จะเลี้ยงดูคริสตจักรได้โอเค บางคนวันเกิดเขา
ก็ถวายเข้ามา อย่างวันเกิดครบรอบคนตาย พ่อเขาตาย แม่เขาตาย บางครั้ง
เขาจะเลี้ยงข้าวอะไร เขาเข้ามาบอกเขาอย่างนี้ไหมถวายเป็นเงินเราจะใช้ใน
พันธกิจของพระเจ้าจะได้กว้างไปกว่าที่เราจะกิน กินจบคือหมด ก็อธิบายให้
เข้าใจแล้วตอนนี้ก็ไม่ค่อยเลี้ยงแล้ว จะไม่มีการเลี้ยงระลึกคนตายครบรอบ
หนึ่งปี จะใส่ซองมาให้อันนี้ก็ยังมีส่วนได้ใช้ในพันธกิจของพระเจ้าอยู่
คริสตจักรจะได้เอามาบริหารจัดการได้ มีเรื่องสวนไร่นา คริสตจักรอยู่เป็น
สวนลำไย เนื้อที่ประมาณ 3ไร่ สมมุติว่าขายพืชผลผลิตผลแล้วแบ่งให้คนที่
ดูแล ในส่วนของสวน ถ้าเขาก็แบ่งมาเข้าที่คริสตจักร คริสตจักรมีบัญชีเดียว
เพื่อการถวาย จะทำสิ่งนี้ขอช่วยกันจะใช้เวลาานหน่อยสองปีสามปีถึงจะ
ได้ทำ วิธีการถวายนี่ก็เป็นวิธีหลักในการที่จะเลี้ยงตนเองของคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ส่วนหนึ่งก็มาจากการมีส่วนร่วมของคริสตจักรเอง ตรงนั้นก็สามารถนำมาช่วยในการเลี้ยงตัวเอง แต่ก็ไม่ได้ผลผลิตบางปีได้น้อยบางที่ได้มาก เป็นส่วนกำไรของคริสตจักร บางปีก็ได้เยอะบางปีก็ได้น้อยแล้วแต่ อยู่ที่ผลผลิตด้วยก็เลี้ยงดู ในส่วนหนึ่งวิธีการคริสตจักร วิธีการของคริสตจักรในการเลี้ยงดู เช่น ก็จะมีถวายพิเศษ ก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการเลี้ยงดูอาจารย์ด้วยแล้วก็บางที่เรื่องทุนของลูกก็สมาชิกบางคนเขาช่วยด้วยก็ลดค่าใช้จ่ายของศิษยาภิบาลในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในครอบครัว ก็มีวิธีการที่มีเรื่องของการถวายเป็นหลัก ได้รับการจากการถวายแล้วก็มีส่วนของสวนของคริสตจักรที่มาสวมทับแล้วก็พี่น้องในคริสตจักรที่จะมีส่วนร่วมสนับสนุนในเรื่องของค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัวของศิษยาภิบาล”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็คงเหมือนกับอีกหลายๆคริสตจักร ก็คืออย่างของเนี้ยค่าตอบแทนส่วนมากก็คือเมื่อดูถึงจำนวนของเงินถวายในเกือบทุกเดือน จะพบว่าเงินสืบลดจะมากกว่าเงินถวายปกติ นั่นก็ถือว่าหรือแม้บางครั้งจะน้อยกว่าหรือเท่ากับแต่ก็พอๆกัน ก็ถือว่าในส่วนตรงนี้พี่น้องมีภาระใจ ศบ.ต้องกล้าในการที่จะสอน กล้าในการที่จะสอนเรื่องสืบลด ในการถวาย ก็สอนให้สมาชิกมีใจที่จะดูแลผู้รับใช้ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่เข้ามาดูแลส่วนตัว ค่าของค่าเงิน ค่าของอะไรอย่างนี้ แต่ว่าเขามอบถวายเขามีส่วนมอบถวายเพราะว่าเขาเห็นสิ่งที่เราทำ เห็นถึงความก้าวหน้า เห็นแก่คริสตจักรเห็นเข้าใจว่าการที่จะมีศิษยาภิบาลในเรื่องการสร้างสาวก เขาจะมีส่วนร่วมในการซัพพอร์ตตรงนี้ได้ยังไง เพราะฉะนั้นจะไปถึงการเลี้ยงตนเองก็ว่ามันต้องยอมรับนะว่าเราไม่พูดถึงเรื่องเงินไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นถ้าเลี้ยงตัวเองก็คือการมีสอนให้เข้าใจแล้วให้สมาชิกลงมือทำ แต่ไม่ใช่ไปบังคับหรือมัดมือชกนะ ก็อาจจะมีส่วนบางคนที่เขายังไม่สามารถทำได้เราก็ค่อยๆสอนไป นี่ก็เป็นวิธีการที่จะสอนพระวณะสร้างสาวก ที่ให้สร้างความเข้าใจอะไรต่างๆให้กับสมาชิก”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าพูดถึงวิธีลงพูดถึงเรื่องนี้เลย คริสตจักรถ้าจะเป็นคริสตจักรเลี้ยงตนเองได้เนี่ยต้องเป็นคริสตจักรที่ทำพระมหาบัญชาของพระเยซูแบบตั้งใจจริงจัง แล้วก็โฟกัสเรื่องนี้ เพราะว่าพระเยซูตั้งคริสตจักรแล้วพระองค์ออกแบบคริสตจักร แล้วพระองค์ก็บอกว่าคริสตจักรของพระองค์จะแข็งแรงมากจะมีพลังจนความตายไม่สามารถจะมีชัยเหนือคริสตจักรของพระองค์ได้ ความตายเนี่ยแน่นอนมันเป็นผลของความบาปแล้วก็ความแบบเนี่ยมันทำให้มนุษย์ถ้าภาพรวมเนี่ยคือมนุษย์เนี่ยอ่อนแอ ถ้าเราพูดในเชิงของการทำพันธกิจการบริหารจัดการโบสถ์ ถ้าพูดในเชิงของการบริหารจัดการแบบนี้เนาะ เพราะฉะนั้นการทำตามมหาบัญชาของพระเยซูคืออะไร คือการสร้างสาวก คือการสร้างสาวก การสร้างสาวกคืออะไร การสร้างคนที่อยู่ในสภาพเสื่อมอยู่ในสภาพที่จะนำไปสู่ความตายให้เขากลับมามีชีวิตที่แข็งแรงอีกครั้งนึง ถ้าให้อาจารย์แนะแล้วก็บอกว่าคริสตจักรเลี้ยงตัวเองได้นะ อาจารย์จะพาไปโฟกัสตรงนี้เลยและถ้าโบสถ์ทำเรื่องนี้นะ ทำพระมหาบัญชาทำเรื่องการสร้างสาวก จะไม่มีโบสถ์ใดเลยที่เลี้ยงตนเองไม่ได้อันนี้คือศิษย์ แต่นี่หลายคน หลายครั้ง เราคิดเยอะเราคิดหลายเรื่องเราไปทำโครงการทำโปรเจกต์นู่นนี่นั่น แต่ไม่ได้ทำตามพระมหาบัญชา ไม่ได้โฟกัสในสิ่งที่ต้องทำ ถ้าว่าสิ่งเรานั้นทำใหม่ ต้องทำ ทำด้วยแต่ไม่ใช่ตัวหลักมันเป็นเสริมทีหลัง ถ้าเราทำนี่ก่อนนะตัวอื่นๆจะแข็งแรงขึ้น เราต้องกลับมาที่พระมหาบัญชาคือการสร้างสาวก การสร้างสาวกคือการที่จะทำให้คนให้มีชีวิตเหมือนกับพระเยซูเลียนแบบพระเยซู แล้วเมื่อคนเหมือนพระเยซูมีชีวิตที่เป็นสาวกของพระเยซูเขาจะแข็งแรงขึ้น ทุกด้าน ครอบครัวเขาแข็งแรง ความเชื่อเขาแข็งแรง การงานของเขาแข็งแรง ความเป็นอยู่ต่างๆของเขาแข็งแรง ระบบการสร้างสาวกก็คือการจัดระบบชีวิตใหม่ให้เหมือนสิ่งที่เหมือนที่พระเจ้าตั้งใจให้เขาเป็นตั้งแต่เริ่มต้นเลย แต่พอมนุษย์ไม่เชื่อฟังก็ลงไปมันทำให้ระบบชีวิตของเขาไม่เหมือนการที่พระเจ้าตั้งพระทัยไว้ เขาคอนละเรื่องคนละราว เพราะฉะนั้นมันก็เลยทำให้ชีวิตของเขาก็ไม่เข้มแข็ง ไม่ประสบความสำเร็จในหลายเรื่อง แทนที่เขาจะมีเงินมีทองปรากฏว่าเขาเป็นหนี้เป็นสินขึ้น แล้วก็จัดการระบบในชีวิตไม่ได้ เพราะฉะนั้นการสร้างสาวกมันนำคนกลับมาสู่ทางที่ควรจะเป็น ควรจะเป็นที่พระเจ้าต้องการให้เขาเป็นและนั่นคือการที่พระเจ้าจะอวยพรเขาได้ ถ้าเขายังไม่รู้จักพระเจ้าใช่ไหม คริสตจักรก็ประกาศใช้ใหม่นำเขามารู้จักกับพระเจ้าเพื่อจะทำให้เขาเป็นสาวกใช้ใหม่ เพราะฉะนั้นกระบวนการมันที่จริงแล้วพระ

มหาบัญชาหรือเกรทคอมมิชชั่นของพระเยซูที่มอบหมายไว้มันชัดเจนอยู่แล้วว่าให้ทำอะไรบ้างอะไรยังไงบ้างอันนี้ที่หลังค่อยมาเรียงรายละเอียด แต่ถ้าจะถามอาจารย์ว่าถ้าจะทำให้โบสถ์ได้ยังไงเราต้องกลับไปที่พระมหาบัญชาและทำเรื่องนี้จริงจัง”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“อันนี้ไม่มีส่วนใหญจะเป็นแบบแบบนี้มีสัญญาถวายขอให้สมาชิกซื้อสัตย์ เรื่องของการถวายสิบลด สัญญาถวายถวายสิบลด อย่างอื่นก็ไม่มีแล้วนะ มีกองทุนก็หมายความว่าสองอันจะตั้งเป็นกองทุนไว้ โครงการศิษยาภิบาลจะมันจะมีงบเขาเรียกโครงการศิษยาภิบาล ถ้าใครถวายเข้าจะไม่เองบววิธีการน่าจะเอาไปทำอย่างอื่นเราจะเอาไปเฉพาะศิษยาภิบาลอย่างเดียว สำหรับการเลี้ยงตนเอง ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำนี้ ไซ้ในส่วนการถวายปกติ บางเดือนบางปี ถ้าหากว่าเงินปกติมันเหลือเยอะเราก็หักส่วนหนึ่งเข้าไปกองทุนศิษยาภิบาล มันจะมีใกล้เคียงกว่าที่ประมาณ เพราะว่าเมื่อก่อนเรามีเงิน มีเงินกองทุนเราไม่มีปัญหาในคริสตจักร เรามีการถวายปกติ แล้วก็มีการกองทุนศิษยาภิบาล แล้วก็มีการกองทุนกิจกรรมดนตรี มีกองทุนเด็กรวีการศึกษา ต่างๆ หลากๆ กองทุนแล้วก็แล้วก็เชิญชวนสมาชิกถวายปกติ ก็เป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว การมีกองทุนศิษยาภิบาล เมื่อมีศิษยาภิบาลเราก็เริ่มใช้กองทุน แล้วก็เชิญชวนให้สมาชิกถวายครอบครัวละ 100 บาท ขอความร่วมมือต่อเดือน นอกจากนั้นสมาชิกท่านใดที่ทำงานมีรายได้ประจำ อยากจะถวายเพื่อสิบลดก็ถวายเข้ามาในบัญชีตรงนี้ บัญชีสิบลด”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าหากท่านอยากจะถวายเพื่อโครงการศิษยาภิบาล คุณก็โอนเข้าบัญชีของนี้ สิบลดนี้กำหนดไว้ถ้าได้ 3,000บาท ก็ต้องจ่าย 300บาท แต่ถ้าเป็นโครงการศิษยาภิบาลนี้จะถวาย 10,000บาท ก็ได้ 500 บาท ก็ได้ 1,000 บาท ก็ได้แล้วแต่ การมีกองทุนที่เลี้ยงดูศิษยาภิบาลในตรงนี้ ก่อนหน้านี้จะมีศิษยาภิบาลกองทุนต่างๆ ได้มีคณะสตรีเขาก็พยายามเมื่อก่อนเขา

ทำกับข้าวทำอาหารขาย รับแจ้งจากกลุ่มคริสเตียนจากต่างที่เขามีงาน เอา
มาได้มาแล้วก็เอาเข้าไปในกองทุนนี้ช่วยกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็คงน่าจะเป็นเรื่องของการสอน การสอนสมาชิกให้มีความรักคริสตจักร มีความสัมพันธ์กับคริสตจักร มีความสัมพันธ์ต่อพี่น้องสมาชิก แล้วอาจจะต้อง
พูดถึงเรื่องการถวาย ให้สมาชิกได้เข้าใจด้วยแล้วก็รวมไปถึงการที่พูดถึงการ
รับการสนับสนุนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคหรือว่าสภาคริสตจักร จะต้องอธิบาย
ให้เขาเข้าใจจะให้เขารู้ว่าคริสตจักรจะต้องยืนด้วยตัวเอง ก็คือว่าเราไม่หวังที่
จะพึ่งมากเกินไป เป็นการสอน เป็นการให้ข้อมูล ให้คำแนะนำแล้วก็รวมไป
ถึงการจะให้เขามีโอกาสในการร่วมสนับสนุนเงินถวายมากขึ้น เพราะว่าเมื่อมี
เงิน มีเงินเยอะก็สามารถทำพันธกิจอื่นๆได้มากเช่นเดียวกันด้วย แต่ว่า
บางครั้งอาจจะมีภารกิจเยอะปัจจัยก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนเล็กๆที่สามารถ
ไม่ให้ทำได้เหมือนกัน”

4.3.3) ข้อเสนอแนะในการเลี้ยงตนเอง

“สิ่งที่กำลังคิดอยู่เป็นการสอนการสอนสมาชิกมากกว่า เริ่มต้นด้วยการสอน
เขาสอนความคิดของเขา เปิดความคิดของเขา เปิดหัวใจของเขา ให้เขา
เข้าใจถึงพันธกิจคริสตจักร ให้เขาเข้าใจถึงงานรับใช้ของพระเจ้าที่คริสตจักร
แล้วก็ให้เขาได้เห็นความสำคัญในชีวิตของเขา แล้วก็ในคริสตจักรด้วยว่ามี
อะไรบ้าง พูดคุยกัน บอก เปิดเผย แม้ว่าบัญชีค่าใช้จ่าย อะไรต่างๆ กิจกรรม
ต่างๆ ที่เราทำ ให้เขาได้เข้าใจตอนนี้ เดือนนี้ 200 บาท ยังไม่มีเงินเดือนอะไร
อย่าง แล้วทุกคนก็จะเริ่มเริ่มคิดได้ละว่า เราก็ยังไม่ได้ถวายอะไรอย่างนี้
คือพูดคุยกันไม่ว่าจะเป็นธรรมกิจไม่ว่าจะเป็นสมาชิกทุกคน ทุกคนจะมีส่วน
ในการที่จะรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในคริสตจักรเพื่อที่เราจะแก้ไปด้วยกัน
ไม่ใช่ว่าฉันเป็นประธานจะต้องรับผิดชอบคนเดียว วันนี้ติดลบเราจะต้องจ่าย
เพราะฉะนั้นเราจะต้องนั่งคุยกันแล้วทุกคนก็มีส่วนร่วมในการถวายด้วยกัน แล้วก็
คริสตจักรของเราเป็นคริสตจักรวัยรุ่น คนรุ่นใหม่ แล้วก็เราก็จะมีคอนเทนท์
อะไรมากมายที่เราช่วยกันไม่ว่าจะเป็นไอที ออนไลน์เราก็พยายามทำให้มันดี
ที่สุด เพื่อที่อยากจะ เป็น อยากจะเป็นแบบ ต้นแบบของคริสตจักรที่เริ่มต้นที่

ดีแล้วก็เลี้ยงตนเองได้ ถ้าใครอยากจะศึกษาดูงานหรือว่าอยากจะมาดูที่
คริสตจักรของเรา เรายินดี”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“จริงๆก็ถ้าจะให้จะให้เสนอแนะก็ลองดูบริบทของคริสตจักรว่ามีอะไรที่
สามารถที่จะนำมาเป็นโปรดักซ์ มาเป็นสินค้า มาเป็นจุดขาย เพื่อที่จะทำให้
เกิดเขาเรียกว่าเกิดกระบวนการเลี้ยงตนเอง หรือว่าคริสตจักรสามารถที่จะ
ปลุกกระดม เรียกว่าทำให้สมาชิกทำให้สมาชิกมีใจในการที่จะรู้สึก
คริสตจักรนี้เป็นของเขาแล้วเขาจะต้องพยายามประคับประคองคริสตจักรนี้
ไปด้วยกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ความคิดก็คือว่าถ้ามองในมุมมองของสมาชิกนะมองใน มุมสมาชิกก็คือสมาชิก
ต้องคิดว่าการมีศิษยาภิบาลเป็นเรื่องสำคัญ เหมือนที่คริสตจักรเราถึงแม้
ศาสนาจารย์จะเดินจะชนกันอยู่แล้ว แต่เราต้องบอกว่าเราต้องมีสมาชิกต้อง
มีศิษยาภิบาลประจำ ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลอภิบาลสมาชิกด้วย จะต้อง
ดูแลศิษยาภิบาลให้ได้ เช่นนั้นเองกำลังและความสามารถต้องพุ่มพุ่มให้เต็มที่
เหมือนว่าต้องสร้างความคิดนี้ให้กับสมาชิกเพื่อจะเข้าใจ แล้วก็ไม่ต้องคิดว่า
สามีหรือภรรยาของศิษยาภิบาลของจะต้องมาแบกภาระร่วมกับศิษยาภิบาล
ที่เชิญมาเป็นศิษยาภิบาล เพราะว่าหลายคริสตจักรก็บอกว่าถ้าสามีเป็นศิษ
ยาภิบาลภรรยาต้องรับใช้ร่วมกับสามีที่คริสตจักร อันนี้รับศิษยาภิบาลคุย
เรื่องนี้ชัดเจนในธรรมกิจ แล้วคุยชัดเจนกับศิษยาภิบาลที่จะมาทำหน้าที่ศิษ
ยาภิบาลคริสตจักรว่า คริสตจักรมวลสมาชิกไม่ได้คาดหวังว่าภรรยาศิษยาภิ
บาลจะต้องมาเป็นประธานสตรี ต้องมาเป็นครูสอนระวีวารศึกษาเราไม่ได้
คาดหวังอย่างนั้น ภรรยาศิษยาภิบาลอาจจะมื่ออาชีพของตัวเองจะเป็นครู
เป็นพยาบาล เป็นอะไรต่างๆ เขาก็จะทำหน้าที่อย่างนั้นไป แต่ว่าภาพ
ครอบครัวหรือว่าภาพการมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจต่างๆก็ถือเป็นสมาชิก
คนหนึ่งของคริสตจักร แต่ถ้าจะทำมากกว่านั้นก็อันนี้ขอบคุณพระเจ้าอันนี้คือ
ไม่ให้ความเข้าใจกับสมาชิกเป็นอย่างนั้น แล้วก็คิดว่าสมาชิกต้องมีส่วน

สนับสนุนศิษยาภิบาลในการที่จะให้ศิษยาภิบาลมีค่าเลี้ยงดู ค่ายังชีพเพียงพอ แล้วก็เหมาะสมนั่นเอง จะทำอย่างไรให้ศิษยาภิบาลมีได้รับสิ่งเหล่านี้ นั่นคือ สมาชิกต้องเปิดโอกาสต้องเปิดโอกาสให้และสนับสนุนด้วยวิธีต่างๆ ก็ได้ ถ้าเป็นโบสถ์บ้านนอก ถ้ามีผลไม่หมากรากไม้ ถ้ามีอะไรต่างๆ จะช่วยศิษยาภิบาลก็ช่วยไป หรือว่าให้ที่ให้อะไรต่างๆ เพื่อศิษยาภิบาลจะได้ทำอะไรบางอย่างในการก่อให้เกิดประโยชน์ในที่นั้น ทีนี้ถ้าเรามองศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลก็ต้องมองร่วมกับสมาชิกว่าถ้ากำลังของคริสตจักรคิดยังไงทำอย่างไรก็ได้แค่นี้ ในแง่ของการเลี้ยงดูศิษยาภิบาล ที่จะดูแลครอบครัวดูแลลูกหลานที่มีอยู่ในการเรียนหนังสือ เรื่องสุขภาพเรื่องอะไรต่างๆ ไม่ได้บอกจนถึงขั้นเย็บเต็นท์นะแต่ว่าต้องมองว่าไม่ได้แค่สอนพระคัมภีร์อธิฐานอะไรต่างๆ จะต้องทำกิจการบางอย่าง ที่จะช่วยทำให้ลดรายจ่ายตัวเองในครอบครัวโดยการสนับสนุนของรู้จักสมาชิกคริสตจักรนี่ก็คือ คิดว่าจะช่วยทำให้คริสตจักรมีศิษยาภิบาลเต็มเวลาได้มีผู้เลี้ยงได้ แล้วก็อยู่ร่วมกันได้ด้วยการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ดูแลซึ่งกันและกันอย่างนี้นะ เพราะว่าบางครั้งสมาชิกก็ไม่มีอะไร มีปัญหาอะไรก็วิ่งมาหาศิษยาภิบาล ในขณะที่ศิษยาภิบาลก็ไม่มีอะไร และศิษยาภิบาลก็ได้แต่อธิษฐาน สอนพระคัมภีร์อะไรต่างๆ ศิษยาภิบาลอาจจะไม่ดูแลตัวเองมากขึ้น นี่ก็เป็นคิดว่าในสถานการณ์แบบนี้ เรื่องนี้น่าจะน่าสนใจที่อยากจะลองหรือทำ เพราะเข้าใจว่าหลายๆ คริสตจักรศิษยาภิบาลแล้วก็สมาชิกเข้าใจแบบนี้เค้าก็ทำแบบนี้ แล้วก็คริสตจักรเขาก็เกิดผล ทุกคนไม่ต้องกระวนกระวายตามที่พระคัมภีร์ว่า แต่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน พระคัมภีร์ก็บอกเป็นการให้กันไปให้กันมาแล้วทุกคนจะได้รับพระพร เรื่องของศิษยาภิบาลเย็บเต็นท์ โจทย์มันอยู่ที่ว่าถ้าเราพูดถึงตัวศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลคิดยังไงกับเรื่องนี้ก่อน คิดยังไงเรื่องนี้การเย็บเต็นท์ก็อาจจะมีอาชีพที่เป็นการช่วยเสริมรายได้ ชีวิตความเป็นอยู่หรืออาจจะเป็นของปลูกผักปลูกไม้ก็ได้กินได้อะไรต่างๆ ในครอบครัวของเราเองเนี่ยไม่ต้องไปซื้อไปหาอะไรมาอย่างเนี่ย คิดยังไงกับเรื่องนี้อันนี้คือตัวศิษยาภิบาลเลยนะ แล้วต้องเข้าใจความคิดนี้ว่าคิดยังไง เพราะว่าเท่าที่สัมผัสมาก็คือศิษยาภิบาลอย่างที่มีพูดไปนั่นก็คือมีหน้าที่อ่านพระคัมภีร์ อธิฐานเพื่อสมาชิก เทศนา สอนพระคัมภีร์ พอคิดอย่างนี้ก็คาดหวังว่าสมาชิกต้องรับรับผิดชอบส่วนอื่นของศิษยาภิบาลทั้งหมด หรือข้อเท็จจริงนี้คริสตจักรส่วนหนึ่งไม่สามารถทำได้ ทำไม่ได้เลยถึงแม้ว่าคริสตจักรจะมีจำนวนสมาชิกเยอะนะ แต่ว่าสภาพทาง

เศรษฐกิจ หรือว่าสภาพความเป็นอยู่ของสมาชิกก็อาจจะแย่กว่าศิษยาภิบาลด้วยซ้ำไปอย่าง แล้วคาดหวังอะไรให้สมาชิกมาดูแลศิษยาภิบาลได้อย่างเต็มที่เต็มกำลัง อันนี้เราไม่ได้ตัดเรื่องพระเจ้าจะทรงดูแลทรงอวยพรหน้าเราเชื่ออย่างนั้นอยู่ แต่ว่าในความเป็นจริงดำเนินชีวิตมันก็เป็นอย่างนั้น ซึ่งมันอาจจะต่างกับคริสตจักรบางแห่งที่อาจจะสมาชิกไม่เยอะแต่ทุกคนมีธุรกิจหรือทำงานที่มีรายได้สูงมีสมาชิกซัก 10 คนแต่ว่าทุกคนเป็นเจ้าแห่งมรดกอายุให้โบสถ์เดือน คนละหมื่นๆ ก็เดือนละแสนแล้ว ไม่ใช่ปัญหานี้คือศิษยาภิบาลต้องมองเข้าใจคอนเซ็ปท์นี้ ที่นี้ส่วนที่ต่อไปนั้นก็ถือว่าศิษยาภิบาลต้องคิดว่าการที่จะเย็บเต็นท์นั้นมันเป็นเรื่องของการเสริม เพราะเวลาทำไปๆทุ่มเวลาทั้งหมดให้กับการเย็บเต็นท์มากกว่าการทำหน้าที่ศิษยาภิบาลนี่ก็เป็นจุดที่ต้องคิด มันจะแตกต่างกันนิดนึงในความคิดที่เวลาเราเห็นคริสตจักรทั้งหลายที่มีลักษณะแบบนี้ ที่พบที่ได้คุยอะไรได้มาต่างๆเนี่ยก็คือ ผู้รับใช้เราเริ่มต้นมาจากการทำงานมาก่อน ทำงานมา ทำธุรกิจประกอบอาชีพอะไรต่างๆแล้ว พระเจ้าก็เรียกมาเป็นศิษยาภิบาล อันนั้นเขาก็จะวางแผนเรื่องธุรกิจเขาได้ดีเพราะเขามาเป็นศิษยาภิบาลเค้าจะทุ่มเทให้กับการงานศิษยาภิบาลมากขึ้น ทางธุรกิจเขาอาจจะมีการบริหารจัดการถ่ายเทหรือการมอบงานอะไรต่างๆ ให้กับครอบครัวคนอื่นดู แล้วเขาจะมาทำตรงนี้ได้ดีมากขึ้นอันนี้จะต่างกันถ้าศิษยาภิบาล เป็นศิษยาภิบาลมาก่อนแล้วก็ไปเย็บเต็นท์ การบริหารเวลาการใช้เวลาการให้ความสัมพันธ์ก็จะเริ่มต่างกันมันจะสวนกันสองวิธีคิดเนี่ย นั่นเองส่วนที่เป็นศิษยาภิบาลมาก่อนแล้วจะไปมีการเย็บเต็นท์ที่หลังเนี่ยอันนี้อาจจะต้องบริหารหรือต้องคิดใคร่ครวญให้ดีเพราะว่าเดี่ยวสมาชิกบอก ศิษยาภิบาล ไม่อยู่ไปทำกับข้าวขายอย่างเดียว ถ้าก็จะเป็นลักษณะแบบนั้น นี้ด้วย ความคิดและความคิดเห็นคำแนะนำคิดว่าถ้าเริ่มต้นแบบนี้ จุดหนึ่งถ้าเป็นไปได้นะคริสตจักรคงต้องมีแหล่งทรัพยากรของตนเองที่ จะทำให้มีกำลังของตนเองเนี่ยมันอาจจะต้องมีกิจการ กิจกรรมมีงานอะไรบางอย่าง ที่มันทำให้มีรายได้เกิดขึ้น ที่เป็นในนามของคริสตจักร นี้ก็จะทำให้คริสตจักรยั่งยืนแล้วก็ดูแลศิษยาภิบาลได้ แล้วก็เมื่อเรามีศิษยาภิบาล ก็จะมีส่วนร่วมในพันธกิจที่คริสตจักรกำลังทำในเชิงที่ทำให้ก่อเกิดรายได้อันนี้มันก็ทั้งๆ ศิษยาภิบาลดูแลพันธกิจเกี่ยวกับการเย็บเต็นท์อยู่นะ ก็ จะคิดว่าอันนี้เป็นแนวทางหรือเป็นความคิดเห็นแล้วก็ความเข้าใจ ณ เวลานั้นนะว่าศิษยาภิบาลเย็บเต็นท์น่าจะเป็นอย่างนี้ไม่รู้ครอบครัวหรือเปล่า”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“มีข้อเสนอแนะในฐานะที่ต้องบอกอย่างนี้ตรงๆ ว่าไม่ใช่ผู้บริหาร หรือคือ การเป็นศิษยาภิบาลของไม่ได้เกิดจากการเป็นนักบริหารหรือคนที่มี ประสบการณ์ในหน่วยงาน องค์กร เชิงวิชาการ มันเป็นมาจากแบบผู้รับใช้ จากพระคริสตธรรม ที่เราไม่ได้มีความรู้หรือที่จบจากด้านบริหารอะไรมาก แล้วก็ไม่มีในความรู้ในเรื่องของทางการบริหารการจัดการอะไรแต่เรารู้แค่ พระวณะของพระเจ้าอันนี้คือความจริงที่ต้องบอกอย่างนี้ว่า ข้อเสนอแนะถ้า จะต้องบอกอย่างนี้ว่าเป็นจากคำหุนใจจากประสบการณ์ สิ่งหนึ่งที่เชื่อว่ามันเป็นเคล็ดลับที่ดีที่สุดสำหรับคริสตจักร เพื่อนๆศิษยาภิบาล คริสตจักรอื่น ก็คือ หนึ่งก็คือว่าตัวผู้รับใช้เองต้องสัตย์ซื่อต่อการทำพันธกิจในการเลี้ยงดูเอาใจใส่สมาชิก อย่างพระเยซูคริสต์บอกว่าผู้เลี้ยงจะต้องอยู่กับแกะ แล้วอย่างที่ สองคือแกะจะจำเสียงพูดเลี้ยงได้แล้วผมคิดว่าต่อให้สมาชิกมีเงินเป็นร้อยเป็น ล้าน ถ้าเขาจำเสียงผู้เลี้ยงไม่ได้ เขาไม่มาโบสถ์ ไม่มารวมกลุ่ม ผมคิดว่าการ เพิ่มพูนในเรื่องของ เงินทองทรัพย์สินที่จะเกิดขึ้นในคริสตจักรแล้วก็นำไปถึง คริสตจักรจะเลี้ยงตนเองได้รับหรือแล้วก็ห่างไกลเรา เพราะว่าการศึกษาที่เรา จะถวายไม่ถวายไม่ได้ขึ้นอยู่กับระบบการบริหารจัดการดีพร้อมการมีบัญญัติ ระบบอะไรที่มันเป็นแบบสมบูรณ์แบบเพอร์เฟค แต่เชื่อว่ามันขึ้นอยู่กับการศึกษาที่มีศรัทธาในองค์พระผู้เป็นเจ้ามากหรือเปล่า ที่สำคัญก็คือว่าศรัทธานั้นจะ เกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับผู้เลี้ยงด้วย ซึ่งเขาจะต้องสัตย์ซื่อในการที่จะดูแลเอาใจใส่ สมาชิกพันธกิจอย่างสัตย์ซื่อ นั่นก็เป็นแนวทางอันนี้เป็นอันดับแรกเลย อย่างที่สองก็คือคิดว่าเป็นในเรื่องของการที่คริสตจักร จะต้องมีความสามารถในการ บริหารจัดการที่สามารถที่จะเชื่อมโยงกับชุมชน หรือในหน่วยงานที่มี งบประมาณสนับสนุนในเรื่องของการเสริมสร้างอาชีพอะไรต่างๆ ให้กับมวล สมาชิก ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องรอง ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ใหญ่แต่เป็นส่วนเสริม เป็นหลักก็เป็นในเรื่องของการเสริมความเชื่อศรัทธาให้กับคริสตชน การดูแล ติดตามเอาใจใส่ให้เขาได้อยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า และอยู่ในพันธกิจของ พระองค์อย่างสัตย์ซื่อ เมื่อเขามีความเชื่อที่เข้มแข็งแล้วก็ได้อยู่กับพันธกิจเขา จะได้ว่าช่วงนี้คริสตจักร มีปัญหาอะไรเขาต้องการอะไร แล้วเขาจะรู้ว่าเขา จะมีส่วนในมีภาระร่วมกับครอบครัวอย่างไรในคริสตจักรอย่างไร แล้วเชื่อว่าจะ

ทำให้คริสตจักรไม่ขาดพระพรในเรื่องของเงินทองที่จะใช้จ่ายในการดูแลศิษยาภิบาลเต็มเวลา แล้วก็รวมถึงค่าใช้จ่ายที่จะต้องใช้จ่ายในพระราชกิจของพระเจ้า”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“การเสนอแนะว่า การเลี้ยงตนเองบางครั้งมันลุ่มลึกคุกคลานนะ พอบ้างไม่พอบ้างอะไรบ้างก็อย่าท้อ ก็อธิฐาน จะอธิฐานอยู่เสมอว่าขอท้อพระคลังของพระเจ้าเต็มล้นอยู่ตลอดจะไม่มีขาดแคลนด้วยการถวายจากสมาชิก ขอให้สมาชิกเข้าใจ ครั้งแรกจะไม่เข้าใจสมาชิกก็ไม่เข้าใจอย่าไปท้อ อย่าไปท้อบางครั้งท้อ เอาเงินส่วนไหนเงิน ศบ. ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอินเทอร์เน็ต เท่านั้น เเท่านั้น บางครั้งท้อมากๆ ว่าเราจะหาเงินจากที่ไหน เพราะมันมาลงที่ประธานใช้ใหม่ มาลงอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ว่าเราก็อธิษฐานแต่เราพยายาม ส่วนใหญ่พยายามที่จะพูดความเข้าใจกับสมาชิกเยอะขึ้นแล้วกันถวายมันจะมาเองอย่าท้อ อีกหน่อยมันก็กระเตื้องขึ้นมาทีละน้อยทุกสิ่งมันก็จะเริ่มดีขึ้น ดีขึ้นทุกอย่างก็ขอให้อยู่ในการทรงนำของพระเจ้า”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ข้อเสนอแนะที่สำคัญก็คือศิษยาภิบาลก็รับใช้อย่างสัตย์ซื่อเต็มที่ แล้วก็สอนเรื่องสมาชิกในเรื่องของการถวาย พูดอย่างอื่นไม่ได้พูดถึงการสัตย์ซื่อในการถวายเมื่อการถวายเข้มแข็งได้ คิดว่าคริสตจักรก็น่าจะอยู่ได้ด้วยกำลังของคริสตจักรเอง สิ่งที่สำคัญก็อยากจะเสนอแนะว่าคริสตจักรเองเข้าใจเรื่องตรงนั้นจริงๆ แล้วก็เชื่อว่าคริสตจักรก็อยู่ได้คริสตจักรก็ถ้าเข้าใจตรงนั้นเขาก็สามารถเลี้ยงดู ศบ.ก็อยู่ได้ อยากจะให้อาจารย์เองสามารถมีอาชีพเสริมได้ ในการช่วยเหลือในครอบครัวของอาจารย์เองค่าใช้จ่ายอะไรอย่างนี้ ก็คริสตจักรเองก็ช่วยได้ที่เขาช่วยได้ ก็อันนี้คือสิ่งอยากจะแนะนำนิดหนึ่งว่าบ้างที่เขาคิดว่า อาจารย์มีอาชีพเสริม บางคริสตจักรแอนตี้หน่อย แต่ว่าจริงๆ แล้วสมัยนี้ยุคสมัยนี้การรับใช้คิดว่าอาจจะมีอาชีพเสริมเย็บเต็นท์ อย่างที่อาจารย์เปาโลเขาสามารถจะช่วยเหลือได้ประหยัดหลายอย่าง ก็เป็นลักษณะของการทำพันธกิจแล้วก็เป็นผู้รับใช้แบบเย็บเต็นท์ ที่เราเองอยากจะ

คุณชินนะ อาชีพที่ตอนนี้ยังไม่ได้ทำเพราะพื้นที่ใช้สอยมีน้อยนะ อนาคตที่นี้ยังเป็นที่ยังหลังก็อาจจะเราจะเลี้ยงปลาด้วยตนเองเลยเป็นเกษตรพอเพียงเลย เลี้ยงปลาเลี้ยงอะไร เลี้ยงหมูเลี้ยงอย่างนี้ถ้าบ้านศิษยาภิบาลติดทุ่งนาอะไรอย่างนี้จัดเต็มที่ได้เลย ก็มีแนวคิดอย่างนี้เราก็อยู่ได้อะไรอย่างนี้ แต่ว่าการเลี้ยงดูลูกแกะในคริสตจักรก็ยังคงเหมือนเดิม เราก็ยังเยี่ยมเยียนไปรับใช้ไปหนุนใจเขา เหมือนจะเป็นกับงานอดิเรกที่จะสามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้กับครอบครัวอย่างนี้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ให้เสนอแนะคิดว่าสิ่งสำคัญคือตัวผู้รับใช้กับการสอน กับการสอนนี้สำคัญ การใส่ความคิดของเราอาจจะได้เปรียบมันเป็นคริสตจักรใหม่ แล้วก็สอนถึงสิ่งที่สมาชิกต้องทำควรทำ แล้วเมื่อมันไปด้วยกันเนี่ยมันก็จะช่วยกัน อย่าคิดว่าสมาชิกที่โบสถ์มีอาชีพมั่นคง ไม่ใช่บางส่วนก็เป็นเจ้าหน้าที่ เป็นนักร้อง เป็นเกษตรกรก็มี มาจากหลากหลายแต่ว่าในส่วนของคนที่หลากหลาย ก็เห็นแต่ละคนก็ทำสุดกำลังสุดกำลังของเขา สุดกำลังของเค้ามันคือ 100 บาท ก็คือ 100 บาท สุดกำลังของอีกคนถ้ามันคือเยอะแน่นอนว่ามันก็จะมีความที่มันไม่สุดกำลังอยู่บ้าง เราก็ไม่ว่ากันเราก็ต้องหนุนใจต้องให้คนเหล่านั้นที่จะเต็มทีให้สุดกำลังกับคริสตจักร สำคัญที่สุดคือความเข้าใจ การสอน แต่ไม่ใช่ไปบีบคอเขาอะ คือยืนหยัดในการสอนในสิ่งที่ถูกต้อง”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“อย่างแรกเลยคิดว่าคริสตจักร ต้องมองว่าคริสตจักรที่เลี้ยงตนเองได้คือคริสตจักรที่ช่วยคนอื่นได้ ช่วยชาวบ้านช่วยคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้าได้ด้วยเพราะคริสตจักรมันคือชุมชนของผู้เชื่อที่เขาสามารถที่จะแตะต้องกับคนอื่น ๆ ได้ อันนี้ประเด็นแรก นั่นคือคริสตจักรที่เลี้ยงตนเองถ้าเราจะเป็นคริสตจักรเลี้ยงตนเองเราต้องมองคริสตจักรถ้าเป้าหมายสามารถที่จะดูแลผู้คนในเมืองศบ. ต้องมีความคิดอย่างนี้นะไม่ว่ามันจะถูกจะผิดแต่ว่ามันเป็นความคิดส่วนตัวไม่ได้เป็นศิษยาภิบาลปัจจุบันเนี่ยไม่ได้เป็นศิษยาภิบาลของคนแค่ 70-80 คน เป็นศิษยาภิบาลของคนทั้งเมืองเชียงใหม่ นั่นคือแน่นอนลูกแกะของ

พระเยซูที่อยู่ในคอกแล้วมี อันนั้นเป็นงานของศิษยาภิบาลด้วยประการแรก สองถ้าจะเป็นคริสตจักรที่เลี้ยงตนเองเข้มแข็งและเติบโต ต้องกลับมาที่ต้นฉบับ มาที่พระมหาบัญชาของพระเยซู มาที่ผู้ออกแบบคริสตจักรสั่งให้ทำอะไรเป็นหลัก ในพระคัมภีร์มันมีหลายคำสั่ง มีเยอะแยะมากมาย แต่ถ้าจะโฟกัสที่เรื่องของคริสตจักรเลี้ยงตนเองเติบโตเข้มแข็งเนี่ยเราต้องมาดูที่พระเยซูสั่งให้เราทำอะไร โฟกัสแล้วก็ทำให้เติบโตและเข้มแข็งได้ คือการทำตามพระมหาบัญชา คือการสร้างสาวกของพระเยซู เราก็ยอมรับนะว่าอันนี้คือพระมหาบัญชา เราคิดว่าที่เราทำเราทำอยู่แล้วแต่ที่จริงแล้วมันมีอะไรที่ให้เราทำได้เยอะกว่านั้นนะ เราจะสามารถทำพระมหาบัญชาได้จริงจิงมากกว่าที่เราเคยทำ คริสตจักรที่ต้องการเลี้ยงตนเองกลับมาที่พระมหาบัญชาแล้วก็จริงจัง เรียนรู้ แล้วก็ลงมือทำเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นพระเยซูจึงใช้สร้างสาวกของเรา make disciples”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าข้อเสนอแนะอย่างแรก ถ้าเราคิดว่าการเลี้ยงตนเองเนี่ยมันหมายถึงไม่ใช่เฉพาะว่าคริสตจักรจะต้องเลี้ยงตนเองหมายถึงการมีผู้รับใช้ มีศิษยาภิบาลเต็มเวลาถ้าเราต้องมีศิษยาภิบาลเต็มเวลา เราต้องมีกองทุนของเราไว้ กองทุนตั้งกองทุนส่วนหนึ่งแต่บางที่เขาใช้ค่าใช้จ่ายปกติ ทั้งปกติทั้งศิษยาภิบาลได้เท่าไรเอามาแบ่งกัน แต่อันนี้สำหรับที่นี้เราไม่ได้เราแบ่งให้ชัดเจน เงินถวายปกติใช้สำหรับค่าใช้จ่ายทั่วไปของคริสตจักร กองทุนศิษยาภิบาลใช้สำหรับศิษยาภิบาล อันนี้ส่วนตัวน่าจะมียกกองทุนที่ชัดเจน เขียนวัตถุประสงค์ของกองทุนให้ชัดเจนว่าจะเอาไปใช้อะไร ก็เป็นการเริ่มต้นที่ดี การตั้งกองทุนไว้ก่อนเริ่มต้นต้องมีทุนไว้ก่อน การได้มากองทุนเจ้าหน้าที่ต้องเข้าใจด้วยว่า ในเงินถวายปกติ คือเงินในกระเป๋าถ้าหากว่าเงินสืบลดถ้าเข้าใจคำว่าสืบลดเนี่ยใช้กับสำหรับผู้รับใช้ ให้กับบุญหมาย เด็กกำพร้า ถ้าได้เข้าใจสามตัวนี้ถือว่าจบแล้ว เพราะบางคริสตจักรเขาให้เข้าใจนะว่าสืบลดทำไม่ใช่ เราจะว่าเค้าก็ไม่ได้ ความเข้าใจแต่แต่ละบางที่เขาอาจจะไม่มีจริงๆก็ได้ เราก็จะไปพูดว่าไม่ถูกก็ไม่ได้ พระคัมภีร์ก็ไม่ได้บอกว่าผิด แต่ถ้าเราเข้าใจเราก็บอกว่าถ้าเงินเหล่านี้ อันนี้ก็พูดกับสมาชิกเสมอว่าถ้าเงินสืบลดเนี่ยเราจะใช้สำหรับรายการนี้นะ แต่ทุกวันนี้ใช่แค่รายการเดียว เราจะมีกองทุนอดออกมาช่วงอี

สเตอร์จะมีของอดออม เอาเงินอดออมนี้ใช้สำหรับช่วยเหลือพี่น้อง ชาวบ้านสมาชิกหรือพี่น้องชาวบ้านที่ตกทุกข์ได้ยาก สังคมสงเคราะห์ต่างๆ จากเงินอดออมวันอีสเตอร์เป็นอีกกองทุนหนึ่ง เงินสืบลดเงินศิษยาภิบาลใช้จ่าย สำหรับศิษยาภิบาลอย่างเดียว แม้แต่เงินค่าสวัสดิการต่างๆก็น่าจะกองนี้หมดไม่ได้เอาเงินปกติ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า

“สำหรับข้อเสนอแนะ สำหรับคริสตจักรอื่นๆที่คิดว่าเข้าสู่กระบวนการการเลี้ยงตนเองได้ คิดว่าสิ่งสำคัญมีซักสองสามอย่าง อันที่หนึ่งก็คือ คริสตจักรจำเป็นที่จะต้องสร้างความเข้าใจหรือทำให้ความชัดเจนกับสมาชิกถึงการเลี้ยงตนเอง ให้สมาชิกเข้าใจจริงๆ เพื่อเขาที่จะได้ตระหนักถึงคริสตจักรที่เขาอยู่ สมาชิกของคริสตจักรก็จะต้องมีความรัก รักคริสตจักรของเขาเอง แล้วก็ส่วนอื่นๆ สร้างรากฐานของคริสตจักรให้มั่นคงเพื่อที่จะไปสู่เป็นคริสตจักรที่เลี้ยงตนเองได้ เพราะฉะนั้นคือว่านอกจากคริสตจักร จะดูแลหรือว่าคิดภายในคริสตจักร ส่วนอื่นๆที่อยู่ในองค์กรมีส่วนเกี่ยวข้องก็น่าจะมีการสนับสนุนหรือว่าถ้าดูเหมือนว่าไม่ได้รับการสนับสนุนคริสตจักรสามารถร้องขอไปเพื่อจะมาสร้างความเข้าใจ เพื่อจะเตรียมพร้อมที่จะสามารถดูแลตัวเองได้ในอนาคตประมาณนี้”

4.4 วิเคราะห์การเลี้ยงตนเองจากทฤษฎี “H -Triangle Self-supporting church Model

4.4.1) Head (พุทธิพิสัย) ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงตนเอง ตระหนักถึงบทบาทความจำเป็นที่ต้องเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

จากการวิจัยพบว่า สภาพของคริสตจักรท้องถิ่นทั่วไปมีบริบทที่มีความแตกต่างกัน ทางด้านเศรษฐกิจ ด้านภูมิศาสตร์ ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านความเชื่อ ด้านความสัจซื่อ ความเข้าใจในเรื่องของการถวาย และขาดความเข้าใจถึงการเลี้ยงตนเองในคริสตจักรท้องถิ่น รวมถึงการไม่ตระหนักถึงการเลี้ยงตนเองในคริสตจักร ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งในกลุ่มศิษยาภิบาล และประธานคณะกรรมการได้ตระหนักถึงบทบาทความจำเป็นของการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรท้องถิ่น ที่จะต้องปกครองเลี้ยงดูตนเอง ประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง การเลี้ยงตนเองของคริสตจักรเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องให้เลี้ยง

ดูศิษยาภิบาล สนับสนุนให้ศิษยาภิบาลรับใช้เต็มเวลาในคริสตจักร และจัดสรรงบประมาณสำหรับการทำพันธกิจคริสตจักรในด้านต่างๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างเกิดผล การเลี้ยงดูผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นเรื่องที่สำคัญ คริสตจักรที่มีผู้รับใช้พระเจ้าจะสามารถขับเคลื่อนพันธกิจได้อย่างต่อเนื่อง

4.4.2) Heart (เจตพิสัย) ภาระใจในการเลี้ยงตนเอง แบ่งปันนิมิตคริสตจักรในการทำพันธกิจ

สิ่งที่สำคัญของการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรนอกจากความรู้ความเข้าใจ หรือองค์ความรู้ที่จะนำมาใช้ หากเป็นแต่ความรู้ที่อยู่ในหัวเท่านั้นคงไม่มีประโยชน์ ต้องมีภาระใจที่มีต่อคริสตจักร มีความรักต่อคริสตจักรที่อยากเห็นคริสตจักรเลี้ยงตนเองได้ คริสตจักรที่มีศิษยาภิบาล คริสตจักรที่มีชีวิตอยู่ คริสตจักรที่ขับเคลื่อนพันธกิจของพระเจ้า คริสตจักรที่มีการอภิบาล คริสตจักรที่ประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า คริสตจักรที่เป็นแสงสว่างของชุมชนและโลก เกิดจากภาระใจที่คริสตจักรจำเป็นต้องสร้างให้กับพี่น้องสมาชิกให้มีภาระใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้ภาระใจของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อคริสตจักร ไปสู่ภาระใจของสมาชิกคริสตจักรที่มีต่อคริสตจักรด้วย

4.4.3) Hand (ทักษะพิสัย) แนวทางพฤติกรรมในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

การลงมือทำเพื่อเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ไม่ว่าจะเป็นการคินทสางค์ การถวาย การจัดตั้งกองทุน การสัญญาถวาย การหารายได้เพื่อคริสตจักร สวนไร่นาของคริสตจักร เป็นการนำทรัพยากรต่างๆ ของคริสตจักร ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน ทรัพยากรบุคคล สิ่งที่คริสตจักรมี มาลงมือเพื่อก่อให้เกิดการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร เพื่อให้พันธกิจของพระเจ้าได้ขับเคลื่อนไปในทิศทางที่ดี ขั้นตอนนี้มีมีความสำคัญมาก ถ้ามีความรู้ และภาระใจแล้วหากปราศจากการลงมือทำการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรก็คงไม่เกิดขึ้น ในทางกลับกันหากลงมือปฏิบัติโดยปราศจากความรู้ ความเข้าใจ และภาระใจแล้วก็คงไม่ได้ผลลัพธ์ที่ดี และถูกต้องเช่นกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้ทำการศึกษาแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ โดยศึกษาจากศิษยาภิบาล และประธานคณะธรรมกิจ ที่มีส่วนในการทำพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นในภาคที่ 14 และคริสตจักรภาคที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ของการค้นคว้าอิสระดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย

5.1 สรุปผลวิจัย

จากการเก็บรวบรวม ประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ โดยโจทย์ของการวิจัย คือ มุ่งศึกษาแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรภาคที่ 1 ภาคที่ 14 โดยศึกษาจากการทำพันธกิจของคริสตจักรต่างๆ ในภาคที่ 1 ภาคที่ 14 และวิเคราะห์ว่ามีแนวทางการเลี้ยงตนเองอย่างไร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรภาคที่ 1 และภาคที่ 14 สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ด้วยการส่งเสริมสมาชิก โดยใช้ทฤษฎี “H -Triangle Self-supporting church Model” คือ

- 1) Head (พุทธพิสัย) ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงตนเอง ตระหนักถึงบทบาทความจำเป็นที่ต้องเลี้ยงตนเองของคริสตจักร
- 2) Heart (จิตพิสัย) ภาระใจในการเลี้ยงตนเอง แบ่งปันนิมิตคริสตจักรในการทำพันธกิจการกระตุ้น
- 3) Hand (ทักษะพิสัย) แนวทางพฤติกรรมในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวม ประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรท้องถิ่นจำเป็นที่จะต้องตระหนักการเลี้ยงดูผู้รับใช้พระเจ้าและผู้ที่มีส่วนในการทำพันธกิจคริสตจักร โดยเฉพาะศิษยาภิบาลประจำ

คริสตจักรท้องถิ่น และจัดสรรงบประมาณสำหรับการทำพันธกิจคริสตจักรในด้านต่างๆ ให้สามารถขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยสรุปโดยอ้างอิงจากทฤษฎีของบลูม “H -Triangle Self-supporting church Model” คือ 1) Head (พุทธิพิสัย) ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงตนเอง ตระหนักถึงบทบาทความจำเป็นที่ต้องเลี้ยงตนเองของคริสตจักร 2) Heart (เจตพิสัย) ภาวะใจในการเลี้ยงตนเอง แบ่งปันนิมิตคริสตจักรในการทำพันธกิจการกระตุ้น 3) Hand (ทักษะพิสัย) แนวทางพฤติกรรมในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร ได้อธิบายโดยทฤษฎีของบลูม

ทฤษฎีของบลูม Bloom’s Taxonomy อธิบายไว้ว่า การจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในแต่ละด้านจะมีการจำแนกระดับความสามารถจากต่ำสุดไปถึงสูงสุด เช่น ด้านพุทธิพิสัย เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมิน ด้านจิตพิสัย จำแนกเป็น การรับรู้ การตอบสนอง การสร้างค่านิยม การจัดระบบ และการสร้างคุณลักษณะจากค่านิยม ด้านทักษะพิสัย จำแนกเป็น ทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวอวัยวะสองส่วนหรือมากกว่า พร้อมๆกัน ทักษะการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง และทักษะการแสดงพฤติกรรมทางการพูด

1) พุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา พฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับ ดังนี้

1.1) ความรู้ความจำ

ความสามารถในการเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่าง ๆ จากการที่ได้รับรู้ไว้และระลึกสิ่งนั้นได้เมื่อต้องการเปรียบดั่งเทปบันทึกเสียงหรือวีดิทัศน์ ที่สามารถเก็บเสียงและภาพของเรื่องราวต่างๆได้ สามารถเปิดฟังหรือ ดูภาพเหล่านั้นได้ เมื่อต้องการ

1.2) ความเข้าใจ

เป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญของสื่อ และสามารถแสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความ คาดคะเน ขยายความ หรือ การกระทำอื่น ๆ

1.3) การนำความรู้ไปใช้

เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในกาแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้

1.4) การวิเคราะห์

ผู้เรียนสามารถคิด หรือ แยกแยะเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ความสามารถในการวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน

1.5) การสังเคราะห์

ความสามารถในการที่ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์และดีกว่าเดิม อาจเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย การกำหนดวางแผนวิธีการดำเนินงานชิ้นใหม่ หรือ อาจจะเกิดความคิดในอันที่จะสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นนามธรรมขึ้นมาในรูปแบบ หรือ แนวคิดใหม่

1.6) การประเมินค่า

เป็นความสามารถในการตัดสิน ติราคา หรือ สรุปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ออกมาในรูปแบบของคุณธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นไปตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับก็ได้

2) จิตพิสัย (Affective Domain) (พฤติกรรมด้านจิตใจ)

ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดแทรกสิ่งที่ดึงดูดอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ ด้านจิตพิสัย จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ดังนี้

2.1) การรับรู้

เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปในลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่ว่าคืออะไร แล้วจะแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกที่เกิดขึ้น

2.2) การตอบสนอง

เป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้า นั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว

2.3) การเกิดค่านิยม

การเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้น ๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นความเชื่อ แล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น

2.4) การจัดระบบ

การสร้างแนวคิด จัดระบบของค่านิยมที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ ถ้าเข้ากันได้ก็จะยึดถือต่อไป แต่ถ้าขัดกันอาจไม่ยอมรับอาจจะยอมรับค่านิยมใหม่โดยยกเลิกค่านิยมเก่า

2.5) บุคลิกภาพ

การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัว ให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงามพฤติกรรมด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ ขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นความคิด อุดมคติ ซึ่งจะเป็ความค้คุมทิศทางพฤติกรรมของคนคนจะรู้ดีรู้ชั่วอย่างไรนั้น ก็เป็นผลของพฤติกรรมด้านนี้

3) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) (พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท)

พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะ พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ชั้น ดังนี้

3.1) การรับรู้

เป็นการให้ผู้เรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือ เป็นการเลือกหาตัวแบบที่สนใจ

3.2) กระทำตามแบบ หรือ เครื่องชี้แนะ

เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำ เพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้ หรือ สามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ

3.3) การหาความถูกต้อง

พฤติกรรมสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว ก็พยายามหาความถูกต้องในการปฏิบัติ

3.4) การกระทำอย่างต่อเนื่อง

หลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เป็นของตัวเองจะกระทำตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่อง จนปฏิบัติงานที่ย่างยากซับซ้อนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง คล่องแคล่ว การที่ผู้เรียนเกิดทักษะได้ ต้องอาศัยการฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ

3.5) การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

พฤติกรรมที่ได้จากการฝึกอย่างต่อเนื่อง จนสามารถปฏิบัติได้คล่องแคล่วโดยอัตโนมัติ เป็นไปอย่างธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นความสามารถของการปฏิบัติในระดับสูง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1) ข้อเสนอแนะต่อคริสตจักร

คริสตจักรควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีคริสตจักรเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้อย่างเต็มที่ บางคริสตจักรไม่สามารถเลี้ยง

ตนเองได้อย่างเต็มที่ คริสตจักรควรมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อผู้รับใช้พระเจ้า สมาชิกคริสตจักรควรทำหน้าที่ตามธรรมเนียมและระเบียบปฏิบัติอย่างเต็มที่ สอนสมาชิกให้ค้ำทศทางคืออย่างถูกต้อง คริสตจักรต้องเตรียมความพร้อม สร้างความเข้าใจให้แก่สมาชิกคริสตจักรก่อน เป้าหมายคริสตจักรสามารถเลี้ยงตนเอง ต้องให้ความสำคัญกับการสอนพระวจนะของพระเจ้า สมาชิกคริสตจักรผู้เชื่อต้องเรียนรู้ เข้าใจ และเติบโตขึ้น และหยั่งรากลึกลงในความเชื่อด้วยพระวจนะของพระเจ้าเป็นรากฐาน เน้นการสร้างสาวก คริสตจักรจำเป็นต้องเลี้ยงดูศิษยาภิบาลอย่างเต็มที่เต็มกำลัง

5.3.2) ข้อเสนอแนะต่อสภาคริสตจักร

การเลี้ยงตนเองไม่ใช่เป็นภาระของคริสตจักรหนึ่งคริสตจักรใดเท่านั้น การกำหนดนโยบายในการเลี้ยงตนเองอย่างถูกต้องเป็นสิ่งที่สำคัญด้วยเช่นเดียวกัน เพื่อเป็นการสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาให้คริสตจักรมีการเลี้ยงตนเองอย่างยั่งยืน และทั่วถึงในสภาคริสตจักรควรมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนให้กระบวนการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรเกิดขึ้นได้ การเลี้ยงตนเองของคริสตจักรเป็นเรื่องที่สภาคริสตจักรทั้งหมดต้องมีส่วนร่วมๆกัน สภาคริสตจักรต้องเลี้ยงตนเอง ไม่ใช่คริสตจักรเลี้ยงตนเองลำพัง ถ้าเปรียบแต่ละคริสตจักรเป็นอวัยวะที่ต้องพึ่งพซึ่งกันและกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บางครั้งอาจจะต้องเรียนรู้ถึงเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษแห่งความเชื่อ หลายนาน เช่น ศาสนาจารย์ จรูญ วิชัยดิษฐ์ หรือ คุณวิบูลย์ เข้าวินิจฉัย เรียนรู้จากประวัติศาสตร์ ตีโจทย์ให้ถูกต้องในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร และนำมาประยุกต์ให้เหมาะสม

5.3.3) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้ทำการศึกษาเป็น แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร:กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำพันธกิจในด้านการบริหารจัดการในคริสตจักรได้อย่างเหมาะสม ในขณะเดียวกัน การทำวิจัยครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในคริสตจักรบริบทใกล้เคียงเท่านั้น อาจจะมีการศึกษาในคริสตจักรที่มีบริบทที่ต่างกัน หรือจากคณะนิกายต่างๆ เพื่อความหลากหลายที่มากขึ้น

บรรณานุกรม

- คะแสง นานานิคม. (2552). *ทศวงศ์กับการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรลาหู่ ภาคที่ 6 สภาคริสตจักรในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี, มหาวิทยาลัยพายัพ).
- โจโจ แมนซาโน. (2545). *พันธกิจมิชชั่นทุกคริสตจักรต้องมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.
- ชัยนต์ หิรัญพันธุ์. (2540). *60ปีสภาคริสตจักรในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
- ชัยนต์ หิรัญพันธุ์. (2549). *การถวายทศวงศ์กับการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรในสภาคริสตจักรในประเทศไทย*. กรณีศึกษา : คริสตจักรศิริวัฒนา และคริสตจักรสุริยะชัยพร คริสตจักรภาคที่หนึ่ง. (วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี, มหาวิทยาลัยพายัพ).
- ชำนาญ แสงฉาย. (2548). *70 ปีแห่งพระพร สภาคริสตจักรในประเทศไทย 1934-2004*. กรุงเทพฯ: เจริญรัฐการพิมพ์.
- ชมรมนักคิดคริสเตียนไทย. (2021). *ถาม-ตอบ เรื่องลึกลับและการถวายของคริสเตียน*. กรุงเทพฯ: Thai Christian Thinkers.
- เดือน คำดี. (2529). *การเผยแพร่ศาสนาคริสต์ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธรรมนูญแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยคริสต์ศักราช1998. (1998). กรุงเทพฯ: สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
- เนติ คูโชติกุล, นันทิยา เพ็ชรเกตต์ และ ขนิษฐา ช่างกลึงเหมาะ. (2558). *เจตคติที่มีต่อการถวายทศวงศ์*

ของผู้รับใช้และสมาชิกคริสตจักรกลุ่มมูลนิธิร่วมพันธกิจไทยสังกัดคริสตจักรภาคแห่งหนึ่ง มูลนิธิสภาคริสตจักรในประเทศไทย. (อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคริสตศาสนศาสตร์ สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน).

เนติ คูโชติกุล. (2018). *ข้าพหฺละ*. กรุงเทพฯ: บริษัทจรัสสินทวงศ์การพิมพ์ จำกัด.

ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. (2527). *ประวัติศาสตร์สภาคริสตจักรในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์ชวนพิมพ์

พระคริสตธรรมคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัย ฉบับอธิบาย

พิษณุ อรรถภิญญ์. (2525). *ในท้องฟ้ายังมีดวงดาว ชีวิตและงานของศจ.จรรยา วิชัยดิษฐ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาพระคัมภีร์และการพิมพ์.

ระเบียบข้อบังคับการบริหารหน่วยงานและสถาบันของสภาคริสตจักรในประเทศไทยและมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ค.ศ.2004. (2004). กรุงเทพฯ:สภาคริสตจักรในประเทศไทย.

วรรณเพ็ญ ทิศา. (2552). *ศิษยาภิบาลกับการพัฒนาเศรษฐกิจในคริสตจักร กรณีศึกษาคริสตจักรเขต อภิบาลที่ 2 เชียงราย*. (พันธกิจนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี,มหาวิทยาลัยพายัพ).

วิลเลียม เจ ลาร์คิน จูเนียร์ และ โยเอล เอฟ วิลเลียมส์. (2547). *พันธกิจในพันธสัญญาใหม่ การศึกษาตามแนวทางของกลุ่มอีแวนเจลิคัล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รินนัส.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (2009). *คู่มือศึกษาเบญจบรรณ*. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย.

อาสกรณ นาปัง. (2552). *การวิเคราะห์การเจริญเติบโตคริสตจักรวังธรรม เขตอภิบาลที่ 3 คริสตจักร*

ภาค ที่ 2 เชียงราย สภาคริสตจักรในประเทศไทย(ค.ศ.2003-2007). (พันธกิจนิพนธ์
หลักสูตรปริญญาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยพระคริสต์ธรรม
แมคกิลวารี, มหาวิทยาลัยพายัพ).

ไฮนซ์ ชูเตอร์ และ กูร์ มาโคว์. (2548). *วิสัยทัศน์แห่งพันธกิจโลก [A reader on world mission]*.
(ปราณี เมินฮูด, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.

Charles Allen Clark. [n.d.]. *The Nevius Plan For Mission Work*. Seoul: Y.M.C.A.

Harold K.Graves. (2534). *คริสตจักรลักษณะและพันธกิจ*. กรุงเทพฯ: คริสเตียนศึกษาแบ็บติส

Herbert R. Swanson. (1984). *Khrischak Muang Nua. Bangkok: Chuan Printing Press
Ltd.Part.*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Approval)

	สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ	AF 10-03
---	--	----------

COA No. 65/022

PYU_REC No. 64/058

เอกสารรับรองการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Approval)

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่น
สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงตนเองได้

Project title (English) : Guidelines for self-supporting church: Case Study of
Self-supporting Local Churches Belonging to the Church
of Christ in Thailand

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นายไพฑูรย์ แซ่โค้ว

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

วิธีการทบทวน (Reviewed Method) : การพิจารณาแบบเร่งรัด (Expedited Review)

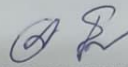
เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการทำวิจัยในคน (AF 07-02)	ฉบับที่ 4 วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2565
เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย (AF 07-03)	ฉบับที่ 4 วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2565
เอกสารแสดงความสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย (AF 07-04)	ฉบับที่ 3 วันที่ 12 เดือน มกราคม 2565
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 4 วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2565
เครื่องมือวิจัย	ฉบับที่ 4 วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2565
ประวัติผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 4 วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2565

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ขอรับรองว่าโครงการวิจัยดังกล่าว
ข้างต้นได้รับการรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ
แนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

This is to certify that Payap University Research Ethics Committee has reviewed
and approved the above research protocol based on international guidelines for human
research protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on
Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

Signed.....

(Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)

Chairperson, Research Ethics Committee,
Payap University

วันที่รับรองการพิจารณาจริยธรรม (Date of approval): February 2, 2022

วันหมดอายุ (Date of expiration): February 2, 2023

กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย : ทุกปี (โปรดยื่นเอกสารอย่างน้อย 60 วันก่อน
วันหมดอายุใบรับรอง)

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

1. หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้อง
ขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
2. หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้
รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
3. การเบี่ยงเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
4. ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
5. หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย
พร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้อง
ดำเนินการก่อนที่สิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ภาคผนวก ข

จดหมายขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์

นายไพฑูรย์ แซ่ไคว่

คริสตจักรเพชรไพฑูรย์ 43/1 หมู่ 8 ตำบลแม่สุน อำเภอ

ฝาง จังหวัดเชียงใหม่ 50110 โทร (089-0600216)

5 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2022

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากศิษยาภิบาล ผู้นำคริสตจักรภาคที่ 1 และ 14

เรียน ศิษยาภิบาล และประธานคณะกรรมการคริสตจักร

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบคำถามสัมภาษณ์ 1 ชุด

เนื่องจากนายไพฑูรย์ แซ่ไคว่ ได้ทำวิจัยในหัวข้อ “แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร: กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้” วิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร คริสต์ศาสนศาสตร์ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ ดังนั้น ข้าพเจ้าขอสัมภาษณ์ ศิษยาภิบาล และประธานคณะกรรมการคริสตจักรสังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 และภาคที่ 14 สภาคริสตจักรที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ จำนวน 10 คน เพื่อถอดบทเรียนแนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร: กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ข้าพเจ้าจะขอสัมภาษณ์ศิษยาภิบาล และประธานคณะกรรมการคริสตจักรสังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 และภาคที่ 14 ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2022

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตในการสัมภาษณ์ศิษยาภิบาล และประธานคณะกรรมการคริสตจักรสังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 และภาคที่ 14 จำนวน 10 คน และดำเนินการต่อไป ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดอวยพระพร เพิ่มพูนสันติสุขให้แก่ท่านสืบๆ ไป

ขอแสดงความนับถือ

.....

(นาย ไพฑูรย์ แซ่ไคว่)

นักศึกษาวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

ภาคผนวก ค

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

“แนวทางการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร:กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่สามารถเลี้ยงตนเองได้”

- 1) การถวายเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร
- 2) ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของคริสตจักร
- 3) คริสตจักรมีส่วนสนับสนุนค่ายังชีพศิษยาภิบาลเป็นจำนวนเท่าใด คริสตจักรมีสวัสดิการแก่ศิษยาภิบาลและผู้รับใช้อย่างไรบ้าง
- 4) การเลี้ยงตนเองสำคัญอย่างไรในคริสตจักรของท่าน
- 5) ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร
- 6) ท่านมีความคาดหวังอย่างไรในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักร
- 7) ตามความคิดเห็นของท่าน คริสตจักรของท่านเป็นไปตามแผนการมากน้อยเพียงใด
- 8) คริสตจักรของท่านมีวิธีการเลี้ยงตนเองอย่างไร
- 9) ท่านมีความพึงพอใจในการเลี้ยงตนเองของคริสตจักรมากน้อยเพียงใด ณ ปัจจุบัน
- 10) ท่านมีข้อเสนอแนะสำหรับคริสตจักรที่มีความประสงค์ที่จะเลี้ยงตนเองอย่างไร

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - นามสกุล	ไพฑูรย์ แซ่คิ้ว
Name	Phaitoon Saekhow
สถานที่ติดต่อ	คริสตจักรเพชรไพฑูรย์ 43/1 หมู่8 ตำบลแม่สุ่น อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ 50110
โทรศัพท์มือถือ	089-0600216
อีเมล	Myway4Phaitoon@Gmail.com

ประวัติการศึกษา

- ปี พ.ศ. 2532 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดบวกรกรเหนือ ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
- ปี พ.ศ. 2538 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสีบนที่ธรรม ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
- ปี พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ถนนเวียงแก้ว ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- ปี พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์ สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ ซ.วชิรธรรมสาธิต 37 ถ.สุขุมวิท 101/1 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ

ประวัติการทำงาน

- ปี พ.ศ. 2547-2550 ศิษยาภิบาลคริสตจักรศรีนคร ภาคที่ 7 จังหวัดสุโขทัย
- ปี พ.ศ.2550-ปัจจุบัน ศิษยาภิบาลคริสตจักรเพชรไพฑูรย์ ภาคที่ 14 จังหวัดเชียงใหม่